

T03964

R001J01

ஸ்ரீ கா...
காமாட்சி லீலா பிரபவம்

அல்லது

காமாட்சி விலாசம்.

61-26057

1971

சித்தாந்த போதரத் நாகரம்.

965
3964

கா. ஆலால சுந்தரம் பிள்ளை

அவர்களால்

மொழிபெயர்த்தது.

கா. ஏகாம்பரம் பிள்ளை,

குமாரன். கா. ஏ. வல்லிநாதனல்

சென்னை-சூளை,

பெரியநாயகியம்மன் அச்சுக்கூடத்தில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

Registered.

முன்றும் பதிப்பு.

3964
கி]

1939

[அண 6

ஸ்ரீகாமாஷிதேவ்யைநம:

அத்தியாய வ்யா

முதலத்தியாயம்.

இது, பராசத்தி பலவிதமான பிலரூபமாயும், யந்திரரூபமாயும் பிம்ப ரூபமாயும், இன்னும் பலரூபமாயிருந்துதனது ஆதிக்கியத்தைக் காட்டுகின்ற க்ஷேத்திரங்கள் பலவிருப்பினும் பராசத்தி பிலயந்திர பிம்பரூபமாயிருக்கின்ற மகிமையையும், சிவசொரூபமா யிருக்கின்ற அற்புதக் காட்சியையும், விஷ்ணு ரூபமாயிருக்கின்ற மோகனக்காட்சியையும், விளக்குவது காஞ்சியாயிருத்தலால் இது மேம்பாடுடையதாயிற் றென்பதையும், சிவகாமேஸ்ட்ராங்கஸ்தா, சிவஸ்வாதீனவல்லபா, என்கிற நாமங்களைப் பராசத்தி யுடைத்தாயிருப்பதால் சோதிலிங்க சத்திசொரூபினியாயும், விஷ்ணுரூபினி, விஷ்ணுமாயாவிலா சினி என்கிற நாமங்களை யு முடைத்தாயிருப்பதால் வரதராஜ மூர்த்தியாயும் இருக்கின்றாரென்பதையும், சோதிலிங்க சத்தி சொரூபமாயிருக்கின்ற அவசரம் முத்தான்மாக்கள் சர்வமந்திர சர்வஜ்ஞான சித்தியடையும்பொருட் டென்பதையும், வரதராஜமூர்த்தியா யிருக்கின்ற அவசரம் பெத்தான்மாக்கள் மாயாவிலாசமாயிருக்கின்ற இஷ்டகாமிய போகசித்திகளை யடையும் பொருட்டென்பதையும் விளக்குவது.

இவைகளின்றி இவ் வத்தியாயம் காஞ்சிக்கு முதலாவாணத்தி நெல்லையாயுள்ளது, —கிழக்கில் சமுத்திரம் எனவும், தெற்கில் தக்ஷிண பிணாகினி எனவும், மேற்கில் சிலாஹ்ருத

மெனவும், வடக்கில் சுவாமி புஷ்கரணி எனவும்,—இரண்டாம் ஆவரணத்தினெல்லையாயுள்ளது,—கிழக்கில் மாவலிபுரம் எனவும், தெற்கில் தேவகிபுரம் எனவும், மேற்கில் விரிஞ்சிபுரம் எனவும், வடக்கில் நாகலாபுரம் எனவும், மூன்றாம் ஆவரணத்தினெல்லையாயுள்ளது,—கிழக்கில் திரிவேணிசங்கமநகரம் எனவும், தெற்கில் வியாக்கிரபுரம் எனவும், மேற்கில் க்ஷீராப்தி நகரம் எனவும், வடக்கில் நந்திகங்காபுரம் எனவும் கூறப்படும் மூன்றாவரணங்களை யுடைத்தெனவும், சத்திய விரதக்ஷேத் திரமுதலாக எண்ணப்பட்ட ஒன்பது நாமங்களை யுடைத் தெனவும்,—இவைகளன்றி பாலாற்றின் வரலாற்றையும்,— பராசத்தி மூன்றுவித சொரூபமானமையையும், அவ்வவற் றின் வரலாறுகளையும் விளக்குவது.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

இது, வரதராஜருடைய க்ஷேத்திரத்தினெல்லை க்ஷேத்திராங்கி என்னுந் தூர்க்காலயமுதல் நரசிஹ்மராலயம் வரையில் எனவும், அவ்வெல்லைக்குள் முக்கியமான தூர்க்காலயம் நான்கெனவும், சிவாலயம் மூன்றெனவும், விஷ்ணுவாலயம் எட்டுடனவும், முத்திரைகளைந்தெனவும், தீர்த்தங்கள் நான்கெனவும், இவற்றின் வரலாறுகள் இவை எனவும் விளக்குவது.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

இது, வரதராஜப்பெருமாள் வீற்றிருக்கின்ற அத்திரி, இலக்ஷுமி தேவி சரஸ்வதிதேவி இவ்விருவரும் தங்கள் தங்களுக்கே பெருமையுடைத்தென்பதை நாட்டிக்கொள்ள இந் திரனை வின்வ அப்பொழுது சரஸ்வதியால் அவனுக்குவந்த

அத்தியாய விஷய சூசனை.

சாபவுருவெனவும், அந்த அத்திகிரியில் நரசிஹ்மர் குஹா நரசிஹ்மராய் வீற்றிருத்தற்குக் காரணம் இதுவெனவும், பெருமாள் சந்நிதிக்குப் பின்பக்கத்தில் இரண்டு பல்லிகள் இருக்குங்காரணம் இதுவெனவும் இவற்றின் வரலாறுகள் இவை எனவும் விளக்குவது.

நான்காவது அத்தியாயம்.

இது, அத்திகிரியில் திருமால் வரதராஜமூர்த்தியாய் வருவதற்குக் காரணம் பிரமனுக்குச் சிருட்டிதண்டம் கொடுத்தற்கெனவும், வேகவதி என்னும் நதி சிருட்டிதண்டம் பெறுதற்குப் பிரமன் செய்யத்தொடங்கிய யாகத்தை யழித்தற்குவந்த சரஸ்வதிதேவி எனவும், அந்தநதியால் யாகத்துக்கு யாதொரு இடையூறும் வராவண்ணம் வரதராஜர் காத்தவகை இதுவெனவும், இந்த அத்திகிரியில் வரதராஜப்பெருமாள் வைகுண்ட முதலியவைகளைக் காட்டிலும் மிகப்பிரியமுடையராயிருத்தற்குக் காரணம் இதுவெனவும் விளக்குவது.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

இது, வேகவதியாய்வந்த கலைமகள் திருமாலால் அவமானத்தையடைந்தனளாதலால் அவ்வவமான நிவிர்த்தி அவராலேயேயானமையும் நிவிர்த்தியான பின்னர் பிரமதேவனோடு முன்போல் கூடி மகிழ்ந்தமையும் விளக்குவது.

ஆறாவது அத்தியாயம்.

இது, ஏகாம்பர நாதருடைய எல்லை காயாரோகனைஸ்வராலயமுதல் சுவேதப்பெருமாளாலயம் வரையில் எனவும்,

அவ்வெல்லைக்குள் முக்கியமான தூர்க்காலயம் நான்கெனவும், சிவாலயம் எட்டெனவும், விஷ்ணுவாலயம் எட்டெனவும், முத்திரைகள் ஐந்தெனவும், தீர்த்தம் நான்கெனவும், இவற்றின் வரலாறுகள் இவை எனவும் விளக்குவது.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

இது, ஏகாம்பரநாதர் இடங்கொண்டிருக்கும் மாவீருக்கூத்தினுடைய சொரூபம் இதுவெனவும், அது ஓர் பிரளயகாலத்தில் மார்க்கண்டேயருக்காகவளர்ந்து அவரைக்காத்து அவரைக்காஞ்சியில் வாழச் செய்த விதம். இதுவெனவும் விளக்குவது.

எட்டாவது அத்தியாயம்,

இது, ஏழாவது அத்தியாயத்தில் சொல்லிய மாவீருக்கூதமுலத்திலிருக்கும் சோதிலிங்கப் பெருமானது சொரூபம் இதுவெனவும், அச்சோதிலிங்கப் பெருமானைத் தழுவுவதற்கு உமாதேவியார் ஸ்ரீகயிலாயத்தை விட்டு வந்த காரணம் இதுவெனவும், கயிலாயத்தை விட்டு அம்மையார் பத்ரிகாச்சிரமத்தை வந்தடைந்தமையும், இந்த ஆச்சிரமத்திலுள்ள காத்தியாயனமாமுநிவர் அவ்வம்பிகைக்குயோகதண்டமுதலியவை கொடுத்தமையும், அவைகளைப் பெற்றுக்காசிக்கு வந்தபின்னர் அங்கு யாவரையும் வருத்தியிருந்த துவாதச வருடகூடாமத்தைப் போக்கினமையும், அதன்பின்னர் காஞ்சிக்கு வந்த போது யோகதண்ட முதலியன வெல்லாம் சிலபூஜைக்குரிய சிவலிங்க மூர்த்தி முதலியனவாக மாறினமையும், அதன்பின்னர் அம்மையார் காஞ்சியில் அரியதவமியற்றிவந்ததினால்

சிவபெருமானார் கங்கையைக் கம்பாநதியாகப் பெருகிப்போகச் செய்தமையும், அவ்வெள்ளத்தை உமாதேவியார் பிரளய பந்தனியைக் கொண்ட டக்கினமையும், மீளவும் சிவபெருமானார் பிரளய பந்தனியினுடைய கபாலத்திலடங்கியிருந்த வெள்ளத்தைப் பெருகிப்போகச் செய்தமையும் அவ்வெள்ளத்தைக் கண்டு காமாக்ஷிதேவியார் ஏகாம்பரநாதரைத் தழுவினமையும், தழுவிய மாத்திரத்தில் காட்சிகொடுத்துத் திருமணஞ் செய்து கொண்டு யாவருக்கும் அனுக்கிரகஞ் செய்தமையும் விளக்குவது,

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

இது, சர்வதீர்த்தமானது ஏகாம்பரநாதர் தம்முடைய காற் பெருவிரலால் உண்டாக்கப்பட்ட தென்பதும், இரண்டுமுறை பெருகிவந்த கம்பைவெள்ளம் அதில் வீழ்ந்துள்ள வென்பதும் அந்தச்சர்வதீர்த்தம் காமாக்ஷிதேவியினால் கட்டப்பட்டதென்பதும், பின்னர் அத்தேவி தாம் செய்துவந்த முப்பத்திரண்டறங்களை நீடத்திவரக் கணபதியை நியமித்தாரென்பதும், சர்வதீர்த்த மகிமையினால் ஓர் பிராமணனுடைய பிதூர்கள் நரகத்தினின்றும் கயிலைக்கேகினூர்களைன்பதும் விளக்குவது.

பத்தாவது அத்தியாயம்.

இது, காமாக்ஷி தேவியினுடைய எல்லைக் க்ஷேத்திராங்கி என்னுந் தூர்க்காலயமுதல் சுவேதப்பெருமாளாலயம் வரையில் என்பதும், அவ்வெல்லைக்குள் முக்கியமான தூர்க்காலயம் ஆறென்பதும், விஷ்ணுவாலயம் நான்கென்பதும், சிவாலயம் ஐந்தென்பதும், தீர்த்தம் நான்கென்பதும் காமாக்ஷி

தேவியினுடைய ஆலயத்துக்குள் அன்னபூரணியாலயம், சாஸ்தாவாலயம், அஞ்சன காமாக்ஷி சந்நிதி, சந்தானஸ்தம்பம், உளவென்பதும் இவற்றின் வரலாறுகள் இத்தன்மைய வென்பதும் விளக்குவது.

பதினேன்றும் அத்தியாயம்.

இது, காமாக்ஷிதேவியினுடைய ஆலயத்துள் பராசத்தி வீற்றிருக்கும் மண்டபம் காயத்திரி மண்டபம் என்பதும், அதற்கு ஆதாரமா யுள்ளது மஹாபிலம் என்பதும், அந்த மஹா பிலத்துக்குரிய மஹிமையினால்வந்த நாமங்கள் இவையென்பதும், அவற்றுள் காமகோடி காமகோஷ்டம் என்னும் இரண்டு நாமங்களுக்குள்ள விசேஷணங்கள் இதயென்பதும், பின்னர் பந்தகாசுரனுடைய உபத்திரவம் இத்தன்மைத் தென்பதும், அவ்வசுரனுடைய உபத்திரவத்துக்கு அஞ்சி அங்கு வந்த தேவர்களுக்கு அந்த மஹாபிலத்தினுடைய பிரபாவம் இத்தன்மைத்தென்று விளக்கிய விதம் இத்தன்மைத்தென்பதும், அந்தப் பிலபிரதக்ஷண மகிமை இத்தன்மைத் தென்பதும் விளக்குவது.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்.

இது, காமகோடி பீடத்தில் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தரியினுடைய வர்ணனையையும், தேவர்களுடைய துன்ப நிவிர்த்தியின் பொருட்டுப் பிலீந்தினின்றும் தேவி வெளிப்பட்டு வந்து உலகனைப் பஸ்மீகரப்படுத்தித் திரிமூர்த்திகளையுண்டாக்கிப் பின் மறைந்து போனமையும், பின்னரத்தேவி பந்தகாசுரப் பிரேதத்தோடு வெளி வந்தமையும், வெளிவந்து

தேவர்களுக்கு அம்பந்தகனைப் புதைத்து தனக்காலயமுண்டாக்கிக் தன்னைப் பிரதிஷ்டைசெய்து தெரிசிக்கும் விதத்தைச் சொன்னமையையும், அவர்கள் தன்னைத் தெரிசித்த பின்னர் அவர்களுக்குத் தன்வரலாறெல்லாம் தெரிவிக்கின்றமையும் தேவியசொன்னதுபோல் அத்தேவர்கள் பூஜித்தமையும் நான்குபுகங்களில் பராசத்தியைப் பூசித்தார் இவரிவரென்பதையும் விளக்குவது.

பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம்.

இது, பந்தகாசுரனைப்புதைக்கத்தொடங்கிய பொழுது அந்தப்பள்ளத்தில் தவஞ்செய்திருந்த அசுரனைத் திருமால் கொல்லத் தொடங்கிய காலத்தில் அசுரக்கூட்டங்கள் பெருவெள்ளமாகத் தோன்ற அவைகளை யொழிப்பதற்கு இரண்டு சிவபூதங்கள் தோன்றி அவைகளை யொழித்துத் திருமாலோடு போர்செய்து, தோல்வியடைந்துபோகத் திருமால் நின்றார் இருந்தார் கிடந்தார் என்கிற மூன்றுவித கோலங்கொண்டமையும், மூன்றுவித கோலங்கொண்ட திருமால் சிவபூதங்களை இம்சித்தது சிவாபராத மென்றெண்ணி அது நீங்குதற்குச் சிவபெருமானைத் தியானிக்க அவரனுக்கிரகத்தால் பஞ்சதீர்த்தமுண்டால் அவரபராதத்தைப் போக்கினமையும், பின்னர் அவ்விரண்டு பூதங்களை அத்தீர்த்தத்துக்குக் காவலாக நியமித்து அவைகளுக்கு ஆகாரதிருப்தி களுண்டாக்கிக் திருமாலையும் அவ்விடத்தில் ஓர் திருப்தியாகக் கொண்டிருக்கச் செய்தமையும் விளக்குவது.

பதினான்காம் அத்தியாயம்.

இது, ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதருக்கு வல்லபையாயிருந்த காமாக்ஷி தேவி பிரமாவினுடைய வேண்டுகோளால் சுவர்ண விக்ரிக்ரமாய் நியமிக்கப்பட்ட காரணத்தையும், அந்த அம்பிகையினுடைய சவுந்தரியங்களையும், இந்தக்காஞ்சி கேஷத்திரத்தில் சிவகேஷத்திரங்களோடும் தேவியில்லாமைக்குக் காரணத்தையும், சிவபெருமானாது நெற்றிக்கண்ணால் எரிந்துபோன மன்மதன் காமாக்ஷிதேயினிடத்தில் வரம்பெற்றுக் கோடி மன்மதர்களாய் வரப்பெற்று ருத்திரகோடிகளைவெற்றிகொண்டமையும், மன்மதகோடியர் உண்டான காலத்தில் பூமண்டலத்திலுள்ள சகல சிவகேஷத்திரங்களிலும் சத்திரூபமாகிய அம்பிகை யுருவங்களெல்லா மறைந்து போகபின் பிரமனால்பிரதிஷ்டையான காரணத்தையும், பிரமனை நோக்கிச் சுவர்ண காமாக்ஷிக்கும் ஏகாம்பரநாதருக்கும் திருக்கலியாணம் நடத்த வேண்டிய விதிமுறைகளையும், பராசத்தியையும், தபஸ்காமாக்ஷியையும், சுவர்ணகாமாக்ஷியையும் ருத்திரயாமளதத்திரப்படிச் செய்வேண்டிய பூஜையினுடைய பேதமுறைகளைச் சொன்னமையும். பிரமன் தனக்கு ஸ்ரீ சக்கரஸ்தானத்தை மிதித்த தனாலுண்டாகிய கண்குருட்டைப் போக்கிக்கொண்ட விதத்தையும், பின்னர் பராசத்தியைப் பூசித்தவர் வரலாற்றையும் விளக்குவது,

அத்தியாய விஷய சூசனை முற்றிற்று,

விடுபட்டவை.

முதற்பக்கம் ௩-வது வரியில் (௬௪) அவற்றுட்சிறந்தன—(௫௬)
அவற்றுட்சிறந்தன (௩.௬) அவற்றுட்சிறந்தன—(௧௮)

ஷை பக்கம் ௮-வது வரியில் ஜாலந்தரபீடத்தில்—மனோபவ
மென்னும்-மத்திய கூடத்தை

ஷை பக்கம் ௧௧-வதுவரியில் ஜாலந்தரபீடம் ஜ்வாலாமுகிச்சுத்
திரத்திலும் ஒடியாணபீடம் ஜகந்நாதத்திலுமுள்ளன.

அம்சம் என்பதின் அளவு.

160 அம்சம் கொண்டது - ஒருயோசனை
ஒருயோசனை என்பது - பத்துமைல்.

பெரிய புராணம்.

திருமலைச்சுருக்கம் சித்தாந்தபோத வுரை	2	4	0
தில்லைவாழ்ந்தணர் சுருக்கம் "	2	0	0
இலிமலீந்த சுருக்கம் "	2	8	0
இம்மூன்று சுருக்கங்களும் சேர்ந்தது	6	8	0
4 மும்மையால் உலகாண்ட சுருக்கம்	1	8	0
5வது திருநின்ற சுருக்கம்	1	4	0
5 சுருக்கமும் சேர்த்து	8	4	0
தேவீபாகவதம் (வசனம்) 3 வால்யம்	9	0	0
காரைக்காலம்மையார் புராணம் மூலமும் உரையும்	0	4	0

தவ்வயநம்:

பூதபூரஸந்தர்யநம்:

காமாஸ்திவிலாஸம்.

முதலத்தியாயம்.

பீடத்திரயவிவரணம்.

இப்பூமண்டலம் (௫௦) கோடியோசனை விசாலமுள்ளது. இதனுள் (௬௪௦௦) மாத்ருகாகணங்கள் இருக்கின்றன அவற்றுட் சிறந்தன (௬௪) அவற்றுட்சிறந்தன (௧௮) அவற்றுட்சிறந்தன (௩) அவையாவன:—காமராஜபீடம் ஜாலந்தரபீடம் ஓடியாணபீடம்.

இம்மூன்று பீடங்களையும் பூசித்தவர்-ஹயக்கிரீவர் பிருகுமுனிவர் வியாசமுனிவர்.

இவர்களுள்காமராஜபீடத்தில் வா஑்பவகூடத்தைப்பூசித்தவர் ஹயக்கிரீவர். ஜாலந்தர பீடத்தில் மத்தியகூடத்தைப் பூசித்தவர் பிருகுமுனிவர். ஓடியாணபீடத்தில் பராஸத்தி சொரூபமான காமரூபத்தைப் பூசித்தவர் வியாசமுனிவர். இவற்றுள் காமராஜபீடம் காஞ்சியிலுள்ளது.

காஞ்சிமண்டலத்தினெல்லை.

கங்காநதிக்குத் தென்பாகத்தில் (௨௦௦) யோசனை தூரத்திற்கு மேலுள்ள சமுத்திராகட்டமே கிழக்கெல்லை, அக்கிழக்கு சமுத்திரத்திற்கு றிருதியில் (௩) யோசனை தூரத்திலுள்ள*தகநிணபிணகியே தெற்கெல்லை, அதற்கு வாயுவில் (௭) யோசனை தூரத்திலுள்ள

*சிலாஹ்ருதமே மேற்கெல்லை, அ. ந. சி. ன் (அ) யோசனை
 தூரத்திலுள்ள சுவாமிபுஷ்கரணியே... லலை.

கிழக்கெல்லையின் மகிமை.

கிழக்கெல்லையாகவுள்ள சமுத்திரகட்டம் காஞ்சிப்பதிக்கெல்
 லையாக வமைந்தமையானும், சரஸ்வதிதேவி முன்னொருகாலத்தில்
 தனக்கு நேர்ந்தூர்*தோஷத்தை மாற்றிக்கொள்ளநதிபுருவங்கொ
 ண்டி இக்கடலிற் சங்கமமாய் பரிசுத்தமடைந்து தன் கணவனோடு
 சேர்ந்து சமுத்திரராஜனைப்பார்த்து இத்தீரத்தில் எவ்வெவர் எக்கா
 லத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தபோதிலும் அவ்வெல்லாம் பரிசுத்தராய்
 விஷ்ணுபதமடைவரென்று வரமளித்தமையானும் இவ்வெல்லைக்கு
 ஸ்நானஞ்செய்யலாகாதென விதித்தகாலங்களில்லையாயின.

தேற்கெல்லையின் மகிமை.

முன்னொருகாலத்தில் அசுரகுருவாகிய பிருதுமுனிவர் சிவா
 னுக்கிரகத்தினால் பிணைமென்னும் தனுசை பூமியினாட்டி கையி
 லெடுத்தனர். அப்பொழுது பாதாளகங்கை நதிருபமாய்ப் பெருக்
 கெடுத்தோடியது. அதுகண்ட முனிவர் இது பிணைத்தினு ண்டா
 னபடியால் பிணையெனப் பெயர் பெற்று வழங்கக்கடவது இதில்
 ஸ்நானஞ்செய்யவர்கள் புண்ணிய சொரூபிகளாய் சிவலோகமடை
 யக்கடவர்களென்று வரமளித்தனர்.

மேற்கெல்லையின் மகிமை.

முன்னொருகாலத்தில் அநுமார் அமிர்தம்போலும் பிழைப்பிக்க
 வல்ல சஞ்சிவீனி மலையைப் பறித்தெடுத்து வரும்போது இச்
 *சிலாஹ்ருததீர்த்தத்திலலம்பிப் பின்னர் லக்ஷ்மணரிடத்திற் கொடு
 த்தனர். அப்பொழுது தத்தடாகத்தைப்பார்த்து இதில் யாரொருவர்
 ஸ்நானஞ்செய்கின்றார்களோ அவர்கள் சித்தர்களாய் நெடுங்காலஞ்

சீவித்திருந்து பின்னெழுந்த தன்மையடைந்து விஷ்ணுபதத்தை யடையக்கடவர்களென்று வரமளித்தனர்.

வடக்கேல்லையின் மகிமை.

முன்னொருகாலத்தில் விஷ்ணுமூர்த்தி லக்ஷ்மிதேவியைக் கலியாணஞ் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பிச் சித்தவேடம் பூண்டு திருப்பதி என வழங்கும் சேஷாசலத்தைவந்தடைந்து தன்னுடனவந்த சீடர்களுக்கு ஸ்நானரிமித்தம் ஓர் தடாகத்தை யுண்டிபண்ணி அதில் விரஜாநதியைப் பிரதிஷ்டைசெய்து அதற்குச் சாஷாத் விரஜாநதி என்றும் ஸ்வாமி புஷ்கரணி என்றும் பெயரிட்டு அதில் அவர்களை ஸ்நானஞ்செய்வித்து இதில் யாரொருவர் ஸ்நானஞ் செய்கின்றார்களோ அவர்கள் இவ்வுலகில் எல்லாப் போகக் களையும் மனுபவித்துப் பின் எனது லோகத்தை யடையக்கடவர்களென்று வரமளித்தனர்.

இவ்வெல்லைக்குட்பட்ட பிரதேசம் துண்டரென்னும் அரசனால் நீதியோடு ஆளப்பட்டமையான் துண்டர மண்டலமெனப் பெயர்பெறும்.

புறநகர்.

காஞ்சிக்குக்கீழெல்லையாகிய சமுத்திரத்திற்கு (சு) யோசனை மேற்கில் மாபலிபுரம், அதற்கு (சு) யோசனை நிருதியில் தேவகீபுரம், அதற்கு (சு) யோசனை வாயுவில் விரிஞ்சிபுரம், அதற்கு (சு) யோசனை ஈசானத்தில் நாகஹலாபுரம், அதற்கு(சு)யோசனை ஆக்னேயத்தில் முற்கூறிய மாவலிபுரம்.

புறநகரங்களின் வரலாறு.

பூர்வத்தில் மஹாபலிச் சக்கிரவர்த்தி பாமசிவானுக்கிரகம் பெற்றுபெருஞ்செல்வத்தையடைந்து அங்குவாழ்ந்திருந்தனனாதலால் மர்பலிபுரமெனவும்,--உக்கிரசேனென்னும் அரசன் பாமசிவனை

யாராதித்துக் கன்னியாரத்னமாகிய பெண்கள் என்னும் பெண்ணைப் பெற்று அங்குவாழ்ந்திருந்தன அதலாதேவகீபுரமெனவும்— அரம்பையானவள் பரமசிவனைப் பூசித்து இரத்திரனுக்கு ஊர்வசி முதலாயினரைக் காட்டிலும் அதிகப் பிரியையாவதற்குத் தவஞ்செய்யப் பிரமன் சிருட்டிசெய்த புரமாதலால் அது விரிஞ்சீபுரமெனவும்,— தேவர்களெல்லாம் மஹாதேவரையருச்சித்து உலகங்களுக்கெல்லாம் நாசந்தரும்படியான நாகத்தினின்றும் தோன்றிய விஷத்தை அக்கிரபூணையாகக் கொடுத்தனராதலால் *நாகஹலாபுரமெனவும் பெயர்பெற்றன.

இந்நான்குபுரங்களுட்பட்ட பிரதேசம் ஏகாம்பரநாதர் பூஜார்த்தமாய் வந்த பார்வதி தேவியார் வீற்றிருந்தியற்றிய தபத்தினால் பிரகாசமடைந்தமையான் தபோவனமெனப் பெயர்பெறும்.

உ ள் ன க ர் .

இப்பொழுது சொல்லிய நான்கெல்லைக்குள் மாவலிபுரத்துக்கு (க) யோசனை மேற்கில் *திருவேணி சங்கமநகரம், அதற்கு (கஉ) யோசனை நிருதியில் *வியாக்கிரபுரவனம், அதற்கு (கஃ) யோசனை வாயுவில் *கூர்ராப்திரநகரம், அதற்கு (கஃ) யோசனை ஈசான்யத்தில் *நந்திகங்காபுரம். அதற்கு (கஃ) யோசனை ஆக்னேயத்தில் முற்கூறிய திருவேணிசங்கமநகரம். இதனளவு நூற்றறுபது அம்சதூரமுள்ள தென்பர்.

உள்ளகரங்களின் வரலாறு.

விஷ்ணுமூர்த்தி தன்னுடைய ஒர்பக்தனுக்கு *திருவேணிசங்கமத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தால் வரும்பலனை இங்கு தந்தனராதலால் திருவேணிசங்கமநகரமெனவும்,—வியாக்கிரபாதருக்கு நடராஜமூர்த்தி பூர்வத்தில் இங்கு நிருத்த தரிசனங்காட்டினராதலால் வியாக்கிரபுரவனமெனவும்,—விஷ்ணுமூர்த்தி தன்னுடைய ஒர்பக்தனுக்கு

உத் திருப்பாற்கடலில் தாம் வீற்றிருக்குங் கோலத்தை இங்கு காட்டினராதலால் சுஷிராப்தி நகரமெனவும்,—சிவபெருமானிடத்தில் அன்புள்ளவோர் புலையன் தன் வினை நிலமெல்லாம் மழையின்றிப் பாழ்பட வருந்தினன். அதுகண்ட சிவபெருமானார் இரங்கி நந்தி வாயின்வழியாகக் கங்கையை வரச்செய்து பயிரை வளர்ப்பித்துப் பின் அவனை அத்தீர்த்தத்தில் முழுகச்செய்து மோக்ஷமடையச்செய்தனராதலால் நந்திகங்காபுரமெனவும் பெயர்பெற்றன.

இந்நான்கு நகரங்களுட்பட்ட பிரதேசம் முன்பிரம தேவன் செய்த அஸ்வமேதயாகத்திற்குச் சாலையாகவமைந்து விளங்கினமையான் பிரமாசாலையெனப் பெயர்பெறும்.

க்ஷேத்திரஎல்லை—இப்பொழுது சொல்லிய திரவேணி சங்கமத்திற்கு (க) யோசனை மேற்கில் விஷ்ணுக்ஷேத்திரத்தில் பாஞ்சாலிகை என்னுந் தூர்க்கையும், அதற்கு (அக) அம்சம் மேற்கில் கன்னிகேசரென்னுஞ் சிவபிரானாரும், அதற்கு (ஊ) அம்சம் உத்தரத்தில் சூரியபுஷ்கரணி தீரத்தில் ஸ்வேதாக் கியரென்னும் விஷ்ணுமூர்த்தியும், அதற்கு (கஎ) அம்சம் கிழக்கில்சந்திரபுஷ்கரணி தீரத்தில் க்ஷேத்திராங்கி என்னுந் தூர்க்கையும் அதற்கு (ஊக) அம்சம் ஆக்னேயத்தில் முற்கூறிய பாஞ்சாலிகை என்னுந் தூர்க்கையும் வீற்றிருக்கின்றனர்.

க்ஷேத்திரநாமவிவரணம்.

இந்நான்கெல்லைக்குட்பட்ட பிரதேசம் கோ (பசு) ரூபமான புண்ணியக்ஷேத்திரமெனப் புகழ்ப்படுகின்றது. அன்றியும் இதுசத்ய விரதக்ஷேத்திரமெனவும், பாஸ்கரக்ஷேத்திர

மெனவும், தைஜஸகேசுத்திரமெனவும், சிவசக்திகேசுத்திரமெனவும் சக்திகேசுத்திரமெனவும் குறிக்கப்பட்ட காரணப்பெயர்களையுடைத்தாயும், சிவசாந்தியகாரகமாயும், மஹாசக்திப் பிரபாவத்துக்கு முதலிடமாயும் அச்சத்திவைப்பவத்துக்குப் பிரதானமாயும், அச்சத்தி சொரூபமாகிய விஷ்ணுசக்திக்கு அதிஷ்டானமாயும், நாசமற்றதாயும், பரிசுத்தமானதாயும், சாதுக்களாற் சூழப்பட்டதாயும், ஸ்ரீ புரத்திற்கு நாயகமாகியும், சாக்ஷாத் கைலாச வைகுண்ட ஸ்தானமாயுங் காணப்பட்டுங் கூறப்பட்டுஞ் சிறந்தோங்கிவிளங்குகின்றது.

பரசிவத்துக்கும் பராசக்திக்கும் விஷ்ணுமூர்த்திக்கும் முக்கிய ஸ்தானமாயும் எக்காலத்துக்கும் அழிவில்லாததாயும் சாதுக்கள் வாழப்பட்டதாயுமுள்ளது சத்தியவிரதகேசுத்திரம் நதிசிரேஷ்டங்களாலும் பர்வதசிரேஷ்டங்களாலும் ஆலயசிரேஷ்டங்களாலும் சூழப்பட்டது பாஸ்கரகேசுத்திரம், மஹாபிலங்களாலும் மஹாவிருகேசங்களாலும் புண்ணிய விமானங்களாலும் அடையாளம்பெற்றது தைஜஸகேசுத்திரம். சிவகேசுத்திரத்தில் விஷ்ணுகேசுத்திரமும் விஷ்ணுகேசுத்திரத்தில் சிவகேசுத்திரமும் பேதமில்லாமற் கலந்திருப்பது சிவசக்தி கேசுத்திரம், நிவர்குணமானபரமாத் மசக்தியாயும் மஹாமாயாசொரூபியாயும் விளங்குகின்ற யாதொரு பராசக்தியோ அப்பராசக்தி தனுகரணபேதங்களால் சிவரூபமாகவும் சக்திரூபமாகவும் விஷ்ணுரூபமாகவும் பிரிந்து எங்கெங்கும் வியாபித்துச் சகுணமூர்த்தமாய்த் திவ்யகேசுத்திரத்தின்கண் வெளிரூபமாகவும் ஸ்திரீரூபமாகவும் புருஷரூபமாகவும் விளங்குவது சக்திகேசுத்திரம்.

பாலாற்றின்வரலாறு.

பூர்வத்தில் பராசத்தியிடைய பாலுண்டருளிய மகிமை யினால் சர்வக்ஞராயும் பண்டிதோத்தமராயும் விளங்குஞ் சுப் பிரமணியர் ஓர்கால் பிரமனைநோக்கி ஞானவித்தையானபிரண வார்த்தத்தைக்கேட்ட காலத்தில் அவன் சொல்லமுடியாத சிறையிடைப்பட்டனன். பின்னர் அப்பிரமன் தானும் அக்ஷீர பானத்தை விரும்பி நந்திமலையில் தேவிதீர்த்தக்கரையில் தவம் புரிய சிவபெருமானார் தோன்றினர். அவர்பால் ஸ்ரீதேவியின் மகாமந்திரோபதேசம் பெற்று நூறு வருடம் அகியுக்ரமான தவம்புரிய மகாமயாசொருபியாயும்ஷாட்குண்ணிய பரிபூரண யாயும் ஸ்ரீவித்தியாசொருபியாயும் ஸ்ரீசக்ர நகரத்திற்கு மகா ராஜ்ஞையாயும் வித்தியாசொருபியாயும் விளங்கும் திரிபுரசுந்தரிபிரத்யக்ஷமாய் தன் தனத்தினின்றும் அமுர்தேஸ்வரியைத் தேற்றிவித்து அப்பிரமன்சிரசில் அமுர்தத் தாரையைப் பொழிவித்துஞானோதையமுண்டாகச்செய்தனர். அப்பொழுது பிரமன் ஆனந்தமடைந்து அவ்வமுர்தத் தாரையைப் பானஞ் செய்து தேக்கிட்ட அமுர்தத்தை வாய் வழியாக வெளியிட்ட னன். அது நந்திமலையிலிருந்துபெருகி பாசுநதி குண்டலினி என்னும் இரண்டு உபநதிகளோடு கலந்து கீழ்சமுத்திரத்தில் சங்கம மடைந்தது. அந்தக்ஷீரபானத்தால் சகலகலா வல்லப மடைந்த பிரமன் அந்தநதியை நோக்கி உன்னிடத்தில் யாவர் ஸ்நானஞ் செய்கின்றார்களோ அவர்கள் சர்வ வித்தாபாரங்கத ராய் மோக்ஷமடையக் கடவரென்று வரமளித்தனன்.

முன்னொரு காலத்தில் அந்தண்ணொருவன் தன்னுடைய குல தர்மங்களைக் கைவிட்டுப் பாபங்களையே செய்து மாண

மடைந்து யமதண்டனைக்குள்ளாய் மீளவும் பூவுலகத்தில்குண்டலினி என்னுநதிரியில் தவளையாகப் பிறந்திருந்தனன். கூர்நதி அக்குண்டலினியோடு கலந்துவருகின்றபோது ஒருதண்ணீர்ப்பாம்பின் வாயிலகப்பட்டு இறக்குங்கால் பூர்வஜ்ஞானமுண்டாய் மோகூழ்மடைந்தனன். இப்படியே இந்தகூர்நதியில் வசிக்கின்றஉயிர்களுடைய பரிசுத்தாலும் தீர்த்தபரிசுமுதலியவற்றாலும் முத்தியடைந்தவர்கள் இவ்வளவினரென்று கணிக்கக்கூடுமோ; கூடாவென்க.

பராசத்தி மூன்று விதமானது.

முன்னொருகாலத்தில் பிரமன், தனது வம்சத்திற் பிறந்த திறந்த அசுரர்களுக்கு மறுபடிபிராணனையும் அவர்கள்வேண்டும் வரங்களையுந்தானே கொடுப்பதற்கு வேண்டிய சக்தியைப் பெறுவதற்க்கெண்ணி ஸ்ரீ புரநகரமாகிய காஞ்சி கேஷத்திரத்தில் பரமாக:சமுதத்தில் வீற்றிருக்குங் காமாஷிசந்ரிதானத்தை யடைந்து தேவியைத்தியானிததுத் தவம்செய்யத்தொடங்குங்கால் அத்தலத்துக்கு யாவராலும் ஓரிடையூறும் வராவண்ணம் விஷ்ணுவினுடைய கானின்றுர் வெளிப்பட்டமதுகைடபரென்னும் அசுரர்களைக் காவலாக வைத்துத்தான் தவஞ் செய்துவந்தனன்.

பராசக்தி காவலிருக்கின்ற அவ்வசுரர்களைச் சங்கரிக்க வெண்ணி, அவ்வசுரர்களுக்கும் பிரமனுக்கும் புருஷ்டம்(பின்பாகத்தின்)நடுவில்நின்று தனது மாயையினால் அசுரர்களுக்கு முன்னும் பிரமனுக்கு முன்னும் நிசரூபத்தோடும் விளங்கினள். பின்னர் அசுரர்களுக்கு முன்னே தோன்றிய சக்திவிஷ்

ணுவடிவங்கொண்டு சக்கிராயுதத்தினால் அவ்வசுரருடைய சிரங்களைப் பறுத்துத் தள்ளி பிலாசாசத்துக்கு ஆக்னேய திக்கிற் சென்று நின்ற திருக்கோலமாய் தன்சொருபமாகியபிலத்தின் முகமாக நின்றனர்.

மதுகைடபர் சிரம்அறுபட்டு விழுகின்றகாலத்தில் பேரிறைச்சலிட்டனர். அவ்வோசையைக் கேட்ட பிரமன் திடுக்கிட்டு அவ்வசுரரிடம் வேகமாய் வந்து அவர்கள் தலைஅறுபட்டு உதிர வெள்ளாஞ்செல்ல இரண்டுமுண்டங்களும் துடிப்பதைக் கண்டு ஆ!ஆ! இதுஎன்ன ஆச்சரியம். ான்று அதிக கோபங்கொண்டு இவர்களைகொன்றவன்யாவன், அவனெங்கேயென்று கண்களைச் சமூலமிட்டுத் திக்குகளைப் பார்க்கின்ற பொழுது ஆக்னேய திக்கைநோக்க சக்கிரதாரியாய் விஷ்ணுரூபங்கொண்டு பயந்தோடுவதைப்போல் ஓடுகின்ற தேவியாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியைக் கண்டு இவர்தான் அவர்களைக் கொன்றிருக்க வேண்டுமென்றெண்ணி விறைவாக வேடி அவரைச் சமீபித்துக் கொல்ல வுத்தேசித்துப் பிரமாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்யத் தொடங்கினன். அதனைக்கண்ட தேவியாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி, பிரமனே! நானா உன்னுடைய காவலாளிகளைக் கொன்றவன் அன்று. அவர்களைக் கொன்றவர் உருத்திரமூர்த்தியே, அவர் இப்பொழுதுதான் போயினர் அவரை நீ பார்க்கவில்லையா, அவர் உன்னுடைய பின்புறத்திற்குறன் ஓடுகின்றார், திரும்பிப் பாரும் பாரும் என்று சுட்டுவிரலாற் சுட்டிக்காட்டினர். உடனே பிரமன் திரும்பிப் பார்த்தனன். அவன் திரும்பிப் பார்ப்பதற்குமுன் விஷ்ணுமூர்த்தியாய்க் கூறிய

தேவியே அப்பிரமன் கண்ணுக்குத்தோன்ற உருத்திரமூர்த்தியாய்ச் சென்றனர். அதனை யறியாத பிரமன் தன்னெதிரில் நின்ற விஷ்ணுமூர்த்தியைப் பார்த்து நீர் அவர்களைக்கொன்றவராக நானே அனுமானித்து வந்தேனேயன்றி நீர் கொன்றவரன்று என்று சொல்லிவிட்டு வாயுதிக்கைத் திரும்பிப் பார்த்தனன். அந்த திக்கில் காலகால ரூபியாய், அதிபயங்கரராய், அகோர ரூபியாய், சூலபாசபாணியாய்ப் பைரவரூபியாய் உருத்திரமூர்த்தி ஓடுவதைக் கண்டு இவர்தான் கொன்றிருக்கவேண்டுமென்றெண்ணி கோபத்துடன் அவரைச் சமீபித்தனன். அங்கு உருத்திரமூர்த்தியாய்த் தோன்றிய தேவி அம்பிரமனைப்பார்த்து, பிரமனே! உனக்கு எதனால் கண் சிவந்திருக்கின்றது, உனக்கென்ன கோபமென்று கேட்கபிரமன் ஒன்றுஞ்சொல்லாது நின்றனன். அப்பொழுது உருத்திரமூர்த்தியாகியதேவிகோபித்தவர்போல் பாசுபதாஸ்திரத்தைத் தாங்கித் திவ்யதேஜசோடும் ஆகாயத்தில் மறைந்துபோயினர். அதுகண்டபிரமன் ஆச்சரியமடைந்து உருத்திரமூர்த்திதான் கொன்றவரென்று சொன்ன விஷ்ணுமூர்த்தியைத் திரும்பிப் பார்த்தனன். அவரும் ஆகாயத்தில் மறைந்துபோயினர்.

முதலத்யாயம் முற்றிற்று,

இரண்டாவது அத்யாயம்

ஹரிசுஷுத்திரப்பிரபாவம்.

பராசக்தி அக்னிதிக்கில் வரதராஜமூர்த்தியாய்ப் பிரமன் காணநின்றனராதலால் ஹரி சுஷுத்திரமாயிற்று. இதற்குப் பெயரைந்து அவையாவன:—

நாமலீவரணம்—ஹரிசுஷேத்திரம், புண்யகோடிசுஷேத்திரம், வைகுண்டசுஷேத்திரம், அஸ்திசைலசுஷேத்திரம், திரிஸ்ரோதசுஷேத்திரம்.

எல்லை—சந்திரபுஷ்கரணி தீரத்தில் வீற்றிருக்கும் சுஷேத்திராங்கி என்னுந்தூர்க்கைக்கு(௨௫)அம்சம் ஆக்னேய திக்கிலுள்ள புரந்தரேசருடைய ஆலயமேகிழக்கெல்லை, அதற்கு(௨௫) அம்சம் தசுஷிணபாகத்திலுள்ளபாஞ்சாலிகாசுஷேத்திரமேதெற்கெல்லை, அதற்கு (௩௨) அம்சம் மேற்கிலுள்ள, சிம்ஹாலாயமே மேற்கெல்லை அதற்கு (௩௨) அம்சம் வடக்கில் முன்கூறிய சுஷேத்திராங்கி ஆலயமே வடக்கெல்லை. ஹரிசுஷேத்திரமாகிய இவ்வெல்லையில் விக்னேஸ்வராலயம் (க) ஸ்கந்தராலயம் (க) துற்காலயம் (ச) சிவாலயம் (சு) விஷ்ணுவாலயம் (அ) முத்திரைகள் (ஊ) தீர்த்தம் (ச) அவையாவன,—

சுஷேத்திராங்கிக்கு (௩௨) அம்சம் ஆக்னேயத்தில் பிரமன் அஸ்வமேதத்துக்குவருமிடையூரகற்றிமுடிவுபெறச்செய்யப் பிரார்த்தித்துக்கொண்ட வலம்புரி விநாயகராலயம், அதற்கு (க) அம்சம் கிழக்கில் சுப்பிரமணியராலயம், அதற்கு (௨) அம்சம் தசுஷிணத்தில் யாகத்துக்குக் காவலாக வேண்டிக்கொண்ட பாஞ்சாலிகை ஆலயம், அதற்கு (கௌ) அம்சம் வாயுவில் சுஷேத்திராங்கி ஆலயம், (இந்நான்காலயத்துக்குட்பட்ட பிரதேசம் பிரமன் அஸ்வமேதத்திற்குக் கொண்டு வந்தகுதிரையைக்களவினாற் கொண்டுபோன குதிரைமுகமுடைய ஹயாகரனைக்கொண்டு அஸ்வமேதஞ்செய்தற்கிடமாகிய பிரமாஸ்வமேதசாலை எனப்படும்,) அதற்கு (௧0) அம்

சம் தெற்கில் விஷ்ணு மூர்த்தியை யாராதித்து அவர்பாற்
சங்கினைப் பெற்ற கம்புதாரிணி ஆலயம், அதற்கு (சஅ) அம்
சம் ஆக்னேயத்தில் சோமயாகத்தி லுற்பத்தியான குதிரை
யைப் பலிகொண்ட கிராமதேவதையாகிய பாணம்பிகை
ஆலயம்,—அதற்கு (ச) அம்சம் தெற்கில் புண்ணியகோடஸ்
வர ராலயம், அதற்கு (கஊ) அம்சம் வாயுதிக்கில் பிரமதேவ
னியற்றிய அஸ்வமேதத்தில் “உத்காதா” என்னும் ரூத்வீக்கர்
மத்தை வஹித்த மணிகண்டேஸ்வரராலயம், அதற்கு
(க0) அம்சம் வடக்கில் கவுதமரால் சரீரமுற்றும் யோனியா
கப்பெற்ற சாபத்தைப் போக்கிக்கொள்ளும் பொருட்டு இந்
திரன் பூசிக்க சத்தியநாதேஸ்வர ராலயம், அதற்கு (கஉ)
அம்சம் தெற்கில் சரஸ்வதியின் கர்வத்தை யடக்கும்பொருட்டு
நிர்வாணியாய்ச் சயனித்துக்கொண்டிருக்கும் யதோத்தகாரி என்
னும் விஷ்ணுவாலயம், அதற்கு (ஊ) அம்சம் அக்னியில் இந்
திரனுடைய மார்பில் வீற்றிருக்கும் நரசிம்ஹராலயம், அத
ற்கு (ஊ) அம்சம் நிருதியில் மாயை என்னும் காளியோடு
போர்செய்து அவளைக் கீழேதள்ளி சிரசின்மேல் வீற்றிருக்
கும் அஷ்டபுஜ ரென்னும் விஷ்ணு ஆலயம், அதற்கு (ஊ)
அம்சம் வாயுவில் சரஸ்வதியின் மானத்தைச் காப்பாற்றிய
வீத்யாதுண்டரென்னும் விஷ்ணுவாலயம், அதற்கு (ஊ) அம்
சம் தெற்கில் காபாலிகையைக்கொண்டு அவளால் விடப்பட்ட
அஸ்திரங்களை யெல்லாம் வீழுங்கி ஜீர்னமாக்கிக்கொண்ட
வயிற்றோடுகூடிய நரசிம்ஹராலயம், அதற்கு (எ) அம்சம்
வடக்கில் முன்மாயா நலன் என்பவனைக் கொண்டு அவனைத்

தீபம்போல் காத்திலேந்திக்கொண்டிருக்கிற தீப்பிரகாச விஷ்ணு ஆலயம், அதற்கு (2க) அம்சம் குபேரதிக்கில் துண்டர ராஜனுக்கு வைகுண்டத்தைக் காண்பித்த வைண்டராலயம் அதற்கு (டு) அம்சம் குபேர திக்கில் முன் அசுரர்களுடைய ரக்தங்களைப் பாணஞ்செய்த அதனால் பவழப்போலும் செந்நிறந்தையடைந்த பவளவண்ணராலயம், அதற்கு (சசு) அம்சம் அக்னிதிக்கில் அளவில்லாத புஷ்பங்களைக்கொடுத்துச்சந்தோஷம் வரும்படிசெய்தபூமிதேவியைக் கலியாணஞ்செய்துகொண்ட சதுர்ப்புஜப்பெருமாளாலயம், அதற்கு (க) அம்சம் கிழக்கில் பல்விகளாலயம், அதற்கு (க) அம்சம் தெற்கில் முன்தேவசில்பியினால் நிர்மிக்கப்பட்ட படிகளாயுள்ள இருபத்துநாலு சோபானங்கள், அதற்கு (க) அம்சம் மேற்கில் இலக்ஷ்மி தேவியானவள் தன்னவிஷ்ணு மூர்த்தி கலியாணஞ் செய்துகொள்ள அவருடைய அர்த்தாசனத்தில் வீற்றிருக்கும் இலக்ஷ்மிதேவி ஆலயம், - அதற்கு (க) அம்சம் ஈசானத்தில் விஷ்ணுவின் விவாகத்தின் பொருட்டு இந்திரனால் அனுப்பப்பட்ட புண்ணியனோடிலிமானம், அதற்கு (உ) அம்சம் ஈசானதிக்கில் முன் ஆதிசேடன் ஸ்நானஞ்செய்த பூமியைந்தாங்கும் வல்லமையடைந்த அநந்தசரசம், அதற்கு(உ) அம்சம் வாயுவில்சர்வபாவங்களையும் போக்க வல்ல பக்தோதயசரசம், அதற்கு (ஊ) அம்சம்வடக்கில் இந்திரதீர்த்தமும், இதற்கு (உஊ) அம்சம் காளிகாதேவியின் பொருட்டு விஷ்ணுவினுடைய சக்கிரத்தினால் உண்டாக்கப்பட்ட சுதரிசனமென்னும் பெயருடைய பாஞ்சாலிகாதீர்த்தம்.

தீர்த்தபலன்,—அந்நவதீர்த்தத்தில் சரிவரத்தில் ஸ்நானஞ் செய்வோர்க்கு விஷ்ணுபதமும்,—பக்தோதயதீர்த்தத்தில் ஏகாதசி திதியில் ஸ்நானஞ் செய்வோர்க்குத் திருப்பாற்கடலில் ஸ்நானஞ் செய்த பலமும், இந்திரதீர்த்தத்தில் புதவாரத்தில் ஸ்நானஞ் செய்வோர்க்கு யமுனாநதிஸ்நானபலமும் இந்திரபதமும்,—பாஞ்சாலிகாதீர்த்தத்தில் திருவோணம், கேட்டை, நகூத்திரங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தால் விரஜாநதியில் ஸ்நானஞ் செய்த பலனுஞ் சகலஐஸ்வர்யமுமுண்டாகும்.

இப்புவைகுண்டத்தில் வசிப்பவர் விஷ்ணு பதத்தையடைவர் இதற் சந்தேகமில்லை.

மகிமை,—சிந்துதீர்த்தில் வசிஷ்டகோத்தரஜ்ஞனும் ருக்வேதியனுமானகர்க்கிரி என்னும் ஒரு பிராமணனிருந்தனன். அவன் ரித்யகர்மமான சந்தியாவந்தனாதிகளையும், பிதூர்க்கர்மாதிகளையுங்களைட்டு, பிறர்பொருளைக்கவர்வதிலும், பரதாரகமனத்திலும், எப்பொழுதும் பிறர் போசனத்தையே விரும்புவதிலும், ஏனைய பாபச்செய்களைச் செய்வதிலும் மனமுகமுடையவனாயும், சாமார்த்தியமுடையவனுயி்ருந்தனன். இப்பதிதன் சித்திரைமாதத்தில் மார்க்கத்திலுள்ள ரெல்லிமரங்களிலேறி அக்களிகளைப்பறித்து அவைகளைவிற்புச் சீவஞ்ன செய்துபாணகுண்டமென் னுமூரில்வாழ்ந்திருந்தனன் ஒருநாள் காஞ்சிரகரத்தைநோக்கி ஹரிசுஷேத்திரமார்க்கமாகச்செல்லும் பொழுது அம் மார்க்கத்தில் ஒரு பிராமணன் மிகுந்த தாகத்தோடு போவதைப் பார்த்து ஓ பிராமணரே ! நீர்தாகத்தோடு போவதாய்த் தெரிகின்றது, ஆகையால் நான் ரெல்லிக்கனிதரு

கின்றேன் அதைத்தின்பிரானால் தாகந்தீருமென்று ஒரு பிடியளவு நெல்லிக்கனியைத்தந்து இஃதாஓர் தடாகமிருக்கின்றது என்று தடாகத்தைத் சுட்டிகாட்டித் தான்தன்னூருக்குச்சீன்றனன். நெல்லிக்கனிபெற்ற பிராமணன் அக்கனியை யுண்டு தடாகத்தில் தண்ணீரையும்பருகித்தாகந்தணியப் பெற்றனன்:

சிலகாலங்கழித்து நெல்லிக்கனிதந்தஅந்தப் பிராமணன் மரணமடைந்தனன். அவனைக்காலதூதர்கள் சமீபத்துகொண்டுபோவதற்கு நடுங்கினவர்களாய் இவன் மஹாபாபி என்று பேரொலியிட்டு என்செய்வோமென்றேங்கினவர்களாய்க்கால பாசத்தாற் கட்டித் தண்டால் அடித்தடித்து யமலோகத்துக்குக் கொண்டு போய்விட்டனர். அப்பொழுது விஷ்ணு தூதர்கள் வந்து யமதூதர்களைத் தண்டித்து இந்த புண்ணியசாலியை நீங்களடிக்கவும் பாசத்தாற் கட்டவுமாயிற்றே இது நன்றாயிருந்தது என்று அவனைக்கட்டியபாசத்தை யவிழ்த்து புஷ்பவிமானத்திலேற்றி உபசாரமரியாதைகளோடும் பரமபதங்கொண்டுபோய் நாராயணரிடத்தில் விட்டனர்.

இச்செய்தியை இயமனமறிந்து வைகுண்டத்துக்கு போய் நாராயணமூர்த்தியைக்கண்டு இந்தப்பிராமணன் என்ன புண்ணியஞ் செய்தனன். இவன் செய்ததெல்லாம் பாவமே ஆகையால் என்லோகத்தில் என்வசமாயிருக்கத்தக்கவன் என்று கூற, நாராயணன் இயமனைப்பார்த்து காஞ்சி சேஷத்திரத்தில் ஆக்னேயதிக்கிலுள்ள பூலோகவைகுண்டத்தில் இந்தப் பிராமணன் ஒருபுண்ணியஞ் செய்தனன். அவ்வொன்றனந்தமாய் அவன்செய்த பாபங்களை யெல்லாம் போக்கி இந்த வைகுண்

டத்துக்குவரும்புண்ணியசீலர்களுள் ஒருவனாக்கியது. அவன் செய்த புண்ணியம் என்னையெனின் முன்சொல்லிய என் ஷேஷத்திரத்தில் ஒருபிராமணன் தாகத்தோடு செல்லும் பொழுது அவன்தாகந் தணிவதற்குத் தான் வியாபரஞ்செய்வதற்கு வைத்திருந்த நெல்லிக்கனியிற் சிலகொடுத்து ஓர் தடாகத்தையுங்காட்டினன், பின் அந்தப்பிராமணன் உண்ட கனியும் பானம்செய்த நீரும் எனக்கே அர்ப்பணமாயிற்று. ஏனென்றால் அந்தவிடத்தில் வசிப்பவரெல்லாம் யானேயன்றி வேறில்லை. இனிநீவந்தவழியைப் பார்த்துக்கொண்டேகலாம் என்றுகூற இயமன் பயந்து நாராயணரையும் அந்தப்பிராமணனையும் பலமுறையும் வணங்கி என்னால் நேரிட்ட அபராதத்தைப் பொறுத்தருளல்வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டு தன்னுடையஉலகம்போய்ச் சேர்ந்தனன்.

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

அஸ்திகிரிப்பிரபாவம்.

புண்யகோடிகள்வசிப்பதனால் புண்யகோடிஎனப்பெயர் பெற்ற அஸ்திகிரியானது பாஞ்சாலிகை என்னுந் தீர்த்தத்திற்கு (2) அம்சம் வாயுதிக்கலிருப்பது. அவ்விஷ்ணு ஷேஷத்திரத்திற்கு அவலங்காரமாக உள்ள இந்த கிரி முன்னொரு காலத்தில் இந்திரன்சாபத்தாலடைந்த யானையுருவமாதலால்

அத்திகிரி எனப் பெயர்பெற்றது - அஸ்திகிரி வரலாறு. சரஸ்வதிகேவி (சுசு) வித்தைகளுக்குத் தான் மூலகாரணியாயிருப்பதனால் இவ்வுலகத்துள் நாமே சிறந்தவள் நமக்குச்சமானவர் இங்கொருவருமில்லை என்று ஒருவரையும்தியாது இறுமாந்து உலாவிவந்தனர். இத்தேவியைப்போலவே, இலக்ஷ்மி தேவியும் சகல பாக்கியங்களுக்குத் தான்மூலகாரணியாயிருப்பதனால் நாமே சிறந்தவள் நமக்குச்சமானமானவர் எல்வுலகிலுமில்லை என்று ஒருவரையும்திக்காது இறுமாந்து உலாவிவந்தனர். இவ்விருவரும் ஓர்கால் சந்தித்து அவருள் இலக்ஷ்மிதேவி, சரஸ்வதிகேவியைப்பார்த்து இறுமாந்துவருகின்றனையே உனக்கு என்னபெருமையிருக்கின்றது நீ என்முன் இப்படியும் வரலாமோவென்று கூறினள். அதுபோலவே சரஸ்வதிகேவியும் இலக்ஷ்மிதேவியைப்பார்த்துக்கூறினள். பின் இருவருக்கும் பெருங்கலகம் விளைந்து சுவர்க்கலோகமடைந்து இந்திரனைப்பார்த்து, இந்திரனே ! எங்களிருவருள்யார் சிறந்தவள் நீ நியாயவிரோதமின்றி நடுவுநிலையையாய் கூறுவாரென்றனர். இந்திரன் சரஸ்வதிகேவியைப்பார்த்து, சகலகலாவல்லி இலக்ஷ்மிதேவி மண்ணுலகத்தாருக்கும் விண்ணுலகத்தாருக்கும் சகல சம்பத்தையுங்கொடுக்குந் தெய்வமாயிருக்கின்றாள். அன்றியும் விஷ்ணுமூர்த்திக்குப் பத்தினி, உனக்கு மாமி, உலகத்தாருக்குத்தாய், ஆகையால் இச்செந்தாமரையாளே சிறந்தவள் என்றனன். அதுகேட்ட வெண்டாமரையாள் மிகஅங்கோபங்கொண்டு நீ நியாயவிரோதமாய்க் கூறினமையால் நானிடுஞ்

சாபத்துக்குள்ளாவாய், உனது நம்பத்தை நிலைநிறுத்திக் கொள்
வதற்கல்லவா இப்போழுது இலக்ஷ்மி யைச் சிறப்பாகக் கூறினை
நியாயமறியாதவுன்னிடம் யான் வந்தது என்னறியாமையே
எனக்கூறித்தன் மனத்தில் இதனை எண்ணுகின்றனள். இவ்
விந்திரன் மிக அகங்காரனாயும் துஷ்டசிந்தமுடையவனாயும்
முழுமுடனாயும் இருக்கின்றான். இவனை இப்படியாக்கியது
இவன் படைத்திருக்கும் தனக்வமே என்றெண்ணி இவனை
எவ்விதத்திலாவது நமது சாபத்துக்குள்ளாக்கவேண்டிய தெ
ன்றாலேசித்து இந்திரனை நோக்கி, ஓ! இந்திரா நீ பெற்றிரு
க்கும் ஐஸ்வரியமதத்தினால் என்னைச்சிறந்தென்று கூறுவ
தற்கு நாவெழாமற்போயிற்று. ஆனபடியினால் மதமுடைய
யானையாகக்கடவாயென்று சபித்துப்போயினள். அது
கேட்ட, இலக்ஷ்மி தேவி இந்திரனைப் பார்த்து நீ
கூறியது நியாயமே, அவள்சாபமிட்டது அநியாயமே, ஆயி
னும் அச்சாபந்திரும் உபாயமொன்றைக்கூறுகின்றேன். என்
னையெனின், வாதராஜர் வீற்றிருக்கும் ஹரிக்கேசுத்திரத்தை
யடையப்பெறுவையானால் இந்தயானைவடிவம்கீங்கும். நீ அந்த
ஹரிக்கேசுத்திரத்தை யடைவதற்கோருபாயங் கூறுகின்றேன்.
பூலோகத்தில் சிம்ஹாசலமென்று ஒரு பர்வதமிருக்கின்றது.
அப்பர்வதத்திற்குச் சமீபத்தில் தண்டகாரண்ய மென்றொரு
ஆரண்யமுளது, அவ்வாரண்யத்தில் விஷ்ணு பக்தனான பிரக
லாதனைன்பவ ரொருவனிருக்கின்றான். அவனிடத்தில் நீ
சென்று (௩௨) எழுத்தோடு கூடிய நரசிம்ஹ மந்திரத்தை உப
தேசமுறையாகக் கேட்டு ஏகாக்ரசித்தனாய்த் தியானஞ் செய்
வையாயின் பூர்வஞ்ஞானமும் வாதராஜகேசுத்திரத்தையடை

யும் புண்ணியமும் வன்மையும் பெற்று அந்த ஹரிசேஷத்திர
த்தை யடைந்து நரசிம்மமூர்த்தியினால் கஜவடிவம் நீங்கப்
பெறுவாரென்று அனுக்ரஹஞ் செய்து சென்றனர். அவ்வா
றே யானைவடிவமடைந்த இந்திரன் காஞ்சியில் ஹரிசேஷத்தி
ரைத்தயடைந்து நரசிம்மமூர்த்தியைத் தியானஞ் செய்துவந்
தனன்; நரசிம்மர் கருணைகூர்ந்து வெளிப்பட்டு அந்த கஜரூப
த்தைத் தன்னு கைகளால் இரண்டாகப்பிளந்தனர். உடனே
இந்திரன் சாபத்தினின்று நீங்கித் தன்னுருவத்தைப் பெற்
றுச் சென்றான். நரசிம்மமூர்த்தி இந்திரனுடைய அந்த கஜ
ரூபத்தைப் பர்வதமாக அனுக்கிரகஞ்செய்து கிழித்த இருதய
மாகிய விடத்தைக் குகையாகக்கொண்டு அதில் யோகிகளைப்
போல் யோகாசனாருடராய் வீற்றிருந்ததனால் குஹாநரசிம்ஹ
ரெனப் பெயர் பெற்று விளங்குகின்றனர். வரதராஜமூர்த்தி
யும் அந்தயானைவடிவாகியமலையின்மேல் வீற்றிருத்தலால் அஸ்த
கிரிராதரென்று பெயர் பெற்றனர், அம்மலையும் அஸ்தகிரி
எனப் பெயர் பெற்றது.

இந்திரன் நரசிம்ஹமூர்த்தியினால் சாப விமோசன முண்
டாய்ச் செல்லும்பொழுது அஸ்தகிரியினின்றும் இரண்டுசிறு
பள்ளைகள் வரக்கண்டனன். அவ்விருவரும் அதிகந்தாமுடைய
வர்களாயும் வேதசாரம் பிழம்பாய்த்திரண்டிருப்பதுபோல்
பொலிவுபெற்றிருக்குந் திருமுகமண்டல முடையவர்களாயும்
இருப்பதைபார்த்து அதிசயித்து அவர்களை நோக்கி ஓ! சிறு
வர்களே? நீங்கள்யாவர்? உங்களாச்சிரமமெது; இவ்வழியாய்
வருங்காரணமென்னை? இம்மலையில் எப்பொழுது ஏறினீர்?

இதை எனக்குத்தெரிவியுங்களுென்றனன். ஐயா! நாங்கள் சிருங்கிபேரருடைய பிள்ளைகள், எங்கள் குலம்-பிராமணகுலம், எங்களுக்குப்பெயர் ஹேமன், சுக்லன், எங்கள் கோத்திரம்: சாண்டில்யகோத்திரம், எங்கள் குத்திரம்: வைகானகுத்திரம், எங்கள் ஆச்சிரமம் பிரமசாரியாச்சிரமம், எங்கள் ஆசாரியர்: கௌதமமுனிவர், பாங்கள் விபாகரணகுத்திரங்களிலும் மீமாம்ஸாசாஸ்திரங்களிலும் வல்லவர்கள். இதுவரையில் எங்கள் மரபு முதலியவற்றைக்கூறிலேனும்,

இனி இங்குவந்ததற்குக் காரணம்கூறுகின்றோம். கொங்கணதேசத்தில் எங்களாசிரியருடைய ஆஸ்ரமம், அவர் விஷ்ணுமூர்த்தியின் பூஜை நிமித்தம் எங்களைப்பார்த்து தீர்த்தமும் சமித்துக்கொண்டு வரும்படிக்கட்டளையிட்டனர், பாங்கள் அவர்கட்டளைப்படி ஓர்சுத்த பாத்திரத்தில் தீர்த்தத்தை நிரப்பிப் பரிசுத்தமான விடத்தில் மூடாமல்வைத்துவிட்டுச் சமித்துக்காக ஓர்மரத்தின் மேலேறி சமித்துக்களை யொடித்துக்கொண்டு சீழிறங்கி தீர்த்தத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு ஆச்சிரமத்தை யடைந்து ஆசிரியர் முன்தீர்த்தத்தை வைத்தோம், அப்பொழுது அத்தீர்த்தத்தினின்றும் ஒரு சிறியபல்விதுள்ளி வெளியே விழுந்தது. நாங்கள் தீர்த்தத்தை மூடாமற்கொண்டுவந்து வைத்ததையும் அதினின்றும் பல்வி வெளியே குதித்தமையும் ஆசிரியர்கண்டு அறிவிக்கவே! என்னகாரியஞ்செய்தீர்கள் நீங்கள் தீர்த்தத்தை மூடாமல்வைப்படியினால்லவா அதிற் பல்வி விழுந்தது, இனி இத்தீர்த்தம் பூஜைக்காகாது. நீங்களும் விக்கினஞ்செய்வவராவீர்கள் என்று கோபித்து பல்லிகளாகப் போகக்கடவீர்கள் என்றுசபித்தனர்.

இந்திரனே ! நாங்கள் அச்சாபத்தை யேற்றவர்களாய் வரதராஜர் வீற்றிருக்கின்ற இந்தமலையருகிலுள்ள விருஷத்தில் பல்லிகளாய் வாழ்ந்திருந்தோம். உன்னுடைய கஜரூபத்தை நரசிம்ஹமூர்த்தி பிளக்கின்றகாலத்தில் உன் துதிக்கையினால் நாங்கள் வாழ்ந்திருந்த மரத்தை முறித்தனை, அப்பொழுது இந்த அஸ்தகிரியினுடை பின்பாகத்திற் குதித்தோம் உடனேசாபம் நீங்கப்பெற்று வருகின்றோமென்று சொல்லித் தங்களிருப்பிடம் போய்ச்சேர்ந்தனர்.

அதுகேட்ட இந்திரன்மகிழ்ந்து அந்தச்சிறுவர்களுடைய இரண்டு பல்லியருவங்களையும் கையினூற்றடவி அவர்கள் பெயர் விளங்கப்போன்றாலும் வெள்ளியினாலுமமைத்து மேலே பிரதிஷ்டைசெய்து, இவ்விடத்தில் இவ்விரண்டு பல்லிகளையும் கையினூற் பரிசித்து இவ்விடத்திற்குள்ளே நின்று யாரொருவர் இந்த ஹஸ்தகிரியைத் தரிசனஞ் செய்கின்றார்களோ அவர்கள் ஏகாதசியில் அகோராத்திரம் ஹரி நாம சங்கீர்த்தனஞ் செய்தடையும் விரதபலனையும் அஸ்திகிரியை தரிசிக்கப்பெற்றவர்களுக்கும் பரமபதத்தையும் அடையக்கடவர் என்று வரமளித்துச் சென்றனன்.

பூர்வத்தில் சரயூ நதிக்கரையில் வசிக்கும் ப்ரத்துவாசகுலத்திற் பிறந்த சுக்லவேதியனான கணு என்னும் பிராமணனொருவன் சகலசாஸ்திர சம்பன்னனாய் தனுர்வித்தையிற்சிறந்தவனாய்ப் பிராமணவேடத்திற் சிறிதுங் குறைவில்லாதவனாயிருந்தனன், அவன் பூர்வகர்ம வசத்தால் பாவகர்மத்திலாசையுடையவனாய் அப்பொழுதும் யாத்திரை செய்வதிலேயே மிக

விருப்புடையவன்போல் யாவருக்கும் புலப்படுத்தி யாத்திரார்
 த்தமாய்ச் செல்பவரோடு தானுஞ்சென்று மலைவனம் தூர்க்
 கம் முதலிய மறைவான விடங்களிற்போகுங்கால் தான்கற்றி
 ருக்கும் வில்வித்தையுனுடைய சாமர்த்தியத்தினால் ஒருவரை
 யும் விடாதுகொன்று அவர் கைப்பொருள்களைகொள்ளை கொ
 ண்டு தன்னிடஞ்சென்று மனைவி மக்களுடன் வாழ்ந்திருந்த
 னன். ஓர் நாள் இவன் முன்போல் யாத்திரவாசிகளைக் கொலை
 செய்கின்ற பொழுது அவர்களில் நையிசாரண்யவாசியான ஒரு
 வீரனிருந்தனன். அவ்வீரன் இவ்வேதியன் செய்கையைக்
 கண்டு மனம் புழுங்கி அவனை பிடித்திறுக்கக் கட்டி நீ என்செய்
 கின்றாய்? இந்தக்கொலைதொழிற்கா இந்தப் பிராமண வேடமெ
 ன்று அவனையிகழ்ந்து கூறி நீ கொலைத்தொழில் பூண்டவனா
 யினும் பிராமண குலத்திற் பிறந்தவனாதலால் உன்னைக்கொலை
 செய்தல் பழுதென்று கூறி ஓர் கத்தியை எடுத்து அவனது
 யக்ஞோப வீதத்தையும் சிகையும் அறுத்துப்பின் அவனைக்
 கட்டியகட்டிவிழ்ந்து இவ்வழியே யோடிப்போவாய் இனி இவ்
 வழி ஒருபொழுதுந் திரும்பாதே என்றசமுறுத்தி ஒட்டிவிட்
 டனன். அந்தப் பிராமணன் அவனிறுக்கிய இறுக்கினால் சரீ
 ரம்புண்பட்டு ஒடிப்போவதற்கு முடியாமல் பையப்பைய நகர்
 ந்து தக்கோலம் என்கிறவூரை யடையும்பொழுது பூர்வபுண்
 யவசந்தால் இந்த அஸ்திகிரியைக்கண்டு மரணமடைந்தனன்.
 அந்த அத்தி கிரியினுடைய தெரிசன விசேடத்தால் விஷ்ணு
 லோகம் போய்ச் சேர்ந்தனன்,

மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

நான்காவது அத்தியாயம்.

வரதராஜ மூர்த்தி வரலாறு.

சங்கு சக்ரகதா தாரியாய் ஸ்யாமள வர்ணராய் சர்வாபரண பூஷிதராய் நீலமணிபோற் சுந்தரராய் செந்தாமரைக் கண்ண ராய் ஸ்ரீ வத்ஸனராய் இரத்னகர்ப்பராய் கிரீடகுண்டலதாரி யாய்ச் சவ்யவாம பாகங்களில் ரமாபூமியாகிய மங்கையரிருவர் சாமரைகளசைக்கப் புண்ணியகோடி விமானத்தில் வீற்றிரு ந்து பிரமனுக்கும் தனது பக்த ஜனங்களுக்கும் சர்வா பீஷ் டங்களையுப் கொடுக்கும் வரதராஜமூர்த்தி பிரமனுக்குச் சிரு ட்டி தண்டங்கொடுத்த வரலாற்றைக் கூறுகின்றேன்.

தான்தான் சிறந்தவளென்று வாதாடி முன் சென்ற சரஸ்வதி இலக்குமியாகிய அவ்விருதேவியரும் அவ்வளவி லொழியாது மீளவுங் குரோதத்தையே மேற்கொண்டு பிரம னிடஞ் சென்று எங்களிற் சிறந்தவள் யாவள் என்று கேட்ட னர். பிரமனும் இந்திரனைப்போலவே இலக்ஷுமீயே சிறந்த வளென்று கூறினன். அதுகேட்ட சரஸ்வதி கோபமடைந்து இந்திரனைச் சபித்தோம் இவர் கணவராயிருப்பதால் சபிக் கலாகாதென் நெண்ணிப் பிரமதேவன் கையிலிருக்கும் விஷ் ணு மூர்த்தியினால் கொடுக்கப்பட்ட தன்னம் சமாகியசிருட்டி தண்டத்தைப் பிடுங்கித் தன் சரீரத்தி லொடுக்கிக்கொண்டு அவ்விடத்தில் இல்லாமற் சென்றனள்.

பிரமனுக்குப் பின் சிருட்டி செய்யும் வன்மை யற்றுப் போகவே சர்வ சராசரங்களுந் தோன்றுதலிலலாயின. அது

கண்ட பிரமன் சிந்தாகுல மடைந்து நம்முடைய பத்தினி என்னசெய்தாள் ! நாம்வைத்திருந்த தண்டம் அவளுடைய அம்சமா யிருந்தபடியினால்லவா அதனைப் பிடுங்கிக் கொண்டனள், ஆயினும் அத்தண்டத்தைக் கொடுத்தவள் இவளல்லவே. விஷ்ணுமூர்த்தியல்லவா நமக்குக்கொடுத்தவர் அதனை யவற்பாற் பெறுவோம் என்றெண்ணி இனி இந்தச் சரஸ்வதியால் நமக்காவதென்னை? அவளுடைய முகத்தையும் பார்க்கக்கூடாதென்று குரோதங்கொண்டு இமயமலையை யடைந்து விஷ்ணுமூர்த்தியை நோக்கித் தவஞ்செய்து வந்தனன்.

விஷ்ணுமூர்த்தி இவனது தவத்துக்கிரங்கிப் பிரசன்னராய்ப் பிரமனே ! யாது வேண்டிக் தவஞ் செய்கின்றனை ? என்று வினவ, பிரமன் என்றந்தையே! சிருட்டி நிமித்தம் உம்மால் கொடுக்கப்பட்ட தண்டத்தை வாணி தன் வன்மையால் அபகரித்து கொண்டனள். அதுமுதல் சிருட்டித் தொழில் நின்று விட்டது. இனி அத்தண்டமின்றி எவ்வாறு சிருட்டிசேய்வே நென்றனன். திருமால் நீ நூறு அஸ்வமேதம் இளாவிருத கண்டத்திற் செய்வையாயின் அத்தண்டங் கிடைக்கும். அங்கு நூறு செய்ய முடியாதாயின், நூறு அஸ்வமேதப்பலனை ஒரு அஸ்வமேதஞ் செய்வதினாலேயே யடையக் கூடுமான ஒருகூழ்த்திர மிருக்கின்றது, அது காஞ்சியாம். அவ்விடத்திற் சென்று உத்தமோத்தமமாகிய அத்திகிரியின் முன்பிரதேசத்திலிருந்து ஒரு அஸ்வமேதஞ் செய்தால் இளாவிருதகண்டத்தில் நூறு அஸ்வமேதஞ் செய்த பலனுண்டாகும் இதில் சந்தேகமில்லை. ஆகையால் அஸ்

வமேதம் நூறுவது ஒன்றாவது முன்குறித்த விடங்களிற் செய்வாயாகில் அந்த ஓம குண்டத்தில் நான் வெளிப்பட்டு வந்து சிருட்டி தண்டந் தருகின்றேன். இதிலேயமில்லை என்று அனுக்கிரகஞ் செய்து மறைந்து போயினர்.

பிரமன் மகிழ்ந்து அதிகவிரைவாய் அத்திகிரியையடந்து அத்திகிரிக்கு, மேற்பக்கத்தில் நரசிம்ஹருடைய சந்திரியில், தேவசில்பியைக் கொண்டு விதிப்படி யாக குண்டமமைத்து ஒரு வருடஞ் செய்யத்தக்க இந்தயாகம் நிர்விக் கினமாய் நிறைவேறவேண்டுமென்று விக்னேஸ்வரப் பிரார்த்தனை செய்து விதிமுறையாக அந்தயாகத்துக் குரிய லக்ஷண மமைந்துள்ள அஸ்வத்தைக்கொண்டு வந்து அபிஷேக அலங்காரங்கள் செய்து நீலமாயும் ஈவர்ணமயமாயு முள்ள வஸ்திரங்களால் அலங்கரித்து அதன்மத்தக்கத்தில் பொன் பட்டங்கட்டி நேத்திர படந்தரித்து யதேச்சையாகப் போகும்படிச் செய்து யக்ஷ கந்தர்வ ராக்ஷசர்களால் யாதொரு தீங்கும் வரா வண்ணங்காத்து அதனை மீட்டுக்கொண்டுவரச் செய்து யாக சாலையிலுள்ள யூபஸ்தம்பத்தி கட்டி அதன் காதில் “தத்சக்ஷஸு” என்னும் மந்திரத்தினால் நேத்திர படத்தை யவிழ்த்து தன்னுடைய பீடத்தில் தர்ம பத்தினியை ஆவாகித்துக் கொண்டு பின்னர் சுப்பிரமணியக்கடவுளைச் சாதகராகவும், மணிகண்டசரை உத்காதாவாகவும், வருணனைச் சோமமாகவும், எம தர்மராஜனைச் சஸ்தரமாகவும், சாதான் ஹீகரைப் பெளரோகிதராகவும், இருடிகள் முதலான தேவகந்தர்வ யக்ஷ கின்னர அப்சர சித்தசாத்யர்களை ஏனைய தொழில்களுக்காகவும், கண

த்யகூதர் க்ஷேத்திரபாலகர் யோக சிம்ஹர் முதலியோரை யாக ரகூதார்த்தமாகவும் அந்தந்த ஸ்தானங்களில் அவரவரை யேற்படுத்திக்கொண்டு யாகஞ் செய்ய எத்தனித்து “ ஷட்பர்பீவாம்சகை: ” என்ப தாதி மந்திரங்களால் கவாஸ்தானங்களாகிய ஷடங்கங்களில் அவ்வவ் வங்க தேவதைகளைப்பூசித்து ஓமஞ் செய்யத் தொடங்கினன்.

இச்செய்தியைச் சரஸ்வதி தேவியறிந்து பத்தினி யுத்தமாகச் செய்யவேண்டிய யாகத்தைப் பத்னியில்லாமலே செய்யத்துணிந்ததுமிக நன்று, இவ்விதியை எங்குக் கண்டனர்! இதுதானே இவர் விதியென்று பெயர் படைத்ததற்கு லக்ஷணம்! இதுயாருடைய கற்பனையோ! என்று பலவாறாக வெண்ணி அடங்காதகுரோதங்கொண்டு ஆ! ஆ! இவரை விட்டேனா! யாகத்தை முடிக்கச்செய்வேனா!! அப்படி முடிக்கச் செய்ய விடுவேனாயின் நானுங் கலைமங்கை யாவேனா! என்று பல வீரமொழிகள் பேசி மஹாகோபங் கொண்டு தனது மாயையினால் அளவிடப்படாத அக்னியை யுண்டாக்கி பிரமன் யாகசாலைக்கேவின்ள். அதுகண்டவிஷ்ணுமூர்த்தி அத்தீயை ஓர்கையில் தீபம் போலேந்திக்கொண்டு தீப்பிரகாசராயினர். பின் கபாலாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ் செய்ய அதனைச் சிம்ஹ ரூப மாய்ப் பகூழித்து நரசிம்ஹராயினர். அதன்பின் அனேக அசுரர்களுையேவ அவர்களைக்கொன்று உதிரபானஞ் செய்து செந்நிறமடைந்து பவளவண்ணராயினர். அதன்பின்னேவிய காளியைத்தனது எட்டுத் திருக்கரங்களாலும் பிடித்திறுக்கிப் பூமியிற்றள்ளி அவள் சிரசின்மேல் அட்டகாசமாய் வீற்றி

ருந்து அஷ்டபுஜராயினர், பின்னர் சரஸ்வதி தன்னால் விடப்பட்ட யாவும் யாவரும் விஷ்ணு மூர்த்தியினால் பாழ்படக்கண்டு இனிநாமே செல்வோம் இந்தவிஷ்ணு என் செய்வார் பார்ப்போ மென்றெண்ணி, முன், மஹாதேவியை வெருட்ட அதிகவேகமாய்ப் பெரும் வெள்ளம் கொண்டு வந்த கம்பைநதியும், நந்திமலையினின்றும் பெருவெள்ளமாய்ப் பெருக்கெடுத்து சமுத்திர சங்கமாவதற்குச் சென்ற க்ஷீரநதியும் இப்பொழுது ஒன்றாகத்திரண்டு வருவதென்றெண்ணுமாறு மஹாப் பிரளயத் தோடும் அதிகவேகமாய் யாகசாலையை நோக்கிவந்தனர். அதுகண்ட விஷ்ணுமூர்த்தி இவ்வெள்ளம் சாக்ஷாத் சரஸ்வதியென்றே அறிந்து இவளைச் சுலபமாய் வென்றுவிட வேண்டுமென் ரெண்ணினவராய் அவ்வெள்ளம்வரும் வழியிடையே நிர்வாணியாய்க் குறுக்கே நன்றாய் கைகால்களை விரித்துப் படுத்துக் கொண்டனர். அவ் வலங்கோலத்தை வெள்ளரூபமாய் வருகின்ற சரஸ்வதிகண்டு இப்படியுஞ் செய்வாருண்டோ! இதுவா ஆண்பிள்ளைத்தனம்! இவர்தான் ஆண்பிள்ளைத் தன்மையை விட்டாலும் நாம் பெண்தன்மையை விடலாமா வென்று நாணம் கொண்டு அவ்வழிச்செல்லாது பிலத்தை யடைந்தனர்.

அக்காலம் சுவேதவராசு கல்பம் கிருதபுகம் ஐந்தாவது மன்வந்தரம் புவவருஷம் விருஷபமாசம் மேஷத்தில் சூரியனிருக்கிர காலம் கக்ல பக்ஷ சதுர்த்தசி அஸ்த நக்ஷத்திரம் கூடிய சுபதினம் உடனே பிரமன் பூமியில் தண்டாகாரமாக விழுந்து அஞ்சலியஸ்தனாய் நின்று கிருட்டி தண்டத்தை

அவரால் கொடுத்தருளப் பெற்றுக்கொண்டு தேகபரவசனாய் ஒருமுகூர்த்தகாலம் நின்றனன். அதற்குள் இந்திரன் விஸ்வகர்மாவினால் அந்த அத்திகிரியில் இருபத்து நாலு படிகளையும் அதன் மேல் ஓர் புண்ணிய விமான ஆலயமமைத்தனன். தேகபரவசனாய் நின்ற பிரமன் கண்களை விழித்துப் பார்க்க அந்த வரதராஜமூர்த்தி புண்ணியகோடி விமானருடராய்க் காசுஷி கொடுக்கக்கண்டு முன்போல் பரவசமுற்று வரதராஜருடைய ஸ்ரீபாதத்தில் தன்முடியைப் பொருந்தவைத்து ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கிக் களித்தனன். தேவர்களும் முனிவர்களும் நெய்யினால் ஒருமுகூர்த்தகாலம் திருமஞ்சனஞ் செய்து அறுசுவையோடு கூடிய மஹாநிவேதனத்தை நைவேத்தியஞ்செய்வித்துப் பின் பிராஹ்மணர்களைப் போசனஞ் செய்து அவர்களுக்கு வேண்டியவாறு ஆடை யாபரண கந்த புஷ்பதாம்பூலாதிக ளெல்லாங் கொடுத்து மகிழ்வித்தனர். உற்சவத்தின்பொருட்டு விஸ்வகர்மாவரதராஜருடைய அனுக்கிரகத்தைப்பெற்ற கஜேந்திரனைப்போல ஓர்யானையைத் தந்தனன். இந்திரன் முத்துக்குடை தந்தனன். பிரமன் நவரத்தன் மயமாகிய மகுடந்தந்தனன். இவ்வாறு யாவரும் யானை முதலியன வெல்லாந் தந்தபின்னர் அன்று மாலைக்காலத்தில் வரதராஜமூர்த்தி திய்யாலங்காரத் தோடுங் கஜாருடராய் வீதியில் திருவோலக்கமா யெழுந்தருளிவர உற்சவத்தை நடத்தி முன் போல் விமானத்தில் வீற்றிருக்கச் செய்து பின் அபிஷ்டவரதா வரதாவென்று தொடர்த்திரஞ்செய்து இந்தக் காஞ்சியில் பிரசன்னராயிருந்து பக்தர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்து வரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்

கொண்டு விடைபெற்றுத் தங்கள் தங்கள் பதங்களுக்குச் சென்றனர். பிரமதேவன் வரதராஜருடைய நாபிஸ்தானத்தில் மாணிக்கரூபமாய்ப் பதிந்து பிரகாசித்தனன்.

பின்னர் வரதராஜமூர்த்தி தனது பக்தனான பிரமனைப் பார்த்துத் தேவர்களுடைய வேண்டுகோளின்படி இக்காஞ்சி சேஷத்திரம் வைகுண்டத்தைப் பார்க்கிலும் அதிபாவனமாயிருப்பதால் எனக்கு அதிரம்மாயிருக்கிறது. ஆகையால் இவ்விடத்தில் எனக்கு வருடந்தோறும் சித்திரைமாசம் எனது ஜன்ம நகூத்திரமாகிய திருவோண நகூத்திரத்தில் நெய்யினால் சஹஸ்ரதாரையில் அபிஷேகமும் பூசையும் உற்சவமும் பிராமண போஜனமும் செய்விக்கின்றவர்கள் யாரோ அவர்கள் என்னால் பெறக்கடவனவாகிய அபீஷ்டங்களைப் பெறக்கடவர என்று வரமளித்தனர்.

யமுனாதீரத்தில் கோகுலசேஷத்திரத்தில் வரதராயண கோத்திரத்தில் யஜுர்வேதியான பானுவர்ணனென்னும் பிராமணன் யாத்திரைமூலமாய் இந்த அத்திகிரியையடைந்தனன். அன்று வரதராஜருக்கு கிருதாபிஷேகமாக விருந்தமையான் அவ்வபிஷேக மகோற்சவத்தைக் கண்டு களித்துப்புகழ்ந்து தன்னூரை யடைந்து சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்து மரணமடைந்தனன். அவனைத் தேவகணங்கள் கொண்டுபோய்ச் சுவர்க்க பட்டாபிஷேகமாகச் செய்ய, அங்குசிலகாலம் வாழப் பெற்றுப் பின்னர் அவ்விடத்தினின்றும் விஷ்ணு கணங்களால் சூழப் பெற்று வைகுண்ட பதத்தை யடைந்து வாழ்ந்திருந்தனன்.

நான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது அத்யாயம்.

வேகவதி வரலாறு.

பிரமனுடைய யாகத்தையழிக்க நதிவடிவங் கொண்டு வரும்பொழுது விஷ்ணுமூர்த்திரிர்வாணியாயிருத்தலைக் கண்டு பாதாளத்தில் நதி ரூபமாய்ச்சென்ற சரஸ்வதி தேவியானவள் பின்னர் விஷ்ணுமூர்த்தியைத் தியானிக்க அவர் பிரசன்னராயினர். அவரை நோக்கி ஓ நாராயணரே நான் நதிரூபமாய்வரும்பொழுது நீர் நிர்வாணியாய்என்முன் எதிர்ப்பட்டால்லவா? அதனால் எனக்குமானபங்கமும் பதிவிரதாபங்கமும் வந்துவிட்டது. இதிற்சந்தேகமில்லை. ஸ்திரீகளுக்கு இவ்விரண்டுந்தானே அங்கமும் லக்ஷணமும்? இவைபங்கப்படுமா? இல்லாது இருந்தாலென்! இறந்தாலென்! ஆகையால் எனக்கு அவ்விரண்டையும் நீர்தரவேண்டும், தரவிடில் நான் பிராணனை விடுவேன் என்றனள். அதுகேட்ட விஷ்ணுமூர்த்தி மனமிரங்கி. ஓ சரஸ்வதி! நீ எனது அம்சம். பிரமன்கையிலுள்ள சிருஷ்டி தண்டம் உன்னுடைய அம்சமாக என்னாலுண்டாக்கப்பட்டது. இங்ஙனமிருக்க இவற்றை மறந்து அத்தண்டத்தை உன்னுடைய சுதந்தரமாகப்பிடுங்கி உன்னிடத்தில் ஒடுக்கிக்கொண்டு அகங்காரத்தோடு வந்தனையன்றோ? அதனால் உன்னைமானபங்கஞ்செய்து இப்பிலத்தி லொடுக்கிப் பிரமனுடைய யாகத்தையும்முடித்து அவனுக்கு வேறு சிருஷ்டி தண்டமுங் கொடுத்தேன், இப்பொழுது நீ அகங்காரத்தை விட்டு என்னைத் தியானித்து எனக்குக் கற்பு வரவே

ண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்ற படியால் யான்சொல்லு முபாயத்தை மறுக்காது செய்வையானால் கற்புடையவளாவையென்றனர். அதுகேட்ட சரஸ்வதி கற்பினையே பெண்ணலமாக வெண்ணினு ளாகலான் அவர்மொழிக் கிணங்கி அவ்வுபாயத்தைக் கூறுவாயென்றனர்.

விஷ்ணுமூர்த்தி ஓ! சரஸ்வதி! நீமுன் போல் நதியுருவாகவே வெளிப்பட்டு முன் வந்த வழியே சென்று கூர் நதியோடு கலப்பையாயின் கற்பு நிலையழிந்த பாவம்போய் விடும். பின் அந்நதியோடு சமுத்திர சங்கம மாவாய். சங்கம மாகிச் செல்லுகின்ற உன்னழகைப் பிரமன் கண்டு உன்னிடத்திற்கொண்டிருந்த குரோத நீங்கி மகிழ்ச்சிகொண்டுன்னைக் காணச் சமுத்திர சங்கம ஸ்தானத்தில் பிரசன்ன மாவான். காஞ்சி கேஷத்திரத்துக்குக் கிழக்கெல்லையாயுள்ள சமுத்திர கட்ட சங்கமத்தினாலும், பர்த்தாவினுடைய தரிசனவிசேஷத்தினாலும் உனக்குச் சர்வதேவமும் நிவர்த்தியாய்ப் பரிசுத்தத்தை யடைவாய். பின்னர் பிரமன் உனக்கு அர்த்தாசனம் (தன்னாசனத்திற் பாதி) கொடுத்துத் தழுவிக்கொள்ளுவனென்று அனுக்காகஞ் செய்து சென்றனர்.

சரஸ்வதிதேவி அவராணையின் படியே கூர் நதியோடு கலந்து அதிவேகமாய்ச் சென்று சமுத்திர சங்கம மானபொழுது பிரமன் மகிழ்ந்து தேவியை யழைத்து அர்த்தாசனம் கொடுத்து கலைமகள் மகிழ்க் கலியாணஞ் செய்து கொண்டேற சரஸ்வதி! நீ அதிவேகமாய் நதி வடிவங்கொண்டுவந்த படியினால் இந்த நதி வேகவதி யென்று வழங்கக் கடவது

இதில் ஸ்நானஞ் செய்கின்றவர்களுடைய பாவம் அதிவேக மாய்ச் செல்லக்கடவது. புண்ணியம் வளரக்கடவது என்று வரமளித்து கலைமகளோடுசுத்தியலோகமடைந்து சிருஷ்டித் தொழிலைச்செய்து வந்தனன்.

கங்கா தீர வாசியும் காசிபகோத்ரஜ்ஞனும் சரம வேதியு மான தெளமிய நாதனென்னும் வேதப் பிராமணன் பாக்ய னாயும் வித்வானாயுமிருந்தும் பரதாரகமனனாயிருந்தனன். அப் பாவத்தினால் கிழத்தனம் வந்தகாலத்தில் குஷ்டமுதலிய பல வியாதி களிநூற் பீடிக்கப் பட்டு மன நொந்து இதற்குவிமோ சனமு முண்டாகுமோ? வென்று பெரியோர்களைப் பணிந்து கேட்டனன். அவர்கள் மனமிரங்கி ஓ! அந்தணனே! நீ வேக வதியில் ஸ்நானஞ்செய்தால் தீருமென்றனர். அவ்வந்தணன் வேகவதியை யடைந்துமுன்று காலம் ஸ்நானஞ் செய்ய அவ னைப்பற்றி யிருந்த வியாதி யெல்லாந் தீரப் பெற்று திடசரீரத் தோடு தனது தேசம் போய்ச்சேர்ந்து சிலகாலம் சம்பத் துடன் வாழ்ந்திருந்து அங்கியத்தில் விஷ்ணு பதமடைந் தனன்.

ஐந்தாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

ஆரவது அத்யாயம்.

சிவக்ஷேத்திரவரலாறு.

பராசத்தி வாயுதிக்கில் ருத்திரமூர்த்தியாய்ப் பிரமன் காணக்காட்சி கொடுத்தராதலால் அந்த க்ஷேத்திரம் ருத்திர சாலையாயிற்று. இதற்குப் பெயர் ஐந்து அவையாவன:-

உருத்திரசாலை † உருத்திரகோடி கையிலாயம் ஏகாம்பரம் மஹாஸ் மசானம் என்ப.

† ருத்திரம் என்னும் பதத்துக்கு இலங்கமெனப் பொளாசுவாறும், இலங்க மூர்த்தங்கோடி யிங்கிருப்பதால் ருத்திரகோடி எனப்படும்.

எல்லை,—ஸ்வேதப்பெருமாளுக்கு (௫0) அம்சம் தெற்கிலுள்ள காயாரோகணைஸ்வரராலயமே தெற்கெல்லை, அதற்கு (௩௨) அம்சம் மேற்கிலுள்ள கன்னிகேஸ்வர ராலயமே மேற்கெல்லை அதற்கு (௨௫) அம்சம் வடக்கிலுள்ள கைலாய நாதராலயமே வடக்கெல்லை அதற்கு (௨௫) அம்சம்கிழக்கிலுள்ள முற்கூறிய ஸ்வேதப்பெருமாளாலயமே கிழக்கெல்லை.

உருத்திரசாலையாகிய இவ்வெல்லையில் விநாயகர் ஆலயம் (க) ஸ்கந்தராலயம் (க) தூர்க்காலயம் (ச) சிவாலயம் (அ) விஷ்ணுவாலயம் (௩) முத்திரைகள் (௫) தீர்த்தங்கள் (சு) அவையாவன,—

காயாரோகணத்துக்கு (ச௫) அம்சம் வடக்கில் விஷ்வசேனருக்கு விஷ்ணு சக்கிரங்கொடுத்த விகடசக்ரவிநாயகராலயம், அதற்கு (க) அம்சம் வடக்கில் மார்க்கண்டேயருக்கு ஞானேதயஞ்செய்த மாவிருகூத்தினடியில் ஸ்கந்தராலயம், அதற்கு (க) அம்சம் கிழக்கில் கம்பாநதியின் வெள்ளத்தைத் தடுத்த பிரளயபந்தினி ஆலயம், அதற்கு (க0) அம்சம் தெற்கில் கஜாகரணைச் சங்கரித்து ரிஷிகளைக் காத்த சம்பத்தகௌரிஸ்வரி ஆலயம், அதற்கு (க0) அம்சம் மேற்கில் சம்புகனென்னும் அந்தகப்பிராமணனுக்கு கண்கொடுத்த ரேணு

காம்புஜவல்லி ஆலயம். அதற்கு (2௫) அம்சம் தெற்கில் வீரபத்திரமூர்த்தியினுடையகோபத்தைத்தணிவித்த வீரவரேஸ்வரி ஆலயம்,

அதற்கு (௧0) அம்சம் கிழக்கில் யயாதிமகாராஜனுக்குச் சரீரத்தோடுமுத்தி கொடுத்த காயாரோகணேஸ்வர ராலயம் அதற்கு (௩௬) அம்சம் வடக்கில் தேவர்களுக்குச் சரத்தைப் போக்கிய சரகரீஸ்வர ராலயம், அதற்கு (௧0) அம்சம் நிருதியில் இந்திரனுக்கு விருத்திராசுரனைச் சங்கரிப்பதற்கு வச்சிராயுதங்கொடுத்த அநேகபதேஸ்வரராலயம், அதற்கு (௧) அம்சம் வாயுவில் துண்டர ராஜனுக்கு கைலாசபதவியைக் கொடுத்த கைலாயநாதராலயம், அதற்கு(௬)அம்சம் தெற்கில் வால, கில்யர், களுக்கு அபயப்பிரதங்கொடுத்து ரக்ஷித்த பச்சிமேஸ்வரராலயம், அதற்கு (2௪) அம்சம் ஈசானியத்தில் சர்வதீர்த்தத்தினால் கங்கையின்பாபத்தைப் போக்கிய விஸ்வேசுவரராலயம், அதற்கு (௩) அம்சம் வடக்கில் ஓணன் காந்தன் என்பவர்களுக்கு கட்கமும் குலமுங்கொடுத்த ஓணகாந்தேஸ்வரராலயம், அதற்கு (௧0) அம்சம் கிழக்கில் பண்டாசுரனைச் சங்கரிக்கு நிமித்தம் தனது சக்கியினாலுலகங்களை நீரூக்கிய மயானேஸ்வரராலயம்,—

அதற்கு நிருதியில் பாண்டவர்களுக்காகத் தூதுசென்ற பாண்டவப்பெருமானாலயம், அதற்கு நிருதியில்சந்திரகாந்தியைத் தனது கண்டத்திறாங்கப்பெற்ற சந்திரக்கிரீவப் பெருமானாலயம், அதற்கு ஈசானியத்தில்சந்திரவர்ணனென்னுமசரனால் அந்தகாரத்தில் பிரகாசப்பட்ட ஸ்வேதப் பெருமானாலயம்.

அதற்கு ஈசான்யத்தில் கள்ளக்கம்பர் கள்ளவடிவங்கொண்டு பின்கலிங்கரூபமானவிடம், அதற்கு(2)அம்சம் மேற்கில் சிவாக்கொயினால்மார்க்கண்டேயர் வசிக்குமிடம், அதற்கு (2) அம்சம்வடக்கில் கங்காசைலாலகை-சீவார்த்தாசனத்தில் சமமாய் வீற்றிருப்பதுபோல தேவசில்பியினால் நிர்மிக்கப்பட்ட விடம், அதற்கு(3)அம்சம் ஆக்னேயத்தில் நேத்திரத்தினின்றும் கங்கையைபுண்டாக்கி வேள்ளக்கம்பரானவிடம், அதற்குக் கிழக்கில் சிவாக்கொயினால் மயானத்தைக்காக்கும் வீரபைரவரிருக்குமிடம்.

அதற்கு வாயுவில் பிரமாண்டங்குளையுண்டாக்கியதும் சர்வபாபங்களைப்போக்கவல்லதுமானசிவகங்கைத்தீர்த்தம், அதற்கு (4) அம்சம் ஆக்னேயத்தில் அங்காரகனது அக்னி ரூபத்தைப்போக்கிய மங்களதீர்த்தம், அதற்கு (1) அம்சம் நைரூதியில் தேவர் சுரத்தைப்போக்கிய சுரகரதீர்த்தம், அதற்கு(5) அம்சம் வாயுவில் பாண்டவர்களுக்குக் கிருஷ்ணமூர்த்தியைத் துணையாக்கிய பாண்டவதீர்த்தம்.

தீர்த்தபலன்,--சிவகங்கையில் சோமவாரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வோர்க்கு கங்காஸ்நானபலனும், மங்கள தீர்த்தத்தில் மங்களவாரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வோர்க்குசுரஸ்வதிகதிஸ்நானபலனும், சுரஹர தீர்த்தத்தில் செய்வோர்க்கு கோதாவரி ஸ்நானபலனும், பாண்டவ தீர்த்தத்தில் திருவாதிரையில் ஸ்நானஞ்செய்வோர்க்கு கிருஷ்ணநதிஸ்நானபலனுமுண்டாகும்.

கிருஷ்ணதீர்த்தில் ஏலாபுரத்தில் ருக்வேதியும் கௌதமகோத்ரஞ்ஞனுமான கௌசிகனென்னும் பிராமணன் சந்தகர்ம

ஹீனனாய்த்துராசாரசம்பன்னனாய்ப் பூமியில் நிக்ஷேபங்களைக் காண்பதற்கு எங்கும் உலாவிமார்க்கங்களில் யாத்திரையாய்ச் செல்லுகின்ற லட்சணமுள்ள பாலகர்களைத் தன்னிடத்திற்கு கழைத்துப்போய் அவர்களுக்கு வேண்டிய அன்னோதககங்களை யும் திரவியங்களை யுங்கொடுத்துப் பாதுகாத்துவந்து ஆறேழு மாதமாவது ஒருவருடமாவது கடந்தபின் நிக்ஷேபங்காணுமிடங்களிற் பலிகொடுத்து அத்திரவியத்தை யெடுத்துக் கொள்வன். இவ்வாறு செய்து வருநாளில் காஞ்சிக்ஷேத்திரத்திலிருந்து ஓர் பிராமணன் யாத்திரையாக மார்க்கத்தில் வரும் பொழுது அவனது தாகவிடாயைக்கண்டு மனமிரக்கமுண்டானவனாய் நீர்மோர் கொடுத்தனன். பின் சிலநாள்கழித்து மரணமடைய இயமன்பாசத்தாற்கட்டி தனதுலகத்திற்கொண்டுபோக சிவகணங்கள் அவனைமீட்டுக்கயிலாயத்திற் சேர்த்தனர். இதன் காரணமறியாது இயமன் கைலாயஞ் சென்று சிவபெருமானை வணங்கி இக்கொடுமையாளனிற்குவருவதற்குக் காரணமென்னையோவென்று வினவ சிவபெருமானார் ஓ! இயமனே! இவன் மகாபாதகனாயினும் ஒருசிறு புண்ணியத்தால் பலபெரிய பாவங்களைப்போக்கவல்ல ருத்திரசாலையினின்றும் வந்தஓர் பிராமணனுக்குத்தாகந்தணிவித்தனன். அதனுலிங்குவரப்பெற்றனன் நீ செல்லக்கடவாயென்று விடைகொடுத்தனர்.

ஆறாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

ஏழாவது அத்யாயம்.

ஆம்பிரவிருக்ஷப்பிரபாவம்.

முனிகணங்களாற் சூழப்பட்ட புண்ணியகரமான அனேக விருக்ஷங்கணெருங்கிய ஆரண்பத்தில் உத்திரகோடிசாலையில் பாண்டவதீர்த்தத்திற்கு (கச) அம்சம் உத்தரத்தில் வேதம் மா விருக்ஷசொருபமாய்வளர்ந்தோங்கி நிற்பதால் இந்தக்ஷேத் திரமும் உருத்திரகோடி சாலையெனப் பெயர்பெற்றது. இது சிவபீஜத்தினின்றுந் தோன்றியதாயும், ஸ்ரீகாமாக்ஷிதேவியினால் ஏகாம்பரதருவெனப் பெயர்பெற்றதாயும் பதினான்கு வித்தைகள் மல்லிகைக்கொடியாப் படர்ந்திருப்பதாயும்; மேலே மூலமும் கீழேகீளைகளுமாயுணரத்தக்க புண்ணிய சொருபமாயும், சலப்பிரளயத்தில் மிதந்துவந்த மார்க்கண்டேயமுனிவரைக் காத்ததாயும் புராணாதிகளால் புகழ்ந்துரைக்கும் சிறப்புடையதாய் விளங்குவது.

மார்க்கண்டேயமுனிவரைக்காத்தவரலாறு.

ஓர்கால் கைலாசத்தில் அதிவிசித்திரமாயலங்கரித்திருக்கும் அந்தப்புரத்தில் போகமுர்த்தியாய் உமாதேவியாரோடு அந்த தாசனத்தில் வீற்றிருக்கும்பொழுது சிவபெருமானுக்கு மிகவும் பிரியரூபிகளான (கச) கோடிசத்திகள் அகங்காரங்கொண்டவர்களாய்ச்சிவபெருமானைச் சமீபித்து, எங்கள் நாயகரே ! நீர் பார்வதிக்கர்த்தாசனம் கொடுத்திருப்பதுபோல எங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்றனர்.

சிவபெருமான் அவர்களைப்பார்த்து இக்கைலாசத்திலுள்ளபுருஷரெல்லாம்என்னுடைஅம்சத்திற்குன்றினவர்,ஸ்திரீ

கொல்லாம் கவுரியம்சத்திற்றேன்றினவர். ஆகையால் புருஷர்களுக்கு யான்தலைவன், பெண்களுக்குக் கவுரிதலைவி. இம்முறையால் கவுரியை நோக்க நீங்களெல்லாம் தாழ்ந்தவர்கள், தாழ்ந்தவர்களாகிய வங்களுக்கு யான் சமாசனம் எவ்வாறு கொடுக்கக்கூடும் என்தோடு சமானத்தி லீருக்கத்தக்கவள் பார்வதி யொருத்தியே என்றனர். அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட சத்திகோடிகள் சிவபெருமானப்பார்த்து என்னகூறினீர் உம்மைப்போலும் இவ்வளவு முழுமோசமாகப்பேசினவரை யாங்கள் எங்குங்கண்டதில்லை. ஆ ஆ யாங்களா கவுரியம் சத்திற்றேன்றினவர்கள். இந்தக்கவுரியல்லவா எங்களம்சத்திற்றேன்றினவள் இதனையறியார்போன்று எங்களுக்குச் சமமான ஆசனங்கொடுக்க மாட்டேனென்றது அடாது எங்களுக்கே கொடுக்கவேண்டும் அன்றியும்இந்தப்பார்வதிக்கு, பெண்களுக்கிருக்கவேண்டிய சாகசகுணமுதலியான விருக்கின்றனவா? மன்மதனுடையலீலையிற் சிறந்தவளா? நாயகன் குறிப்பறிதல் முதலியவற்றை யறியும் நண்ணறிவுடையவளா? கல்வியறிவில் மிகுந்தவளா? உருவம் நன்னடக்கை குணம் ஆகிய இவைகளினிறைந்தவளா? அந்தோ? வென்றுயில்லாதவள், இருக்குமாயின்ஒன்றைரீரே எடுத்துச்சொல்லும் அன்றி அவனையாவது உண்டென்று காட்டச்சொல்லுமென்று சத்திகோடிகள் கூறிய மொழிகளைக்கேட்டு அவர்களாகங்கார மடங்குமாறு சிறிதே புன்னகைசெய்து அவர்களணிந்திருந்த வஸ்திரங்கள் போனவழிதெரியாமற் போக்கினர். உடனே அச்சத்திகொல்லாம் நிர்வாணிகளா யிருத்தலைப் பார்வதியார்கண்டுதமது நாயகருக்கு அந்நிர்வாணகோலந் தோன்றாவண்ணம் தானோர்

சீலையாய் மறைத்தும் அச்சத்திகோடிகள் வேறாடையுக்கு மளவும் இரண்டுகண்களையும் ஒருமுகூர்த்தகாலம் முடிதிருந்தனர். அதனால் சூரியன் சந்திரன் அக்கினிகளுடைய வொளி மழுங்க எல்லாவுயிர்களுஞ்செயலற்றிருண்மயமாயிருந்தன. அக்காலத்தில் சலப்பிரளயம்எங்கும்பரவற்று. அவ்வெள்ளத்தில் அழிவில்லாதவராகிய மார்க்கண்டேயமுனிவர் அம்மகாப்பிரளயத்திலெல்லாவுலகங்களுமுழ்குவதைப்பார்த்ததிசயித்து இனியாம் என்செய்யக்கடவோமென்றுசிவக்தியானஞ்செய்து, ஓ! காமேசனே! ஒருபற்றுமில்லாது இவ்வெள்ளத்தில் நீந்தி வருகின்ற எனக்குடீர் ஆதாரங்காட்டவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு வரும்போது பிரளஜித்தால் காஞ்சி நகரத்திலுள்ள வேதசொருபமாகிய மாயிருட்சத்தின் இலை வெள்ளத்தின்மீதுதோன்றியது. அதைக்கண்டுசமீப்பிப்பதற்குமுன் அம்மா, தளிர் பூங்கனியுடைய கிளைகளுடன் வளர்ந்தோங்கியது அம்முனிவர் இதுஎம்பெருமான் கருணையேயாமென்று அம்மரத்தின்மேலேறி பிரளயசலத்தைப்பார்த்தாச்சரியாடைந்து தன்னைக்காத்த அவ்விருட்சத்தைச் சிவசொருபமாகப்பாவித்து இதுநம்மைபாதுகாக்கவந்த கருணைவடிவென்று நிச்சயித்து அங்கிருந்தவண்ணமே அதன்மூலத்தில் அவ்யக்தமானசோதி சொருபமாய் சிற்சொருபமாய் விளங்கும் விசாலமான நகரத்தைக் கண்டதுவென்ன ஆச்சரியம்! இந்தலயகாலத்திலும் நாசமில்லாமல் சலமத்தியில் நிச்சலமாய் சோதி சொருபமாய் விளங்குகின்றது இதனைக்காண்பதே பெரும்பயனென்று அவ்விருட்சத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு அதனடியி லிறங்கவும் சிவகுமாரரான சுப்பிரமணியர் அம்மரத்திற் பழு

த்திருக்கும் பழங்களைப்புகித்துக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து வணங்கி இந்தக்ஷேத்திரத்தின்பெயரென்னை? இவ்விருக்கூடெமத்தன்மைத்து? தேவரீரிப்பழங்களைப் புகித்துக்கொண்டு வசிக்குங்காரணமென்னை? யாருடைய மகிமையினால் இச்சலப் பிரளயத்தினு மழியாதிருக்கின்றது? இவை யாவும் என்பால் கருணைகூர்ந்தருளல்வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அறுமுகக் கடவுள் இது காஞ்சிக்ஷேத்திரம் பிரளயத்தைச் செய்தது பிரளயங்களுண்டாகுந்தோறும் மகாதேவி தனது பராக்கிரமத்தினுற்காப்பாற்றிவருகின்றாராதலால் பிரளயஜித் தெனப்படும். இவ்விருக்கூடம் சாக்ஷாத் சங்கரஸ்வரூபம் அச்சங்கரே இவ்விருக்கூத்துக்குப் பீஜமாகி விருக்கூரூபமாயிருக்கின்றார். இப்பழம் வேதவித்யாசொரூபம் ஆகையால் நானிப்பழத்தை நாடோறும் புகித்துவருகிறேன். இதைப்புகித்தவர் வேதவித்யாகுருவாவரென்று சொல்ல அவரடியில்வீழ்ந்து வணங்கிப் புகித்து அவ்வேகாம்பரர் விருக்கூமூலத்திலிருந்து அப்பழங்களைத் தாமும் புகித்துவந்தனர். துங்கபத்ராதிரத்தில் சிருங்கசைலத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற கிரொளஞ்சனென்னும் ஒரு பிராமணன் நாடோறும் சிவபக்தசிரோன்மணிகளாகிப் பிராமணோத்தமர் புகிக்கின்ற சுவர்னமயமான லிங்கங்களையகரித்து அதனைவிறந்துச் சீவனஞ்செய்துவந்தனன். அவனுக்குப் பதினாறு பிள்ளைகள் அலிகளாய்ப்பிறக்க அப்பிள்ளைகளைப்பார்த்து மிகவுந்துக்கித்து அவ்வலிருபத்தை நிவர்த்திக்க புண்யக்ஷேத்திரங்கள் தோறுஞ் சென்று தரிசித்துக்கொண்டு வருங்கால் இந்த ருத்திரசாலையை யடைந்து மாகிிருக்கூத்தைப்பார்த்து அதனடியில் ஒருக்கூணகாலமிருந்து தன்னிளப்பை மாற்

றிக்கொண்டு தன்னகரை யடைந்தனன். இதனடியில் வாசஞ் செய்த புண்யவிசேஷத்தால் அப்பிள்ளைகள் புருஷரூபமடைந்தனர், அதைப்பார்த்து இனி நம்முடையகுலம் விருத்தியடையும் இவ்வாறு விருத்தியடையச்செய்தது ருத்ரசாலையென நிச்சயித்து ஆனந்தபரவசனாய் இளைப்பாறுவதற்குத் தங்கியிருந்த புண்யமே இவ்வளவுபெரும் பேற்றைத்தருமாயின் அந்தக் கேஷத்திரம் எப்பொழுதும் வசிப்போமாயின் நமக்கு வரும் பலனை என்னவென்று மதிப்போமென்று அக்கணமே புறப்பட்ட காஞ்சி நகரத்திலுள்ள ருத்திரசாலையை யடைந்து நானோறும் ஒழுக்கம் தவறாது சிவபூஜையிற் சிறந்தவனாய் வாழ்ந்திருந்து தேகாந்தத்தில் சிவலோகமடைந்தனன்.

ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

ரசாலேசப்பிரபாவம்.

வேதசொருபமாகிய ஆம்பர விருக்ஷமூலத்தில் சாக்ஷாத் சங்கரர் கதலி குசுமம்(வாழைப்பூப்)போல் ஒரு அஸ்தப்பிரமாணஞ் சொதிகொருபராய் உமாலிங்கனத்தினால் குசுகங்கணசோபிதராய் சதுர்மூர்த்தி வத்யகதராய் அகண்ட சச்சிதானந்த தேஜோமயராய் மான்மழுவரதாபய அஸ்தங்களாற் பிரகாசிக்கின்றவராய் தவளமேனியராய் பஸ்மோத்தூளித விக்ரஹராய் திரிணேத்ரராய் சந்திரசேகரராய் சர்ப்பகங்கணராய் கங்காதராய் சடாமகுடதராய் சவ்யதக்ஷணங்களில் உமாதேயுங் கங்காதேவியுரின்று வீசப்பட்டசாமரைகளையுடையவராய் ருத்திர

கோடீஸ்வரராய் ஸ்ரீகாமாட்சிதேவியார் துதிக்க மகாபிரளயத்
தைப்போக்கி அவர் வேண்டியாங்கு பாணிக்கிரகணஞ் செய்து
ரித்யகல்யாண சுந்தரராய் விளங்குகின்றார்.

உமாதேவியார் சிவபெருமானுடைய நேத்திரங்களைப்
புதைத்தகாலத்தில் சிருட்டியாதி தொழில்கள்மாறி தருமங்
கொள்ளாமொழிந்து உயிர்களுக்குப்பாபம் மேலிட்டு அப்பா
வங்கொல்லாங் கருமை நிறங்கொண்டு அத்தேவியாரது தே
ஜோ ரூபத்தைக் கருநிறமாக்கியது. அச்சமயத்தில் தேவர்கள்
முறையோமுறையோவென் றோலமிடத் தேவியார் நடுக்கமுற்
றுக் கண்ணைப்பொத்தி யிருந்தகைகளை நீக்கித் தமது திரு
மேனி மாறு பட்டிருத்தலைப் பார்த்ததிகையித்து மன வருத்த
முற்று இதன்காரணம் யாதோவென்று சிவபெருமானைப் பல
முறை பணிந்து ஹே! தேவதேவ! ! மஹாதேவ ! கருணாகர !
சங்கர! சொர்னம்போற் பிரகாசிக்கும்என்மேனிபாபரூபமான
கருநிறமடைந்து பார்ப்பதற்குச்சகியாத கோரமாகக் காணப்
படுங்காரணம் என்னையோவென்று வினவினர்: சங்கரர் ஓ தே
வியே! இதுகருமைநிறமென்று உயிர்களின் பாபத்திரட்சியா
மென்னதேவிகேட்டுள நடுங்கிஹே! தேவதேவ!! ஐகநாதசரண
கதவத்ஸல என்று துதித்து, இதற்கு யான் செய்து கொள்ள
த்தக்க பரிகாரமென்னையென்று கண்ணீரரும்பிமீளவுங் கேட்க
சங்கரர் நீ விரைவாய் பதரிகாச்சிரமத்துக்குச் சென்று அங்கு
ஒரு குழந்தைவடிவங் கொண்டிருப்பாயாக. அவ்விடத்தில்புத்
திரப்பேறு வேண்டிய காத்தியாயனமுனிவன் வருவான். அவ
னுள்ளிப்பார்த்தவுடன்புத்திரகாமந்தீர்த்ருமகிழ்ச்சியடைந்து
ஞானதிருஷ்டியினு லுன் சொரூபத்தையுமறிந்துதன்னஞ்சிரம

த்துக்குக் கொண்டுபோய் (அ) வருஷம் உன்னைச் சீராட்டியும் பூஜித்தும் வருவான். பின்னர் என்னுடையினால் யோகதண்டம், ஜபமாலை, தீபஸ்தம்பம், இரண்டு குடம், விசிரி, இரண்டு சாமரை, வித்யாதாரம், வியாக்ராசனம், புத்தகம், வறுத்த பயறு, கங்கைமணல், கங்காதீர்க்கத்தம், குடை இவைகளைத் தருவான் அவைகளை நீபெற்றுக் கொண்டு உடனே தூர்ப்பிக்ஷ மடைந்திருக்குங் காசிக்குச்சென்று அன்னதானத்தா லவ்வுறு மையைப் போக்கி அன்னபூரணியென்று பெயர்பெற்று பன்னிரண்டு வருட மவ்விடத்திலிருந்து தென்றிசையைநோக்கிச் செல்லக்கடவாய். அப்படிச்செல்லும் பொழுது எவ்விடத்தில் புலித்தோல் சோமவிருத்தமாயும், ஆதாரபீடமாகிய குடம் அதன்சூத்திரமாயும், மணல் இலிங்கரூபமாயும், ருத்திராக்ஷ மாலிகைபில்வமாலையாயும், குடை நாகாபரணமாயும், யோக தண்டம் திரிசூலமாயும், சாமரைகள் இரண்டு பெண்களாயும், விசிரி கிளியாயும், குடம் குடதீபமாயும், புத்தகம் காமதேனுவாயும், வித்யாதாரம் ஊசியாயும், வறுத்தபயறுமுனையோடுகூடிய பயறாயும், கங்கை பாலாயும் எவ்விடத்தில் மாறுகின்றதோ அவ்விடத்தைக் காஞ்சிசேஷத்திரமென்றறிவாயாக. அவ்விடத்தில் சோமசூத்திரருடன் கூடிய அவ்விடங்கத்தை நாடோறும் க்ஷீரத்தாலபிடேகித்துநாகாபரணத்திலலங்கரித்து பில்வமாலையைக்காத்தி முனையோடுகூடிய பயரைநிவேதனஞ்செய்துகியானித்து அவர்பக்கங்களில் இரண்டு ஸ்திரீகளைகாவலாகத்தாபித்துகோக்ஷீரத்தைப்பாணஞ் செய்துகிளியைக்கையிற் பிடித்துக் கொண்டு ஊசியைநாட்டி அதன்முனையில்பஞ்சாக்கனி மத்தியினின்றுஎன்னைத்தியானித்துத்தவஞ்செய்துவருவாயாக, அப்பொ

முது நான் உனக்குப் பிரத்யக்ஷமாகிக் கல்யாணஞ்செய்து கொள்ளுகிறேன். அக்கணமே கருமையிறம் நீங்கிச் சொர்ணங்கிருபத் தையடைவாயென்று கூறிய மொழியைக் கேட்டு பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்கள் செய்து விடைபெற்று அவராணையின் படியே பதரிகாச்சிரமத்தில் காத்தியாயனமுனிவரை மகிழ்ச்சியுடன் அவராலயோகதண்ட முதலியவைபெற்று காசியை யடைந்து அன்னதானஞ் செய்து காசிராஜனுக்கு மோக்ஷமளித்து காஞ்சியை யடையவேண்டு மென்றெண்ணி வரும்பொழுது யோகதண்ட முதலியவை மாறினமைகண்டு இதுதான் காஞ்சிசேஷத்திர மென்றுதெளிந்து ஒவ்வொரு மாவிருக்ஷத்தினடியிலும் பெருமானைத் தேடித் தேடிக்காணாமல் முடிவில் ஒரு மாவிருக்ஷத்தடியிற் பரசிவன் வசிப்பதைக்கண்டானந்த பரவசமடைந்து அநேக நாள் சைகதலிங்கார்ச்சனை செய்துவந்தும் அவரருள் புரியாமையால் கடுந்தவம்சிலநாள் புரிய ஒருநாள் நாரதமுனிவர்தீர்த்தயாத்திரை மூலமாயவ்விடம் வர அவரை நோக்கி நாரதரே எனக்கு இறைவனிதுகாறும் அருள்புரியாமையால் இனி யான் செய்யத்தக்கதுயாடுதென்று கேட்க அவர் பஞ்சபாண மந்திரத்தை யுபதேசித்து விடைபெற்றுச் சென்றன.

அதன்பின்னர் அம்பிகையம்மந்திரத்தை ஆறுமாத காலவரையில் சிவலிங்கார்ச்சனையோடு செபித்துத் தபஞ்செய்துவர அத்தபாக்கினி கைலாயத்தைத் தகிக்க அவரவர் வேண்டியவாங்கருள் புரியுஞ் சங்கரர் அம்மையார் வேண்டியவாறே பஞ்சபாண மந்திரங்கட்குட்பட்டுக் காமமுடையவர் போன்று யோகினி கணங்களோடு லீலாவினோதம் புரிந்தும் அடங்கப் பெறுதவராய்ச் சற்றே திருவுளத்துப் பரிபவமுற்றுத் தமது

திருமுடியில் வசிக்கும் கங்கையில் மூழ்கிச் சிறிதே சுகமுற்று மீளவும் அக்கங்கைப் பார்த்துஉனது சொரூபமாகிய சலத்தில் மூழ்கியும் எனக்குண்டாகிய காமாக்கினிசிறிதேனுந் தணிய வில்லை யாகலான் பார்வதிதவம்புரியு மிடத்திற்குச் சென்று அவளது மந்திரசெபத்தைத் தடுப்பாயென உடனே கங்கை சிவனாருடையரோமகூபங்களிலிருக்கும் (௩௨) கோடிதீர்த்தங் களையும் ஆகரிஷத்துக் கொண்டு சர்வ வியாபகராகிய சிவபெரு மானேஹ்ருதயத்திலிருத்தி மிகவுஞ் சீதளசொரூபியாய் அதி வேகமாய்நந்திசைலமடைந்து அங்கிருந்து உமைதவம்புரியு மிடத்தையடைந்தனள். அதனை உமாதேவியார் பார்த்து கம்பம் கம்பம் என்று அப்பிரளயத்தைத் தடுக்கத் தமது தோழி யருள் ஓசத்தியையேவ, அக்காளிதன்கையிலிருந்த விஸ்வ பக்ஷணமென்னுந் கபாலத்தில், அவ்வெள்ளத்தை வெளியே போகவிடாமலுள்ளடக்கினள்.

அம்பிகை விக்காமில்லாமல் தவத்தைச்செய்து முடித்து அக்காளிக்கு பிரளயபந்தினியென்று பெயரிட்டினர். அது கண்டகாமேசர் மிகவுந் கோபங்கொண்டு தனது சடாபாரத்தினின்றும் கங்கையை ஆயிரமுகத்தோடு மஹாப்பிரளயமாய்ச் செல்லச்செய்தனர். அம் மகா கங்கையைக்கண்ட வுமாதேவி யார் பிரளய பந்தினியாலும் மற்றெவராலும் இவ்வெள்ளத் தைத் தடுக்க முடியாதென்று அச்சமுற்று விஷ்ணுவை நினைக்க அவர் உடனே அங்குவந்து ஒரு பாதத்தைப் பூமியிலும் ஒருபாதத்தை ஆகாயத்திலுமாக வுன்றி அவ்வெள்ளத்தைத் தடுத்துநிற்க அப்பொழுது அவர் கண்டத்தில் ஒளிவீசும் சந்திரகலை கிரணங்களைப் பரப்பிப் பிரகாசித்தது. அதுகண்ட

வுமாதேவியார் தமது நாயகரென நிச்சயித்து நடுக்கமுற்ற பொழுது சந்திரகண்ட விஷ்ணுமூர்த்தி ஒ தேவியான் சந்திர சேகரனன்று அவரருளால் சந்திரகலை கண்டத்தில் வீசப் பெற்று சந்திரகண்டனென்று இங்கு வாழ்கின்ற உனது தமையன் என்று தன்னைத் தெரிவித்து ஒ சங்கரி இந்தவெள்ளம் வேறு சொரூபமன்று சாக்ஷாத் சங்கரர் சொரூபமே உன்னைச் சோதிக்கும்பொருட்டு இவ்வாறு வந்தனர். இவரையான் தடுப்பதற்குக் கூடுமா? ஒருநாளும் கூடாது; ஆகையால் நீ சிவபெருமானே துணையென நம்பி உன்னால் பூசிக்கப்பட்டு வரும் இந்த சைகதலிங்கத்தைச்சரணமடைந்து ஆலிங்கனஞ் செய்துக் கொள்வையாயின் சங்கரர் அக்கணமே கருணைகூர்ந்து மகிழ்ந்து பிரளயரூபமாறிக் கலியாண சந்தரராய் உன்னை விவாகஞ் செய்துகொள்வரென்று கூறித் தந்நிலையிற்சென்றுநின்றனர்;

அந்த விஷ்ணுமூர்த்திசென்றவுடன் வெள்ளம்பெருக்கெடுத்துவருவதைக்கண்டதேவியார்நடுக்கமுற்று என்செய்வேனென்று சைகதலிங்க மூர்த்தியைப்பார்த்து எம்பெருமானே அன்பர்க்கெளயானே அடியாரிடர்களையும் அண்ணலே! சிவனே! சிவனே!! எனக்கு நீயே கதியென்று இருகரங்களாலுமார்பிறுக ஆலிங்கனஞ்செய்து தழுவினர், எம்பெருமானும் பிராட்டியாரது முலைத்தழும்பும் வளைத்தழும்புந்தமது திருமேனியி லமுந்தவே அதுகாறும் அடங்கப்பெறாதபேரவா அடங்கப்பெற்று காமேசராய் அப்பிராட்டியாரைத் தமது அர்த்தாசனத்திலிருக்க வீற்றிருந்தனர். அப்பொழுது உமாதேவியார் தாமடைந்திருந்த காளிம வடிவநீங்கிக் கவுரநிறம் பெற்றமையால் புதியகலியாணத்தை விரும்பினர். சிவகணங்

களும் ஏனையவிருடிகளும் அம்மையப்பருடைய பேரழகைக் கண்டு கலியாண கோலத்தைக்காணப் பேராசைகொண்டனர். இவர்களின்குறிப்பறிந்த பெருமான் விஷ்ணுமூர்த்தியை நோக்கி நீ எங்களிருவருக்கும் கலியாணமகோற்சவம் முன்னர் அகஸ்திய முனிவருக்கும் இவ்விடத்தில் வருடந்தோறும் கலியாண மஹோற்சவ தெரிசனந்தருகின்றோம். ஆகையால் நடப்பதற்கு வேண்டிய பிரயத்தினங்களைச்செய்வாயென்று கட்டளையிட்டனர்.

விஷ்ணுமூர்த்தி அக்கட்டளையைஏற்று பிரமனாதி தேவர்களைப் பார்த்து ஒதேவர்களே இந்த கவுரிகலியாணத்தைமுடிக்கவேண்டிய கடமைப் பாடுடையவர் நீங்களே என்று யாவர்க்கும் பிரியமான பலவார்த்தைகள் சொல்லி நம்முடைய உலகங்களிற்சென்று ஆடையாபரண கந்தமாலை முதலியனயாவும் அதிசீக்கிரமாய்க் கொண்டுவந்து சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்ல யாவருங் கைகொட்டிக் கூத்தாடி அவரவருந் தங்கள் தங்கள் பதங்களுக்குச் சென்று எல்லாத் திரவீயங்களையுங் கொண்டுவந்து நாடுகரமுதலியவற்றையும் கலியாண மண்டப முதலியவற்றையும் அலங்கரித்து பெருமானுக்கும் பெருமாட்டிக்குங் கலியாண மஹோற்சவமென்றுஎங்கணும் பேரிகைமுழுக்கி துஜாரோகணமுதலியன வெல்லாம் வேதாகம விதிப்படி செய்வித்து ஒன்பது நாளுஞ்செய்யவேண்டிய திருவிழாவையும் முறையாகடத்தி பத்தாநாளாகிய உத்திரதினத்தில்ஏகாம்பரநாதரையும் காமாக்ஷிதேவியையும், விஷ்ணுமூர்த்திலக்ஷ்மிதேவியோடும் நானென்னபுண்ணியஞ்செய்தேன்நானென்ன பாக்கியஞ்செய்தேனென்று தோத்திரஞ்செய்துகலியாணமண்

டபத்தில் சகல வாத்தியங்களுமுழக்க இலக்ஷியி தேவியான வள் பாலைவார்க்க விஷ்ணுமூர்த்தி ஏகாம்பரநாதருடைய திரு டிவிளக்கிப் பட்டாடையாலொற்றிப் பாததீர்த்தமுண்டு மன ங்களித்து மதுபார்க்கமுட்டி அப்பெருமான் திருக்கரத்தின் மேல்கவுரிதிருக்கரத்தை வைத்து மந்திர நீர்வார்த்துத் தத்த ன்செய்து சங்கதாந்துபிமுதலியபலவாத்தியங்கள் சத்திக்கவும் வேதமுதலியன கோஷிக்கவும், கற்பகமலர் முதலியன மாரி யாகப்பொழியவும், பிரமன் ஓமாக்கனி வளர்த்தவும், காமாக்ஷி தேவியாருடைய கண்டத்தில் மாங்கலிய சூந்திரத்தைச் சாத் தியருளச் செய்தனர். அக்காலத்தில் தேவ யக்ஷ கின்னர கிம் புருட சித்தசாத்திய இருடிமுதலிய யாவரும் ஜயஜயவென்று முழக்கமிட்டு எங்கும் பேரொலி செய்தனர்.

அச்சமயத்தில் தேவதச்சனாகிய விசுவகர்மா, திரிபுர தகனகாலத்தில் ஆரோகணித்தசுவர்ணமயமானரதமும் இந்தி ரன் படிகத்தினுற் செய்த குடையும், இரத்தனமயமாகிய மகுட மும் ஏகாம்பர நாதருக்கு முன்னே கொண்டுவந்து எங்கள் செல்வமே இப்பொழுது மனோன்மணியாகிய காமாக்ஷியுடன் இந்தகலியாணசுந்தரகோலத்தோடும் இவ்வந்திப் பொழுதில் இந்தரதத்தில் ஆரோகணித்து என்னுற்கொடுக்கப்படும் முடி யையுந் திருமுடியிற் சூடி இந்திரன் குடை பிடிக்க பாசுபதர் களாய் விளங்கும் தேவசமூகங்களாகிய அடியார்களெல்லாம் பரமானந்த வெள்ளத்தில் மூழ்கப்பவனிவர வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனன். அவ்வண்ணமே வீதியில்பவனிவந்து ஆஸ்தானமண்ட பத்திலெழுந்தருளி யிருந்துயாவரையும் பார்த்து அன்பர்களை யோகபூமியாகிய இந்த உருத்திர

சாலையை நமது போக பூமியாகக்கொண்டு ஸ்ரீ காமாக்ஷி தேவியோடு எப்பொழுதும் இந்த ரசாலமூலத்தில் (மாமூலத்தில்) வீற்றிருந்து யாவருக்குந் தரிசனமாத்திரத்தில் சகல போகங்களுந்தருவோம். ஆகையால் காஞ்சிசேஷத்திரத்தில் தாண்டவகற்பமாகிய இந்தகற்பத்தில் பவுதி என்கிற மன் வந்த ரத்தில் மூன்றாவதான தாமசமனுவும் கிருதயுகமும் விஷ்ணு கூர்மாவதாரமும் கூடிய பவவென்கிற இவ்வருஷத்தில் சித்திரைமாசத்தில் மீனராசியில் சூரியனிருக்க சகலபகூத பவுர்ணமி, பூர்வபல்குனி நகூத்திரத்தில் மூன்றாவது பாதத்தில் நடந்த கலியாண மஹோற்சவம் போலும் வருடந்தோறும் வரும் பங்குனியுத்தரத்தில் இந்த கவுரி கலியாணத்தை யுத்தேசித்து மஹாபூஜையும் அலங்காரமும் உற்சவமும் பிராஹ்மணபூஜையும் தெரிசனமும் செய்கின்றவர்களுக்கு சகலாபிஷ்டங்களையும் கோடி கன்னிகாதான பலத்தையும் தருவோமென்று அனுக்கிரகஞ்செய்தனர்.

மகிமை.—காவேரி நதிக்கரையிலுள்ள திருப்பனங்காடென்னுந் திவ்ய சேஷத்திரத்தில் யஜுர்வேதியாகிய சம்புவென்னுமோர் வேதியுனிருந்தனன். அவன்காஞ்சிநகரத்தின் பெருமையையும் பங்குனிஉத்திர மஹோற்சவ மகிமையையுங்கேட்டுத்தான் தரிசிக்குவேண்டுமென்றெண்ணிகாஞ்சிநகரத்தை யடைந்து கல்யாண மஹோற்சவத்தைக் கண்டு களித்து எம்பெருமானே இவ்வைபவத்தை வருடந்தோறும் யான் கண்டு களித்துய்யுமாறு அருள்செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு தந்தேசத்திற்குப் போய் அநேக வருஷம் சீவித்

திருந்து பின்னர் சிவகணங்கள் விமானங்கொண்டுவர ஸ்ரீ
கையையங்கிரிக்குச் சென்று அங்கு சிவகணங்களுடன் வாழ்ந்
திருந்தனன். பின்னர் ஆயிரந்தலைமுறை அவ்வேதியன் வம்
சத்தில் வந்தவர்களெல்லாம் ஏகாம்பரநாதருடையகல்யாண
வைபவத்தைக் குடும்பசமேதராய் வந்து தரிசித்து தங்கள்
தேசம் செல்லும் நியதியிற் றவராதிருந்து முடிவில் ஒவ்வொரு
வரும் சிவகணங்களாலழைக்கப்பட்டு சிவலோகஞ் சென்றனர்.

எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

சர்வதீர்த்தப்பிரபாவம்.

சர்வதீர்த்தமானது, நத்திசைலம் க்ஷீரநதி திருப்பாற்
கடல் என்னு மூன்றுமுடைமையால் கோபுரமெனவும், வராகி
அம்பினை முதலிய சத்திபேதங்களுடையது பக்ஷபுரியெனவும்
தேவமூலமுடையது சேஷ்தரப் பிரஸ்தமெனவும், சூதமுதலிய
விருக்ஷமூலமுடையது குண்டிகமெனவும், சூரியபுஷ்கரணியு
டையது நிஷண்ணமெனவும், சந்திரபுஷ்கரணி யுடையது
க்ஷீரசரித்தசமுத்திரமெனவுங் கூறப்படும்.

காஞ்சிநகரத்திலுள்ள ருத்திரசாலையில் வீற்றிருக்கின்ற ஏகாம்
பரநாதருக்கு (எ) அம்சம் நைருதியிலுள்ளது. இதில் முன்
பிரளய பந்தினியின் கபாலத்தில் ஆகரஷணம் செய்யப்பட்ட
சிவபிரானது (3 ½) கோடி ரோம கூபத்தினின்றும் வெளி
வந்த தீர்த்தசமுக்கமாயி கம்பாநதியானது பின்னர் பெருநெயர்

ளமாய்ப் பெருக்கெடுத்து பாத்திரத்தில் சலம் விழுலதுபோல் வீழ்ந்து பூமிக்குள் அந்தர்வாகினியாய் விளக்குகின்றதனாலும் பின்னர் அச்சிவபெருமானது சடைமுடியிலுள்ள கங்கையினின்றும் ஆயிரமுகமாய் வெளிப்பட்ட தீர்த்தசமுத்கத்தைத் தன்னுடன் கொண்டிருந்தலாலும் சர்வதீர்த்தமெனப் பெயர் பெற்றது. அம்மையாரால் தழுவ வெளிப்பட்ட ஏகாம்பரநாதர் எட்டுவயதோடு விளங்கும் காமாக்ஷிதேவியை நோக்கி, ஹே தேவி! இச்சர்வதீர்த்தத்தில் அந்தர்வாகினியாயிருக்கும் கம்பாந்தியின் பெருமையை என்னென்று சொல்வேன் உன்னை அநேகராளாய்ப் பிரிந்திருந்ததனாலெனக்குண்டாயிருந்த பெருந்துயரத்தையும் வெள்ளத்தைக்கண்டுனக்குண்டாகிய பெருங்கப்பத்தையு மொழித்து எனக்கு உனது முலைச்சுவட்டையும் வளைச்சுவட்டையும் என்றும் பெற்றிருக்கும் பேற்றையும் உனக்கு எனது அர்ச்சனையையும் ஆலிங்கனத்தையும் என்றும் பெற்றிருக்கும் பேரானந்தத்தையுந் தந்ததென்றுகூற அதனைத் தேவியார் கேட்டு புன்னகையரும்பி அத்தீர்த்தத்தின் மகிமை இத்தன்மைக்கென வறிந்து அதில் ஸ்நானஞ்செய்ய விருப்புடையவராய் அத்தீர்த்தத்தைப் படி முதலிய ஆவரணங்களா றழகுபெறச்செய்துசங்கற்பங்கூறிஸ்நானஞ்செய்து அதீர்த்தத்தினின்று மெழூர்திருக்கும்போது எவ்வனசாலியாயும் செளந்தரியமுடையவராயும் பிரகாசிக்கின்றமங்கள சொருபியாயும் விளங்கினர்.

பின்னர் தமது உருவத்தைக்கண்டு மகிழ்ந்து அத்தீர்த்தக்கரையினின்று இருக்-யஜூர்-சாமவேதியர்களான அந்தணர்

களுக்கு கோதானம் இரணிய தானங்களும் சூரியசந்திரரிருக்
 கும்வரையில் சாஸ்வதமான சீவனஞ் செய்யப் பூதானமுஞ்
 செய்து அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டு காமகோட்டத்தை
 யடைந்து தர்மசாலைகளை யேற்படுத்திமகா திரிபுர சுந்தரியான
 மஹாசத்தியை யாராதித்து மீண்டுந் தர்மசாலைக்குத் திரும்பி
 (௩௨) தருமங்களையுஞ்செய்து அத்தருமம் எக்காலமு நடந்து
 வரவேண்டுமென்னும் எண்ணமுடையவராய்த் திரவியத்துக்கு
 அகூயபாத்திரமான காமதேனுவையும் கற்பகவிருகூத்தை
 யும் சிந்தாமணியையும் பிரதிஷ்டைசெய்து அவைகளைக்
 கொண்டு அம்முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் யுகங்கடோறும்
 அழிவின்றிச்சரிவர நடத்த அமசனையின்று யமையாவாக
 லான் என்றும் அழிவில்லாதவராகிய கணபதியை அரசராக
 நியமித்து முடிசூட்டி அவரிடம் ஒப்புவித்து, பின்னர் காம
 கோடிபீடத்தில் வசிக்கும் திரிபுரசுந்தரியைப் வணங்கி விடை
 பெற்று கச்சபேஸ்வரமூர்த்தியிடஞ் சென்று பூசித்து பிர
 தகூண நமஸ்காரஞ்செய்து விடைபெற்று சர்வ தீர்த்தக்கரை
 யடைந்து மூன்று பிரதகூணஞ்செய்து அத்தீர்த்தக்கரையி
 னின்று தீர்த்தஸ்னானத்தையுத்தேசித்து யாத்திரையாகச்
 சென்று சகல தீர்த்தங்களிலும் ஸ்னானஞ்செய்தவர்களுக்கு
 என்ன பலனுண்டாகுமோ அப்பலன் இத்தீர்த்தத்தைத் தரி
 சித்தமாத்திரத்தி லுண்டாகுமென்று வரங்கொடுத்து தனது
 நாயகரிடஞ்சென்று வணங்கி அவரது வாமபாகத்தையடைந்து
 நித்யகல்யாணியாய் விளங்கினார், காஞ்சியில் யாத்திராவாசிகள்
 சர்வதீர்த்தத்தைத் தெரிசுத்தும் ஸ்னானஞ்செய்தும் அவ்வப்
 பலனைப் பெற்றவருகின்றனர்.

மகிமை,—தாம்பிரவர்ணிதீரத்தில் அகஸ்தியகோக்ராஜ்
 ஞானம் சாமவேதியனுமாகிய சோமனென்னும் ஓர் வேதியன்
 மதங்க (சண்டாள) குலத்தளான அழகிற் சிறந்த வோர்
 பெண்ணை மோகத்தால் சங்கமஞ்செய்து ஒரு பிள்ளையைப்
 பெற்றனன். இவ்வேதியனால் பிதூர்த்தேவதைகளை யுத்தேசித்
 துச் செய்யப்பட்ட ஸ்ரார்த்தாதிகளைத்தும் கிருமிரூபமாகப்
 போயின. சொர்க்கத்திலுள்ளபிதூர்த்தேவதைகள் நாகமடைந்
 தனர். இவைகளையெல்லாம் அந்தப்பிராமணனறிந்து மிக்க
 வருத்தமுற்று தீர்த்தயாத்திரை செய்யப்புறப்பட்டு அங்கங்
 குள்ள தீர்த்தங்களில் ஸ்ரானஞ்செய்துகொண்டு முடிவில் ருத்
 திரசாலையை யடைந்து சர்வதீர்த்தத்தில் ஸ்ரானஞ் செய்த
 மாத்திரத்தில் அந்தப் பிராமணனுடைய பிதூர்க்களைவரும்
 இப்புண்ணிய விசேடத்தால் கோரமான நாகத்தினின்றும்
 நீங்கி சவர்க்கமடைந்தனர். பின்னர் இவன் செய்யப்பட்ட
 ஸ்ரார்த்தாதிகளைப் பிதூர்க்கள் திருப்தியுடையவாகளாய்
 ஆகாரமாகக் கொண்டார்கள்.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பத்தாவது அத்தியாயம்.

காமகோட்டப்பிரபாவம்.

வாயு ஆக்னேயதிக்குகளில் திருவுருக்கொண்டு விளங்கும்
 சிவவிஷ்ணு சொரூபந் தானேயாகிய பராசத்திக்கிருப்பிடமாய்
 சர்வான்மாக்களுக்கும் சர்வ காமங்களையும் எளிதிற் கொடுக்

கும் ஆற்றலுடையதாய் விளங்குவதால் இந்தக் கேஷத்திரம் காமகோட்டமெனப்பெயர் பெற்றது. இதற்குப் பெயராவது. அவையாவன,—

ஸ்ரீபுரம் பத்மநாமகம் சாமக்கோட்டம் காமகோடி கல்யாணபுரி ஜீவன்முக்தி கேஷத்திரம்.

எல்லை, —ஸ்வேதப்பெருமாளுக்கு (க௭) அம்சம் சிழக்கிலீள்ள கேஷத்ராங்கி என்னும் தூர்க்காலயமே சிழக்கெல்லை, அதற்கு (க௮) அம்சம் தெற்கிலிருக்கின்ற சிம்ஹாலயமே தெற்கெல்லை, அதற்கு (க௯) அம்சம் மேற்கிலிருக்கின்ற காயாரோகணராலயமே மேற்கெல்லை, அதற்கு (௪௮) அம்சம் வடக்கிலுள்ள முற்கூறிய ஸ்வேதப்பெருமாளாலயமே வடக்கெல்லை.

இந்நான்கெல்லைக்குட்பட்ட பிரதேசமே காமராஜபீடமெனப் பெயர்பெறும். விநாயகராலயம் (க) ஸ்கந்தராலயம் (க) தூர்க்காலயம் (க) விஷ்ணுவாலயம் (௪) சிவாலயம் (௮) தீர்த்தம் (௪).

கேஷத்திராங்கி என்னுந் தூர்க்கைக்கு (௬௦) அம்சம் தெற்கில் தேவசில்பியினால் பிரதிஷ்டைசெய்துபூஜிக்கப்பட்டசங்குபாணி விநாயகராலயம்,— அதற்கு (௬) அம்சம் மேற்கில்பிரமதேவனுக்குக் குருமூர்த்தமாய் தாரக மந்திரத்தைபுத்தேசித்த குமரகோட்டமென்னும் ஸ்கந்தராலயம், அதற்கு (௨௪) அம்சம் தெற்கில் கிராமதேவியாகிய உக்கிரவாசினிஎன்னும்மஹாதூர்க்கை ஆலயம், அதற்கு (௧௦) அம்சம் வடக்கில் சிவபெருமானையாராதித்துத் தநர்வித்தையில் மிகவும்பண்டிதையான தாந்தோனி ஆலயம், அதற்கு (௬) அம்சம் வடக்கில் பளிமுத

ஸிய துணைகளால் தேவர்களுடைய விக்கினங்களைப் போக்கிய பஞ்சசந்திரிகை ஆலயம், அதற்கு (19) அம்சம் வாயுவில் நீலை என்னும் ஸ்திரீயின் கர்ப்பத்தைக் காத்து அவளால் பூஜிக்கப் ப்பட்ட தீர்த்தமாலினி ஆலயம், அதற்கு (20) அம்சம் உத்தரத்தில் கோரகூசித்தர் என்பவருக்கு விசேடமான செல்வத்தைத் தந்தருளிய ஹேமாசனா தூர்க்காலயம், அதற்கு (21) அம்சம்தெற்கில் திரிசிரனைத் சம்ஹரித்துக் காம பீடத்தைக் காத்த பீடவர்த்தினி ஆலயம், அதற்கு (22) அம்சம் வடக்கில் லக்ஷ்மியினால் பூஜிக்கப்பட்டு மன்மதனைம்புத்ரனாகவரமளித்த ஜார்வாவர்ணப் பெருமாளாலயம் அதற்கு (23) அம்சம் ஆக்னேயத்தில் ஆகிசேடனூர்ச்சிக்கப்பட்ட உலகைத்தாங்கும் வல்லமையைத்தந்த திரிவிக்கிரமப்பெருமாளாலயம், அதற்கு (24) அம்சம் வாயுக்கில் மதுவருஷத்தைப் பொழிந்த மதுப் பெருமாளயம், அதற்கு (25) அம்சம் ஈசானத்தில் மகாகாளரை அர்ச்சித்து அனேகம் பிள்ளைகளைப் பெற்ற காளாங்கப் பெருமாளாலயம்.

ஆகிசேடன் சுப்பிரமணியர் பிள்ளையாக வரமேண்டு மென்றர்ச்சித்த மகாகாளராலயம் அதற்கு (26) அம்சம் ஈசானியத்தில் ஜகதாத்மா என்பவருக்குக் கவித்துவத்தைத் தந்தபட்டாரகேஸ்வரராலயம், அதற்கு (27) அம்சம்தெற்கில் முன்பிரலயத்தில் பன்னிருசூரியர்களால் நீலவர்னமாகிய படங்களை யுடைய சர்ப்பங்களுக்கு முத்தியைகொடுத்த பணுதரேசராலயம் அதற்கு (28) அம்சம் வடக்கில் கத்ரு புத்ரர்களான சர்ப்பங்களை கருடபயத்தினின்றங்காத்த பணீசராலயம் அதற்கு

(உச) அம்சம் தெற்கில் பிரமன் சரஸ்வதி சனற்குமாரர் சூரியன் சாஸ்தா சண்டுகை சுப்பிரமணியர் கச்சபம் இவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டதும் தேவர்களில் அமிர்தநிமித்தமாய் கச்சபத்திற்குப் பலத்தைத் தந்ததும் சுவயம்புவாயும் மகாலிங்கமாயும் ஆதியந்தமற்றதுமான கச்சபேசராலயம்.

அதற்கு (ரு) அம்சம் வாயுதிக்கில் ஏகாம்பரநாதருக்கு வல்லபையான தபோவேஷத்துடன் கூடிய காமாட்சிதேவி ஆலயம், அவ்வாலயத்துள் நெருதியில் அன்னபூரணி உருவங்கொண்டு காசியில்கருப்பைத் தெளிவித்த அன்னபூரணி ஆலயம், அதற்கு வாயுவில் தேவியின் தன்யபானஞ்செய்து சுப்பிரமணியரைப்போலான சாஸ்தா ஆலயம், அதற்கு ஈசானத்தில் அஞ்சனகாமாட்சியும் வீருத்தருபியான லக்ஷ்மியும் அதற்குக் கிழக்கில் புத்திரப்பேறு வேண்டியவைவஸ்வதமநுவுக்கு மூன்று தரம்பிரதக்ஷணஞ்செய்து புத்திரனையடைவாயென்று காமாட்சிதேவியினால் திருவாய்மலரப்பெற்ற சந்தானமென்னுந் நாமத்தையுடைய ஸ்தம்பமொன்றுமுள்ளன. இச்சந்தான ஸ்தம்பத்தை காமாட்சிதேவி அறுக்கிரகித்தபடியே வைவஸ்வதமது மூன்று பிரதக்ஷணஞ்செய்து புத்திரப்பெறுபெற்று அந்தஸ்தம்பமூலமாய் பிலத்துவாரத்தின் வழியே அடையாத்தியையடைந்தனன். அதற்கு (க) அம்சம் மேற்கில் சிவபிரானது முகத்தினின்றுந்தோன்றியதும் இரண்டு பூதங்களுக்கு முத்தியைக்கொடுத்ததுமாகிய பஞ்சதீர்த்தம், அதற்கு (உச) அம்சம் தெற்கில் யயாதிக்ஞ்சுச் சொர்க்கலோகத்தைக்கொடுத்த காயாரோகணதீர்த்தம், அதற்கு (உக) அம்சம் வடக்கில் சனற்

குமாரர் சரபம்போக்கிய சித்திதீர்த்தம். அதற்கு (கடு) அம்சம் வடக்கில் கார்த்தவீரியனுக்கு நிஜரூபமளித்த சக்கரதீர்த்தம்.

தீர்த்தபலன், —பஞ்சதீர்த்தத்தில் சக்கிரவாரத்தில் ஸ்நானஞ் செய்வோர்க்கு கோதாவிரியில் ஸ்நானஞ்செய்த பலனும், காயாரோகணதீர்த்தத்தில் குருவாரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வோர்க்கு சிந்தூதியில் ஸ்நானஞ்செய்த பலனும், சித்திதீர்த்தத்தில் ஆதிவாரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வோர்க்கு நரமதையில் ஸ்நானஞ்செய்த பலனும், சக்கரதீர்த்தத்தில் தேவி ஜன்ம நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வோர்க்குக் கண்டகியில் ஸ்நானஞ்செய்த பலனுமுண்டாகும்,

மகிமை, —கங்காதீர்த்தத்தில் குண்டிலினி நகரத்தில் ஸ்ரீ வத்ஸகோத்திரஜ்ஞனும் ருக்வேதியுமான ஜகந்நாதனென்னுமோர் பிராமணன் வேதகிருத்தியங்களை யொழித்து துஷ்கிருத்தியங்களைக் கைக்கொண்டு அஜம் மச்சம் இவைகளைக் கொன்று வியாபாரம் நடத்தி அவைகளைத் தானுந் தின்று வாழ்ந்துவருங்காலத்தில் யாத்திரார்த்தமாய்க்காஞ்சியிலிருந்து வந்த பிராமணனுக்குச் சிறிது பொருள் தந்தனன்.

அச்சிறிது பொருள்கொண்டு தனக்குவேண்டிய ஆகாரங்களைச் செய்துகொண்டு காசியை யடைந்தான். பின்னர் ஜகன்னாதன் விஷக்கடியாலிறக்க அவனை யமநூதர்கள் மிக்க கோபத்தோடு பாசத்தாற் கட்டி அக்னிமயமாகிய தண்டங்களால் மோதி மண்டையைப் பிளந்து அக்கினிச்சவாலினால் மூர்க்கமாய் யமனிடம் அதிவேகமாய்க்கொண்டு செல்லும் பொழுதுதேவி யாஜ்ஞையால் அவருடைய கணங்கள் அத்

நூதர்களைக்கொன்று விமானத்திலேற்றி தேவி சமீபத்திற்
 சேர்த்தனர். இயமனிவைகளைக்கேட்டு அம்பிகையினிடத்திற்
 சென்று வணங்கி நரகவேதனையை யனுபவிக்கவேண்டிய இம்
 மஹாபாபின யடியேன்வச மொப்பித்தல் முறைமையென்று
 பிரார்த்தித்தனன். அதுகேட்ட தேவி என் சேஷத்திரத்தி
 லீருந்துயாத்திரையாகப்போன வோர் பிராமணனுக்குச்சிறிது
 பொருளுதவினன் அது எனக்குப் பிரீதியாயிற்று. அதனால்
 சகல பாபங்களுனின்றும் நீங்கினன். இனி இவ்வந்தணனை
 உன்வச மொப்புவித்த லடாதென்று கூற யமன் யான் கேட்ட
 பிழையைப் பொறுக்கவேண்டுமென்று பலமுறையும் வணங்
 கித் தனதுலகஞ் போய்ச் சேர்ந்தனன்.

பத்தாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

வ
ஸ்ரீகாமாஶ்டிதேவ்யைநமஃ
பதினென்றும் அத்யாயம்.

பிலாகாச ப்ரபாவம்.

பிலாகாசமானது இஷ்டசித்தி தீர்க்கத்திற்கு மூன்றம்சம் ஈசானத்தில் ஸ்ரீகாமாஶ்டிதேவீ வீற்றிருக்கும் ஆலயத்திலுள்ளது.

இந்த மஹாபிலம் எவ்வளவு விசாலமுள்ளதோ அவ்வளவு விசாலமாகக் காயத்திரி சொரூபமான மண்டபம் அதனைமறைத்து அதற்கு மறைவிடமாக விருக்கின்றது.

அந்தமண்டபத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கின்ற அந்தப் பிலமானது சாத பிந்து யுக்தமான பரமாகாசவடிவமாயிருப்பதால் (நாதபிந்து சம்ஞ்சிதம்பரமம்வியோமம்) என்றும், அந்தப்பரமகாசம் பிரமத்துக்குச் சரீரமாயிருப்பதால் (ஆகாசசரீரம்பிரஹ்மா) என்றும், அந்தப் பிரஹ்மசொரூபமாகிய பரமசிவத்துக்கும் அதுவேசரீரமாயிருப்பதால் (சம்புசரீரம்) என்றும், நிஷ்கள சகளசொரூபமாயிருக்கிற பரசிவத்தியானத்தால் அடையத்தக்கமோக்ஷத்தைப்பிரத்தியக்ஷமா கக்கொடுப்பதால் (பிரத்யக்ஷம்மோக்ஷதம்பரம்) என்றும், ஞானவான்கட்கு சித்சொரூபத்தை விளக்குவதால் (தேவசிந்ரப) என்றும், உலகத்துக் காமவிலாசமாயிருப்பதால் (ஐகத்காமகளாகாரம்) என்றும், பூமிக்கு நாபிஸ்தானமாயிருப்பதால் (குண்டலினீபதம்) என்றும், பூமிக்கு மர்மஸ்தானமாயிருப்பதால் (ஆதிபௌதிகமர்மாங்கம்) என்றும், சர்வகாமங்களுமிருப்பதற்கு ஒருநகரமாயிருப்பதால் (காமநகரம்) என்றும், எவ்வலகத்தாராலுங்கொண்டாடப்படும் பிரகாசமுடைத்தாயிருப்பதால் (திவ்யம்) என்றும், பாவங்களைப் போக்கடிப்பதாயிருப்பதால் (அகன்ம்) என்றும், சர்வசித்தியையுங்கொடுத்தாயி

ருப்பதால் (சர்வசித்தி தம்) என்றும், இர்திரியகாமங்களை யடக்குவதால் (தபஸ்தானம்) என்றும், ஒருவராலு மறியக்கூடாத பரமரகஸ்யமாயிருப்பதால் (சூக்ஷ்மம்பிலம்) என்றும், ஸ்ரீபூரம், திரிமூர்த்திகள், ஈச சம்பந்தமான சொரூபங்கள், திக்குகள்; உலகங்கள், மேரு கோரூபமாகியபூமி ஆகிய இவைகட்கு ஒன்பது துளையோடுகூடியமார்க்கமாயிருப்பதால் நவத்துவாரஸ்யமார்க்கம் என்றும், பூமிக்குக்காரணமாகிய யோனி ஸ்தனமாயிருப்பதால் (பூயோனி) என்றும், இஷ்டகாமத்தை யுத்தேசித்து யார் யார் எந்தெந்த விதமாகத் தருமங்களை யொருதரஞ் செய்தபோதிலும் அத்தருமங்களை நல்ல தருமங்களாகவாக்கி அவர்களுக்கு அத்தருமம் ஒன்றுக்கு ஒரு பலகைவல்லாமற் கோடிபலகைக் கொடுப்பதாயிருப்பதாலும், குபேரன்போல் சம்பத்துண்டாகவேண்டுமென்று திரவியத்தை விரும்புவோருக்கு அத்திரவியத்தைக் கோடியாகக் கொடுப்பதாயிருப்பதாலும், மோக்ஷமானதுகாமத்தின் கோடியி(முடிவி)லிருப்பதால் அந்த மோக்ஷவிற்பத்தைக் கைவிட்டுக் காமத்தையே விரும்புவோருக்கு அந்தக் காமத்தைக் கோடியாகக் கொடுப்பதாயிருப்பதாலும், மோக்ஷமானது புருஷார்த்தத்தின்கோடியா (முடிவா)கலிருப்பதால் அந்தக் காமவிற்பத்தைக் கைவிட்டு மோக்ஷத்தையே விரும்புவோருக்கு அந்தமோக்ஷவிற்பத்தைக் கோடியாகக் கொடுப்பதாயிருப்பதாலும்; இவ்வணம் அறம்பொருள் இன்பம்வீடுஎன்னும் நான்கையும் தனித்தனியே விரும்புவோருக்கு அவ்வண்ணமே தனித்தனியாயும். அறம்பொருளிற்பங்களை விரும்பாது மோக்ஷத்தை மாதிரம் விரும்பும் மோக்ஷகாமிகளுக்கு அந்தமோட்சத்தோடு ஏனையமூன்றையும், தருமம் அருத்தம், காமம் என்கிற மூன்றை மாதிரம் விரும்புவோர்க்கு அவற்றையும், அவற்றோடு மோக்ஷவிற்பத்தையும் கொடுப்பனவாகவிரும்புபதாலும், பரமசிவமூர்த்திரெற்றிக்கண்ணினால் தகிக்கப்பட்டகாமனைப்போலக் காமாட்சி தேவி தன்னுடைய நேத்திரத்தினின்றும்

லீலாமாத்திரமாய்க் கோடிகாமர்களை யுண்டாக்கியதாலும் (காம் கோடி) என்றும், வீட்டைவிரும்புவோர்க்கு அறம், பொருள் இன்பங்களோடு அவர்கள் விரும்பிய வீட்டையும், அறம், பொருள் இன்பங்களை விரும்புவோர்க்கு, அவற்றோடு அவர் விரும்பாத வீட்டையும் கொடுத்தற்கு அந்நான்கும் அப்பிலத்தையிடமாகக் கொண்டிருத்தலால் (காமகோஷ்டம்) என்றுஞ்சொல்லப்படும்.

சிவபெருமான் முன்னொருகாலத்தில்தாருகாவனத்திற்சென்று இருஷிபத்தினிகளுடையகற்பையழித்தகாலத்தில்தவர்கள்கணவர்களாகிய இருஷிகள்சிவத்துவேலிகளாய் எவ்வருவந் தன்னுருவமாகவேயுடைய சிவபரஞ்சுடரைப்பலவாருணநிறைதமொழிகளாலிகழ்ந்து, பின்னர் அனாதிரித்தியமாகிய அச்சிவ பரஞ்சுடரை அழிக்க வெண்ணிப் புலி பாம்பு மான்கொக்கு முயல்கள் உடுக்கை அங்கினி முதலியவைகளையேவியும் அவையெல்லாம் அவருக்கு அணிக்கலமாகவும் ஆடைமுதலியனவாகவும் ஆனமைகண்டு மனம்புழுங்கி இவனை இனிக் கண்டோரெல்லாம் நகைக்கும் வண்ணஞ் செய்யவேண்டுமென்று துணிந்து மிகவும் அகங்காரங்கொண்டு அவியாய்ப் போகவேண்டுமென்று சபித்துப் புலம்பிக்கொண்டிருந்தனர். சிவபெருமானார் (பெண்ணகி யாணயலியாய்ப் பிறங்கொளியேர் விண்ணகி மண்ணகி யித்தனையும் வேறாகி) அநாதியே நின்றருளும் தமதியல்புணராது கர்ம பிரஹ்மவாதிகளாய்க் கருமத்தையே கடவுளாக மேற்கொண்டிருக்கின்றனர் என்று அவர்களது அறிவின் சிறுமையைத் திருவுளத்தெண்ணித் தாம் அவர்கள் கண்டு நாண்மடையும் வண்ணம் சிறிதுபொழுது ஆநந்தக் கூத்தாடிக் கைலாசத்துக் கெழுந்தருளிப் பார்வதியாரோடு வீற்றிருந்தனர்.

இச்செய்தி இங்ஙனநிற்க, பந்தகனென்னும் இராக்கதன் பிரமனது அனுக்கிரகத்தாற் சூரியசந்திரர்களிருக்கும்ளவும் சிரஞ்சீவி

யாயிருக்கும் வறத்ததைப்பெற்று, இந்திராதிதேவர்களுக்குவையாயும் சித்தர் முனிவர்முதலியோர்க்குப் பிராணகண்டகனையும்உலவீ எல்லாவுலகங்களையும் வென்று, பின்னர்கைலாசத்திற்குச் சென்றனன். ஓராநாருள்ளத் தொளிக்கு மொளியானும், கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானுமாகிய இறைவன் அவன் கண்ணுக்குத்தோன்றாமல் தமது கணங்களோடு மிருப்ப பந்தகாசுரன் தன் பரிவாரங்களோடு கயிலையிலிருந்து எல்லாவுயிர்களையும் பீடித்துக்கொண்டு வாழ்நாளைக்கழித்து வந்தனன்.

இவனது உபத்திரவத்தைச்சகிக்கமுடியாத தேவர்கள் கைலாசத்திற்கு வடக்கிலுள்ள கோமுகமென்னுந் திவ்யக்ஷேத்திரத்திலிருக்கும் பிலத்துட் சென்று காஞ்சிக்ஷேத்தில் காமகோடியாகிய பிலத்தின் வழிபாய்வெளியேவந்தனர். அப்பிலமூலத்தில் காமகோடிஸ்வரியாயும், மஹாதேவியாயும், திரிபுரசந்தரியாயும் எழுந்தருளி விளங்கும் தேவியைத்தரிசித்து நமஸ்கரித்து தங்கள் தங்களுக்கு வேண்டியவைகளைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதுசிவமபெருநூர் அப்பிலத்தின்மகிமையைத்தேவர்களுக்குத்தெரிவிக்க அப்பிலத்தினின்று வெளிவந்து கோடிகூரியப்பிரகாசமாக திவ்யரூபத்தோடும் நின்று ஒதேவர்களாள்! கோரூபமாய் விளங்கும் பூமிக்குக் கோமுகக்ஷேத்திரம் முகமென்றும், பூரீபுரம்சிரமென்றும், இமாலயம் கண்டமென்றும், கேதராம் உதரமென்றும், காசி புருஷ்டமென்றும், கமலாலயம் அதற்கு மூலமென்றும், காஞ்சிஇடையென்றும், இக்காமகோடிபீடம் அதற்கு நடுவென்றும், அதிலுள்ளபிலம்துவாரமென்றும், சொல்லிவரும்பொழுது தேவர்கள் இறைவரை வணங்கித் தேவரீருடைய திருமேனி எக்காலத்துங் கண்டறியாத திவ்யக்ஷேசோடும் இப்பொழுது ஒளிவிட்டொளிர்கின்றதே இதன்காரணமென்னையோவென்று வினயினார்.

பெருமானார் ஓதேவர்காள்! யான்பூமிதேவிக்கு முகமாகியகோ
 முகமென்னும் சூழ்த்திரத்தின் வழியாய்ப் பிரவேசித்துக் குண்ட
 வினிமார்க்கமாய் இக்காமகோடிபிலத்துவாரத்தின்வழியாய் வெளி
 வந்தேனாகலான் இவ்வரியவுருவத்தோடும்விளங்குகின்றேனென்ற
 றிவீர். சாதாரணமாய் உலகிலுள்ளவர்கள் பொன்னினால் ஒருபசுவைப்
 போலும் உருவமைத்து அதன்கர்ப்பத்தில் வசித்துப் பின் வெளிப்
 படுவாராயின் அவர்கள் பிரமதேஜஸைபெற்றுவிளங்குவாரென்றால்
 சிற்சத்திசொருபமாகிய இக்காமகோடி பிலத்தின்வழியாய் வெளிப்
 பட்டயான் இப்பேரொளியோடும் விளங்குவது ஓர் ஆச்சரியமா! இப்
 பிலத்தின் பெருமையை யான் என்னென்று கூறுவேன்! ஓதேவர்
 காள்! எவனொருவன் இக்காமகோடிபீடத்தைநாடோறுமாவது ஒரு
 வாரமாவது ஒருபாஷமாவது, ஒருமாதமாவது பிரதக்ஷணஞ்செய்கின்
 றானே அவன் மஹாபாதகனாயினும் முக்தனாவான். பிரதக்ஷணஞ்
 செய்யும் ஒவ்வொரு அடிக்கு ஒவ்வொரு கோகர்ப்பத்தினின்றும்
 பிறந்தபலனை அடைவான். நாடோறும் பிரதக்ஷணஞ் செய்பவன
 டையும் பலன்கள் சொல்லமுடியா, பிரதக்ஷணஞ் செய்யாதவன் தேவ
 னாயினும் அவன் கழுதைக்குச் சமமாவென்று காமகோடிபிலத்
 தின் பெருமைகளை யெடுத்துக்கூறி நீங்கள் இந்தப் பீடத்தைவல்லம்
 வருவீராயின் பந்தகாசரனால் நீங்களடைந்திருக்குந் துன்பத்தை
 நீங்கப்பெறுவீர்கள். அவனது துன்பம் நிவர்த்தியாகுமளவும் இப்
 பிலத்தருகிலுள்ள சண்பகவிருக்ஷத்தில் நீங்களனைவரும் கிளிவடி
 வங்கொண்டு வாழக்கடவீர்களென்று வரந்தந்துபோயினர். பின்
 னர் தேவர்களெல்லாம் சிவபெருமானார் அருளியவாறே அப்
 பிலத்தை நாடோறுந் தவறாமல் பிரதக்ஷணஞ்செய்து கிளிபுருவங்
 கொண்டி சண்பக விருக்ஷத்தில் பதினாயிரம்வருடம் வசித்திருந்
 தனர்.

மஹிமை ---நர்மதாநதிதீர வாசியாகிய பலபத்திரனென்னும்
 ஓர் அந்தணன் (வஜ்ஜிரேஸ்வரி) என்னும் தனது பத்தினியை
 வெறுத்துத் திரஸ்கரித்துப் பாதார விருப்பங்கொண்டு அவர்கள்
 பால் தன்னிஷ்டப்படித் திரவியங்களை விரயப்படுத்திச் சுகித்துக்
 கொண் டிருந்தனன். விருத்ததிசை வந்தகாலத்தில் சரீரத்தில்
 கருங்குஷ்டமும், ஆண்குறியிலும் பீஜத்திலும் இரணமும், உண்
 டாகி நாட் செல்லச்செல்ல ஆண்குறி கஷ்டப்பட்டு இரணம்
 மேலிட்டு மிகவும் வருத்தமுறச்செய்ய, அவனைக் கண்ணுற்ற பெரி
 யோர்கள் அநேக ஓளஷதப் பிரயோகங்கள்செய்தும் நிவிர்த்திக்க
 முடியாமற் போயிற்று. அப்பெரியோர்கள் இது பாபத்தால்வந்த
 இரணமாதலால் ஓளஷதங்களாற் போகாது. பாப பரிகாரத்தாற்
 போக்குவதே முறைமையாமென் றெண்ணிப் பொன்னால் பசு
 வொன்றுசெய்து அதன் கர்ப்பத்தில் அவனை வசுத்துவரச்செய்து
 அப்பொற்பசுவைப் பிராமணர்களுக்குத் தானஞ்செய்தனர். செய்
 தும் வியாதிரீங்குதலைக்காணாமல் வருந்திக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்
 தில் காஞ்சிகாமகோடிபீடத்தின் பிரதக்ஷணமஹிமையைச்சிலமுதி
 யோராற்கேட்டு அக்கணமே தன் மனைவியுடன் காஞ்சிப்பதியை
 யடைந்து ஒருமாதம்வரையில் நாடோறுந்தவராமற் பிலத்தை நூற்
 றெட்டுப் பிரதக்ஷணஞ்செய்துவந்தனன். நாளுக்நாட் பிணிநீங்கப்
 பெற்றுச் சரீரகாந்தியையும் புத்திரபௌத்திராதிசம்பத்துக்களையு
 மடைந்துப் புண்ணியசீலனாய் வாழ்ந்திருந்து, பின் தேவியினு
 லனுப்பப்பட்ட விமானமேறி அம்பிகையின் சரணாவிந்தத்திற்
 கலந்தனன்.

பதினென்றும் அத்தாயம் பிலர்காச ப்ரபாவம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ த்ரிபுரசுந்தர்யைநமஃ

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்.

மஹா த்ரிபுரசுந்தரி வர்ணனை.

காமகோட்ட மென்கிற விடத்தில் காயத்திரி மண்டபத்தில் பிலாகாசமாகிய பீடத்தில் காயத்திரியாகிய ஒங்காரகோணத்தில் பராசத்தி சொரூபினியாகிய காமாக்ஷிதேவி எல்லாவுலகங்களையும் படைப்பதற்குக் காரணமாயுள்ள சகலவடிவங்கொண்டு பத்மாசனியாய், சதுர்ப்புணையாய், முக்கண்ணுடையளாய், மூலசத்தி, ஆதிசத்தி, ஆதிலக்ஷ்மி, ஆத்துமசத்தி, பிரஹ்மவித்தை, என்கிற நாம்ங்களாற் றுதிக்கப்பட்டவளாய், தாமரைமலர்போன்ற காந்தியுடையவளாய், சந்திரசூடாமணியாகிய கிரீடந்தரித்துப் பாசம், அங்குசம், கோதண்டம், (கரும்புவில்) பஞ்சபாணம் என்கிற இவைகளை தரித்திருக்கின்ற திருக்கரங்களை யுடையவளாய், இருசெவியிலும் சூரிய சந்திரர்கள் காதோலையாய் ஒளிவீச, சிவந்த பட்டாடைபுனைந்து திவ்யாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, சகல செளபாங்கியங்களையுந் தரவல்ல மாங்கலியம் கண்டத்தில் விளங்கத் தாமரைமுதலிய மலர்மலைகளைசந்தாட இராஜராஜேஸ்வரியாய், ஸ்ரீவித்யாபரமேஸ்வரியாய், திரிமூர்த்திகளா லாராதிக்கப்பட்டவளாய், காமேசரால் விரும்பப்பட்ட தேவியாய் சிவசங்கரருக்கு ஆத்மசொரூபினியாய், அச்சங்கரரால் விரும்பப்பட்டவளாய் சகலகலாசூபினியாய், சர்வதத்வ சொரூபினியாய், சகல பிரபஞ்சரூபினியாய், சர்வபிராணி சொரூபினியாய், காலசக்கர ரூபினியாய், ஸ்ரீகாஞ்சி நகரத்திற்கு ஈசையாய், அவ்விடத்தில் சரண்புகுவோர்க்கு சகலா

வீஷ்டங்களுந்தரும் பிரதானியாய், இலக்குமி சரஸ்வதி என்னும் இருவரும் இடம் வலம் என்னும் இரண்டு பக்கங்களினின்று வீசப்பட்ட சாமரங்களை யுடையவளாய், சதாசிவாதி மூர்த்திகளுக்கும் கௌரியாதி சத்திகளுக்குங் காரணியாய், காமகோடி என்றும், திவ்யமங்கள ரூபினியாகிய காமாட்சி என்றும், சூதலிங்க சாரணி என்றும், சூதஜீ அர்த்தரூபினி என்றும், சிவனாருக்கதிகை என்றும், சிவாங்கத்திலிருப்பவளென்றும், சிவமூர்த்தி என்றும், சிவத்தைக்கொடுப்பவளென்றும், மஹா காமேசருக்கு மஹிஷி என்றும் மஹாத்ரிபுரசந்தரி என்றும் சொல்லப்படுந் திருநாமங்களாற் பிரசித்திபெற்று ஸ்ரீசங்கரநாயகியாய் வீற்றிருக்கின்றனள்.

அங்ஙனம் வீற்றிருக்கின்ற தேவியை சிவாஞ்ஞையால் கிளி ரூபமாய்ச் சண்பகவிருஷத்தில் வசிக்கின்ற தேவர்கள் ஹிருதயகமலத்தில் தியானஞ்செய்து, பந்தகாசுரனை நாசப்படுத்த வேண்டித் தவம்புரிந்துவந்தனர். அம்பிகை அவர்களது தவத்துக்கிரங்கித்தயையுடையவளாய்ப் பிரளயகாலாக்கினி சொரூபினியாய் மிக்க கோபத்தோடும் பிலத்தினின்றும் வெளிப்பட்டு எல்லாவுலகங்களை யும் பஸ்மீகரப்படுத்தி, பஸ்மீகரப்படுத்திய அவ்வெளியில் நிர்க்குணையாகிய தேவியானவள் சகுணமாகிய திருவுருவுங்கொண்டு காயத்திரிமண்டப மத்தியில் தானொருத்தியாகவேயிருந்து தனதுவாம நேத்திரத்தில் விஷ்ணுவையும், தக்ஷிணநேத்திரத்தில் பிரமனையும், பாலநேத்திரத்தில் உருத்திரமூர்த்தியையும் சிசுரூபமாக உண்டாக்கிப் பிரமனுக்குச் சிருஷ்டி வித்யாத்மகமாகியபாலையும், விஷ்ணுவுக்கு ஸ்திதி வித்யாத்மகமாகிய பாலையும், உருத்திரமூர்த்திக்கு இலய வித்யாத்மகமாகிய பாலையும் ஊட்டி மறைந்தனள்.

திரிமூர்த்திகளும் பாலுண்டவளவில் யவ்வனரூபமடைந்து, உலகம் சூன்யமாயிருப்பதைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து சொப்பனத்திற்காணும் பொருள் மறைதல்போல் போயிற்றே என்று

ஒருவர்க்கொருவர் பேசிப்பயமடைந்தவர்களாய்ப் பின்னர் ஆலோசித்துத் தாம் செய்யத்தகுந் தொழில்களையெண்ணிப் பிரமன் முன்னிருந்தவண்ணந்தாவரசங்கமமாகியவுலகத்தைப்படைக்கவும், விஷ்ணுருத்திரர்கள் காத்தல் அழித்தலாகிய தொழில்களைச் செய்யவும், ஆரம்பித்தகாலத்திற் பந்தகாசுரனோடெலகம்விருத்தியடைந்தது.

சண்பகவிருஷ்டத்தில் கிளிநுபமாயிருந்த தேவர்கள் ஒருஜாமத்துக்குள் தேவி திரிமூர்த்திகளைப்படைத்து உலகத்தைச் சிருஷ்டிப்பித்த வதிசயத்தை யொருவர்க்கொருவர் பேசி இன்னும் என்ன அதிசயம்விளையுமோவென்றெறிதீர்பார்த்திருந்தனர். அவர்களங்ஙனமிருக்க, திரிபுரசுந்தரியாகிய அம்பிகை திரிமூர்த்திகளைப்படைத்த பின்னளாகிய மறுநாளிரவில் ஸ்ரீகைலாயத்தில் பந்தகாசுரன் நித்திரைசெய்வதைப்பார்த்துக்கோபங்கொண்டவளாய்ஒருபாதத்தையவனது கண்டத்திலும், மற்றொரு பாதத்தை யவன்மார்பிலும் வைத்துப் பதினெட்டாயுதங்களோடுகூடிய பதினெண் புஜங்கையுடைய பைரவரூபினியாய் அவனது சிகையைப் பலமாய்ப் பிடித்துக்கொண்டு 'சக்கராதி ஆயுதங்களால் அவனது புத்திரபெளத்திரபந்து மித்திர பரிவாரங்க ளிருக்குமிடங்களில் சூரியோதயகாலத்தில் ஐந்து வயதுடைய கன்னிகையாய்க் காமகோடிபீடமாகிய பிலத்துவாரத்தை வந்தடைந்தனர்.

அப்பொழுதுஅங்கிருந்ததேவர்கள் கன்னிகைஉருவமாகிவந்த அம்பிகையினது திருக்கரத்தில் பர்வதாகிருதியாயிருக்கின்ற பந்தகாசுரனுடைய சிகை சிக்குண்டிருக்குங் கோரத்தைக்கண்டு பயந்து பின் மரணமடைந்தானெனத் தெளிந்து, சகல லக்ஷணத்தோடுங் கூடிய அதிசந்தரமாகிய திருமேனி யுடையவளாயும், சர்வாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளாயும், நெருப்பிலிட்டபொன்போல்

ஒளிவிடுந் திவ்யமாகிய பீதாம்பரந் தரித்தவளாயுங்காணப்படும்கன்
 னிகையைக்கண்டு துந்துபி, சங்கம், பேரிகை, படகம், காகளம், புள்
 னாங்குழல், தாளம், வீணை, மத்தளம் முதலிய பல தேவவாத்தியங்
 களை முழுக்கி, தாமரை, மல்லிகை, முல்லை, பாரிஜாதம், சண்பகம்
 முதலிய தேவமலர்களையும், கஸ்தூரிமுதலிய சுகந்தங்கள் கலந்த-
 சந்தனக் குழம்பையும் மழைபோல் வாரியிரைத்து, உனக்கு ஜய
 முண்டாகுக, மங்களமுண்டாகுவென்று போற்றிப் பிரதக்ஷண
 நமஸ்காரங்கள் பலசெய்து, ஹே கல்யாணீ! ஹே தேவீ! நீயார்?
 எங்கிருந்து வருகின்றாய்? இந்தப் பந்தகளுவன் உன்ரூல் என்-
 கொல்லப்பட்டான்? எவ்விதமாகக் கொல்லப்பட்டான்? இவனிற்
 தது மிக ஆச்சரியம்! பிரமனாதி யாகச்சொல்லப்பட்ட நாங்களனைவ
 ரும் இவரைப் பீடிக்கப்பட்டிருந்தோம். இது நிற்க, எந்தக்காணத்
 தினால் பிலத்தினின்றும் தோன்றிய அக்கினியினால் எல்லாவலகங்
 களும் கொளுத்தப்பட்டன? இவையாவும் சொல்லவேண்டுமென்று
 கேட்க, தேவீ இக்காரணங்களைப் பின்னர் கூறுகின்றேன் என்று
 பிலத்தைவிட்டு வெளியே வந்து நின்று, நீங்களிப்பொழுது இவ்வி-
 டத்தில் ஓர் பள்ளந்தோண்டி அதில் பிரேதரூபமாயிருக்கின்ற இப்
 பந்தகனைப் புதைத்து ஜயஸ்தம்பம் நாட்டி அவ்விடத்தினின்றும்
 பிலாகாசத்துக்குப்போக ஓர் துவாரமமைத்து, அதற்கருகானதெற்
 கில் பிலத்தின்வெளி எவ்வளவு இருக்கின்றதோ அவ்வளவும் வேதங்
 களையே நாற்சதுரங்களாக வமைத்து, அதில் காயத்திரியினுடைய
 வர்ணங்களையே இருபத்துநான்கு கால்களாக நாட்டி, வியாக்ருதி
 யாகிற மூன்றடையங்களை மூன்று கண்டங்களாகச்செய்து, காயத்
 திரி மண்டபமென்று பெயரிட்டு, அம்மண்டபத்துள் பிரணவத்தை
 மாணிக்கமயமான சிங்காசனமாக வமைத்து, அப்பீடத்தின்மேல்
 கன்னியாருபமாக விருக்கின்ற எண்ணப்போல் ஒரு பிம்பப்பிர-
 திஷ்டை செய்து, ஷ்டாதாரங்களிற் காணப்படும் ஷட்தரிசன

சொருணியாயும், நவாவரணமத்தியி லிருப்பவளாயும், பிலத்துக் கதிபதியாயு மிருக்கிற பராசத்தியை வடாம்நாயமென்கிற மந்திர முறையால் அந்தரியாக முறையின்படி யருச்சித்துப் பின் ஆவாகித் துப் பால் தயிர் தேன் இளநீர் முதலிய பல அபிஷேகத்திரகியங்க ளால் அபிஷேகித்துச் செந்நிறமுள்ள புஷ்பங்களாலும், அக்ஷதைக ளாலும், தூபதீபநைவேத்திய ஆர்த்தி ஜபமென்கிற பஞ்சோபசா ரங்களால் விதிப்படி ஆராதித்து சுகந்த சம்பந்தமாயுள்ள சுகல திர வியங்களாலும்லேபனஞ்செய்து,பிலத்துவாரத்தில்கொடுக்கவேண் டிய பலிகளுங்கொடுத்து, கதவைமூடிவிட்டு வெளியேயிருந்து சூரி யோதயமாகுமளவும் மௌனமாயிருந்து என்னைத் தியானித்து, ஸ்ரீவித்யா மந்திரத்தை ஜபித்து, ஜபசமர்ப்பணைசெய்து, உதய மானவுடன் கதவைத்திறந்து என்னைத் தரிசனஞ்செய்யுங்கள். அப்பொழுது நீங்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்கு விடைகூறுகின் றேன். அதுவரையில் என்னை யொன்றுங் கேட்கவேண்டாம் என்றனர்.

அதுமேட்ட தேவர்கள் வணங்கித் தேவி கட்டளையிட்டவண் ணம் பந்தங்களைப் புதைத்து, வெற்றிக்கொடியாகத் துவஜஸ்தம்ப தத்தை நாட்டி, காயத்திரி மண்டப பிரதிஷ்டையும், அதன்பின் செய்யவேண்டிய பூஜையையும், அர்த்தராத்திரியிற்செய்து, கதவை மூடி, அருணோதயம் வரையில் மந்திரத்தை ஜபித்திருந்து,பின் அரு ணோதயகாலத்தில் ஆசாரத்தோடு கூடினவர்களாய்க் கதவைத் திறந்து பார்க்கும்பொழுது தாங்கள் பிரதிஷ்டை செய்திருந்த விக் கிரகத்தைக் காணாமல் இராஜராஜேஸ்வரியாகிய தரிபுரசுந்தரி ரிஜ ரூபத்தோடும் ஆவிர்ப்பவித்திருப்பதைக் கண்டனர்.

அந்த ஆவிர்ப்பவகாலமானது—சாவித்திரி கல்பம். சுவாயம்பு மனுவினுடைய தாமசகாலம். கிருதபுக ஆரம்பம் வஷ்ணுமோகினி யுருவங்கொண்ட சமயம். ஸ்ரீமுகவருடம் சூரியன் சும்பத்திலிருக்

கின்ற பால்குனமென்கிற பங்குனிமாசம் கிருஷ்ணபட்சம் பிரதமை திதி. பூரட்சஷத்திரத்தின் மத்தியகாலம். ஐந்தாம் ஜாமம். சுக்கிர வாரம் உதயகாலம்.

அந்தச் சபதினத்தில் காணப்பட்ட இராஜராஜேஸ்வரியைத் தரிசித்து. இதுவென்ன ஆச்சரியமென்றும், தேவியினுடையசரித் திரம் மிக அற்புதமென்றும், ஹே ஜெயதேவி! ஜகன்மாதா! திரிபுர சுந்தரி! என்றும் தோத்திரஞ்செய்து நமஸ்கரித்து, நாங்கள் பிர திஷ்டைசெய்து பூசித்த அம்பிகைஎங்கே? பந்தகாசுரனைக்கொன்று அவனைக்கொண்டுவந்து பிலத்தருகேரின்ற கன்னியாருபமெங்கே? அந்த இரண்டு சொரூபங்களையும் காண்கிலேம். இப்பொழுது உன் னைத்தான் காண்கின்றேம். நீயாரோ அறியோம்? எங்களுக்கு அந் தக் காரணங்களைக் கிருபையோடுசொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த் திக்க, திரிபுரசுந்தரி ஓ தேவர்களே! நான் அந்தக் காரணங்களைச் சொல்லுகிறேன். சாவதானமாய்க் கேளுங்களென்று சொல்லத் தொடங்கினள்.

ஓ தேவர்களா! உங்களுடைய இதத்தின் பொருட்டுப் பிரளய காலாக்கினி சொரூபமாய் அர்த்தராத்திரியில் இந்தப்பிலத்தினின் றும் வெளிப்பட்டுச் சர்வ ஜகத்தையும் பஸ்மீகரஞ்செய்து சுகார அகரா, மகாரசொரூபிகளென்று சொல்லப்பட்ட பிரம்ஹ, விஷ்ணு, உருத்திரர்களை சிருஷ்டியாதி தொழில்களை யுத்தேசித்து என்னு டைய மூன்று கண்களினின்றும் உண்டாக்கி, திரிபுரசுந்தரியாகிய நான் காமாட்சி என்கிற பெயர்பெற்றேன்.

அந்த மும்மூர்த்திகளும் தங்கட்குரிய தொழில்களைசெய்ய வுத்தேசித்துப் பிரமன் சிருஷ்டி செய்தபொழுது, உங்கள் பகைவ னாகிய பந்தகாசுரன் முன்போல் தோன்றினான். அதைக்கண்ட யான் பைரவ ரூபங்கொண்டு, அந்தப்பந்தகனைக்கொன்று, அவனது

வந்து மித்திரர்களுடும் நாசஞ்செய்து பிரேதமாய்ப்போன பந்தகனைச் சிகைபிடித்திழுத்துக்கொண்டு கண்டார் பயப்படத்தக்க என்னுடைய பைரவ ரூபத்தைமாற்றிக் கன்னியாரூபங்கொண்டு. மஹாபிலத்தினின்றும் வெளிப்பட்டு நீங்கள் காணுமாறு வந்தேன், வந்த என்மையில் பந்தகன் பிரேதமாயிருந்தும் நீங்கள் கண்டுபயந்த படியால் அந்தப் பயரிவர்த்தியின்பொருட்டும், பயரிவர்த்திசெய்வதில் வெற்றியுடையவள்யான் என்பதை யாவரும் அறியும்பொருட்டும் அவனைப் புதைத்து ஜயஸ்தம்பம் நாட்டும்படி உங்கட்குக்கட்டினாயிட்டேன். நீங்கள் என்னைப்புகழ்ந்து தோத்திரஞ்செய்து அன்பு பாராட்டியபடியால் இந்தப் பிலத்தைக் காயத்திரி மண்டபத்தால் மறைத்து, ஓங்கார சிம்மாசன மமைத்து, அதில் என்னைப் பிரதிஷ்டை செய்யுங்களென்று விதித்தேன். அதுபோலவே நீங்கள் செய்த படியால் நீங்களனைவரும் ஆச்சரியானந்த சாகரத்தில் மூழ்குமித்தமும், உங்களிஷ்டார்த்த சித்தியின் பொருட்டும், சித்தொருபமாகிய பிலாகாசத்துள்ளே வசிக்கின்ற திரிபுரசந்தரியாகிய யான் அதைவிட்டு நீங்கள் பிரதிஷ்டைசெய்த பிம்பத்தில் இப்பொழுது பிரகாசிக்கின்றேன்.

இனி நான் இந்தத் திவ்யமாகிய மண்டபத்தில் நீங்காது எப்பொழுது யிருப்பேன். இந்த இடந்தான் மேலானது. இதுதான் எனக்கிடம். இதுதான் அழிவில்லாதது. எக்காலத்தும் அழிவில்லாத காரணத்தால் இது பிரளயஜித்தெனப் பெயர்பெற்றிருக்கின்றது என்று திரிபுரசந்தரியாகிய தேவிசொன்னதைத் தேவர்கள் கேட்டு, நமஸ்காரஞ்செய்து ஆராதித்து அத்தேவிக்குப் பிலம் உள்ளிடமாயிருப்பதால் அந்தப் பிலத்துவாரத்திற்கும் நீராஞ்சன முதலிய உபசாரங்கள்செய்துப் பின்னர் அத்தேவியை அந்தணர்களுடைய ஹிருதயத்தி லிருப்பவளாகத் தியானித்து, அநேகவிதமான பக்திய வகைகளோடுகூடிய அறுசுவை புணவுகளைபுண்ணும்படிச்

செய்தலாகிய சமாராதனைசெய்து, அவர்களுக்கெல்லாம் நல்லசுகந்தமாகிய சந்தனம், புஷ்பமாலை, வஸ்திரங்கள், ஆபரணங்கள் முதலான இவைகளைல்லாம் இரண்டு பங்காகக்கொடுத்து, அவர்களைச் சந்தோஷிப்பித்து, யாவும் தேவிக்கே அர்ப்பணமென்று சொல்லி, தோத்திரவகைகளால் அம்பிகையைத் திருப்தி செய்வித்தனர்.

அதன்பின்னர் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமேஸ்வரிக்குப் பட்டாபிஷேகவுற்சவஞ்செய்யவேண்டுமென்றெண்ணித்தேவசில்பி பல்லக்கையும், பிரமன் முத்துக்கொடையும், விஷ்ணு விருத்தாகாரமாயுள்ள நவரத்தனமகுடமும், உருத்திரமூர்த்தி ஸ்ரீசக்கரமென்றும் பதக்கமுங்கொடுக்க, தேவர்கள் அலங்காரஞ்செய்து, அன்று மாலக்காலத்திலும் ஹோற்சவமாயெழுந்தருளிவரச்செய்து, முன்போல் பீடத்தில் அம்பிகையை ஸ்தாபனஞ்செய்து; ஹேதேவி! இக்காஞ்சியில் சாந்தியமாயிருக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அம்பிகை நான் ஸ்ரீசமுத்திரவிருக்கும் ஸ்ரீபுரத்தில் எவ்வாறு சாமர்த்திய ரூபினியாய், சத்தியென்கிற பெயருடையவளாய் இருக்கின்றேனோ அவ்வாறே இவ்விடத்தில் காமாட்சி என்னும் பெயருடன் சந்தானுதிவரங்களைத் தருபவளாய் வசித்திருக்கின்றேன். ஆகையால் நீங்கள் என்னை நாடோறும் தரிசித்துவாருங்கள். ஸ்ரீபுரத்தைக்காட்டிலும் இது அதிகம் என்று யாவருக்கும் ஆஞ்ஞானுசெய்ய, உருத்திரர் முதலிய யாவரும் மிகவும் சந்தோஷித்தவர்களாய் ஸ்தோத்திர நமஸ்காராதிகள் செய்து, எவர் அம்பிகை யுற்பத்தியான தினத்தில் பூஜிக்கின்றார்களோ அவர்கள் கோடியக்ருபலத்தை யடைவார்களென்று அனுக்கிரகித்து மறைந்துபோயினர்.

பின்னர் உருத்திரமூர்த்தி தூர்வாசராய் அநேக சீடர்களுடன் கூடி, உள்ளே பிரவேசித்து விசவாபித்திரர், கௌதமர், காசிபர், அத்திரி, பரத்துவாசர், அகஸ்தியர் முதலானவர்களையும், அவர்க

ளுடைய புத்திரர்களுடும், பஸ்மமும், பவளத்தினுற்செய்த மேரு
வோடுகூடியசொர்ன உருத்திராஊழும், சௌபாக்கியமானகுங்கும
மும், தேவி ஆஞ்சையினால் தரித்துக்கொள்ளும்படிச் செய்துப்
பிரஹ்மகல்ப பரியந்தம் சிந்தாமணி என்கிற தந்திரப்படி அம்பிகை
யைப் பூசித்துவரும்படி ஆஞ்சையுசெய்து நான் இக்கிருதயுகத்தில்
தூர்வாச மகருஷியையும், திரேதாயுகத்தில் பரசுராமரையும், துவா
பரயுகத்தில் தெளம்மியாசாரியரையும், கலியுகத்தில் மூகாசாரிய
ரையும் அதிஷ்டித்து, முறையே கிருதயுகத்தில் இரண்டாயிரமும்,
திரேதாயுகத்தில் ஆயிரத்தைஞாறுங், துவாபரயுகத்தில் ஆயிர
மும், கலியுகத்தில் ஐந்துறுமாகத் தோத்திரஞ்செய்து, காமாக்ஷி
ஸ்தவம் என்கிறதாக உலகில் வழங்கச்செய்வேன் என்றுகூறி, பின்
தம்மை அந்த மகருஷிகளெல்லாந் தூர்வாச ரொன்றறியும்படிச்
செய்து, என்னை நீங்கள் ஆசாரியராகப் பூசித்து, நீங்களனைவரும்
எனக்குச் சீடர்களாக இருத்தல் வேண்டுமென்று கட்டளையிட்டு,
தேவியை ஆன்மார்த்தமாகப் பூசிக்கு நிமித்தம் பிம்பருபமாகவே
அங்கிருந்தனர். தேவியும் அவருடைய பூசையை ஏற்றுக்கொண்
டிருக்கு நிமித்தம் அவரெதிரில் வீற்றிருக்கின்றனர்.

மஹிமை.—கோதாவரிதீரத்தில்ஐமதக்கினிகுலத்துதித்தகிரு
ஷ்ணவேதியான ஐயதேவரென்னும் பிராஹ்மணன் பஞ்சவடிதீரத்
தில் அநேகநாள் வாசஞ்செய்து வருகாளில் ஊழ்வகையால் வந்த
வறுமையால் மிகவும் பீடிக்கப்பட்டிப்பூர்வபுண்ணியப் பிரேரேபனை
யால் யாத்திரைசெய்துவரத்தொடங்கி அநேகசேஷத்திரயாத்திரை
கள் செய்து கடைசியில் காமகோடி சேஷத்திரத்தையடைந்து அம்
பிகையினுடைய தரிசனவிசேஷத்தால் வறுமைநீங்கப்பெற்றுமீண்
டுந் தந்தேயத்தைப்போய்ச் சேர்ந்து சகல சம்பத்துடன் வாழ்க்
திருந்தனன்.

ப ன் னி ர ண் ட ா ம் அ த் ய ா ய ம்

பந்தகசுரவதை முற்றிற்று.

திரிபுரசந்தர்யைநம:

பதின்மூன்றாம் அத்யாயம்.

பூதபந்த வரலாறு.

காமகோட்டமாகிய மஹாபிலத்தில் வீற்றிருக்கும் திரிபுரசந்தரியாகிய தேவிக்கு மிகவும் சமீபஸ்தானமாகியமேற்கில் திருமால் மூன்றுவிதமான திருக்கோலமாய் வீற்றிருக்கின்றனர்.

பூர்வத்தில் திரிபுரசந்தரியாகிய தேவி தேவர்களுடைய ஹிதத்தை யுத்தேசித்துக் கொன்ற பந்தகனைப் புதைப்பதற்கு ஓர் பள்ளந் தோண்டவேண்டுமென்று தன்னுடைய காற் பெருவிரலால் தன்னைக்கண்டு தோத்திரஞ்செய்த தேவர்களுக் கிடங்காட்டிய காலத்தில் அத்தேவர்கள் அவ்விடத்தில் பள்ளந் தோண்டுகால் மல்லகனென்னும் அசுரன் எங்குந் தவாக்கினிவீச அதிபுக்ரமாகத் தவஞ்செய்வதைப் பார்த்தோடினர். அப்பொழுது அத்தேவர்களுக்குள் திராகிய விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் அவன்தவஞ்செய்கின்றனென்பதை யெண்ணாமல் அவனைக்கொல்லும்பொழுது அவ்வசுரனுடைய சரீரத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட ஒவ்வொரு இரத்தபிந்துவினின்றும் அநேக அசுரர்கள் ஒருசுண்ணத்துக்குட்டோன்றிப்பெருங்கூட்டமாய்ப் போர்க்கெழுந்தனர்.

அதுகண்ட விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் சிறிதும் இளைக்காதவராய் அந்தக் கூட்டங்களோடு போர்செய்து வரும்பொழுது அவைகள் மாளாது சிதறுகின்ற இரத்தத்துளிகளினின்றும் விருத்தியாய் வருதலைப் பார்த்து உருத்திரமூர்த்தியைத்தியானிக்க அக்கணமே அவரங்கெழுந்தருளித் தம்முடைய சடையைவிரித்துப் பூமியிற்

றட்டி ஆண் பெண்ணைய இரண்டி பூதங்களை யுண்டாக்கி மேன் மேல் அசுரவிருத்திக ளாகாவண்ணம் சிதறுகின்ற இரக்த பிந்துக் களையெல்லாம் உண்டிவரக் கட்டினையிட்டிப் போயினர்.

அதுபோலவே அப்பூதங்கள் அந்த இரக்தபிந்துக்களை வீடாம லுண்டிவரவே அவ்வசுரக்கூட்டங்கள் தோன்றாதொழிந்தன. அவை களொழியவே அவர்களுடைய உதிரபானஞ் செய்துவந்த பூதங்க ளிரண்டும் வெறிகொண்டு மதிமயங்கி அசுரத்தன்மை யடைந்து விஷ்ணுமூர்த்தியோடு போர்செய்யத் தொடங்கின. அதுகண்ட அவர் இதுவும் ஆச்சர்யத்தா நென்றெண்ணி அப்பூதங்களைப்பிடித் துக் கீழேதள்ளித் தாம் மிகவும் திடமுள்ளவராய் அவைகளின்மீது காலையைத் தழுத்தி நின்றனர். அப்பூதங்களிரண்டும் அவ்விஷ்ணு வைக் கீழேதள்ளி மேலேசின்றன. விஷ்ணுமூர்த்தி அதுகண்டு உக்கரங்கொண்டு அவைகளைமீண்டும் கீழேதள்ளி அவைகளொழுந் திராவண்ணம் மிகவும் பலங்கொண்டு தொடைகளின்மீ துட்கார்ந் தனர். பின்னர் அப்பூதங்கள் விஷ்ணுவைக்கீழேதள்ளிவிட்டு மேலு லகம்போகத் தலைப்பட்டன. விஷ்ணுமூர்த்தி அவைகளைக் கீழே தள்ளிக் காள்களால் மிதித்து மேலே படுததுக்கொண்டனர்.

பின்னர் அவை மதமொழியப்பெற்றுச் சபாவ குணமடைந்து விஷ்ணுவைப் பார்த்து ஓ திருமாலே ! நாங்கள்செய்த குற்றத்தை மன்னிக்க வேண்டுமென்றும் பிரார்த்திக்க அவைகளை விஷ்ணு மூர்த்திபார்த்து நீங்கள் இராக்கதர்களுடைய உதிரபானஞ் செய்த படியால் மதமேலிட்டி வெறிகொண்டு சபாவ அறிவுக்கெட்டு என் னோடு போர்செய்யத் தலைபட்டீர்கள். யானும் உங்களுக் குண் டாகிய மதத்தைப் போக்க உங்களைக் கீழேதள்ளி நின்றும் இருந் தும் கிடப்பவனுமாயினேன். நீங்கள் என்னோடு போர்செய்ய வந்த துங்குற்றமே, சிவபெருமானார் சடையில்வந்த உங்களை நான் பங்கப் படுத்தியதுங் குற்றமே என்று தயையோடு சொல்லிவிட்டுத் திரியம்

பகராயும், உமாநாதராயும், சங்கரராயும், பஞ்சானனராயு யிருக்கின்ற சதாசிவமூர்த்தியைத் தியானிக்க அவர் பிரத்தியக்ஷமாய்த் தனது சடைமுடியிலுள்ள உலகபாவனியாகிய ஜான்னவியை ஐத்து சடைமுடியினின்றும் பெருகிவரக் கட்டளையிட்டனர்.

அக் கங்காதேவியும் சடைமுடியின்றும் மகாப் பிரவாகமாய்ப் பெருக்கெடுத்து நதிவுருமாய் வந்து காமகோட்டத்தில் ஐத்துமுகமாய் விழுந்னர். வீழுவே சிவபெருமானார் விஷ்ணுவை நோக்கி இப்பூதங்கள் இதில் ஸ்நானஞ் செய்யுமாயின் என்னுணையைக் கடந்து உன்னோடு போர்செய்த பாவத்தினின்றும் விடுபடுமென்று கட்டளையிட, விஷ்ணுமூர்த்தி என்பொருட்டுத்தேவரீருண்டாக்கிய இப்பூதங்களை யான் துவைத்தும் அடித்து பலவாறான அபராதங்களிழைத்தேனாலால் அச்சிவாபராதம் நீங்குமாறு எனக்கும் அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அவரையும் அதில் மூழ்கிவரச்செய்து அத்தீர்த்தத்தின் மகிமையைக் கூறத்தொடங்கினார். ஹே விஷ்ணுவே ! இத்தீர்த்தம் எனது பஞ்சமுகத்தினின்றும் தோன்றினமையான் இது பஞ்சதீர்த்தமெனப் பெயர்பெறுக. இத்தீர்த்தத்தில் எவனொருவன் ஸ்நானஞ் செய்கின்றானோ அவன் எல்லாப் பாவங்களினின்று நீங்கி முத்தியடையக்கடவன். பொன்திருடினவன் ஆக்னேய திக்கிலும், சுராபானன் தக்ஷிணத்திலும், பாதாரகமனன் மேற்கிலும், பிரமஹத்தி புரிந்தவன் உத்தரத்திலும், இவர்கள் சினேகிதன் பூதங்கள் மத்தியிலும் ஸ்நானஞ் செய்வார்களாயின் அவர்கள் அவ்வப்பாதகங்களினின்றும்விடுபட்டவர்களாய்ச் சர்வ காமங்களையும் குறைவின்றி யடையப்பெறுவர். இதிற் சந்தேகமில்லை.

நீ ஆண்பெண்ணாகிய இந்த இரண்டு பூதங்களையும் இத்தீர்த்தத்தைக் கார்ப்பவைகளாக ஸ்சானதிக்குக்கும் அக்னிதிக்குக்கு நடுவில் பிரதிஷ்டைசெய்து அவைகட்கு ஸ்ரீகாமாஶ்டி தேவியினுடைய

அபிடேகதீர்த்தக் கிரஹணத்தால் திருப்தியுண்டாகும் வண்ணம் நியமித்து இப்பூதங்ளின் மத்தியபாகத்தின் மேலிடத்தில் முன் பூதங்களுக்காக நின்றும் இருந்துங் கிடந்தும் இருந்ததுபோல் மூன்றுபேத உருவங்களாகவேயிருந்து உணக்கெதிரில் என்னை இலிங்க ரூபமாகப் பிரதிஷ்டைசெய்து அருச்சித்து யாவர்களுக்கும் நீ தர்மார்த்த காமமோக்ஷங்களைக் கோடுக்கின்றவனாக விருக்கக் கடவாய். நான் உன்னிடத்தில் பிரீதியுடையவனாகிறேன் என்று கட்டளையிட அவ்வாறே அம்பிகையும் கட்டளையிட்டனள். விஷ்ணு மூர்த்தி இருவருடைய கட்டளைபடியே பூதங்களைப் பிரதிஷ்டை செய்து அவைகளின் மத்தியிலுள்ள விடத்தைத் தன்னிடமாகக் கொண்டு மூன்று இலிங்கங்களைப் பிரதிஷ்டைசெய்து அன்போடு வழிபட்டுப் பின்தேவர்களையும் ருஷிகளையும் பார்த்து இந்த இரண்டு பூதங்கட்கும் பிரீதியாக வருடந்தோறும் பூதங்களின் மத்தியிலுள்ள என்னுடைய சமீபத் தானத்திலிருக்கும் சிகரத்தின்மே ளின்று கர்ப்பிணியாகிய ஒரு தாசியானவள் பஞ்சதீர்த்தத்தில் வீழ்ந்து வருவாளாயின் கர்ப்பத்திலிருந்த சிசுவானது பிழைத்துக் கரையேறும், அவள் விண்ணுலகம்போய் மறுஜன்மத்தில் பிராஹ் மணசென்மத்தையடைவாள். இதைக் காண்பெற்றவர்களுக்குப் பிரதிபந்தக பாதகமும் பூதப்ரேத பிசாசு முதலான கிரகதோஷங் களும் நசித்துவிடுமென்று அணுக்கிரகஞ் செய்தனர். இப்பூதங்க ளினுடைய மத்திய ஸ்தானத்தின் மகிமையைக்கேட்ட யாவரும் நமஸ்கரித்து அத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விஷ்ணுவினால் கொடுக்கப்பட்ட வரங்களைப் பெற்றுத் தங்களிடம் போய்ச்சேர்ந் தனர். ஆகையால் யாரொருவர் இதில் ஸ்நானஞ்செய்து விஷ்ணு மூர்த்தங்களையும் பூதங்களையும் தரிசனஞ்செய்கின்றார்களோ அவர் கள் ஸ்வேத த்வீபத்திலும் திருப்பார்கடலிலும் வைகுண்டத்தி லும் விஷ்ணுசேவை செய்தவர்கள் அடையும் பல்ளை அடையப் பெறுவர்.

மஹிமை.—கிருஷ்ண நதிதீரத்தில் இராமாபுரியில் கிரீந்திரர் என்பவர் ஐந்துபெண்களைக் கலியாணஞ் செய்துகொண்டும் புத்திரப் பெற்றின்று காமகோடியை யடைந்து பஞ்சதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து திரிபுர சுந்திரியையும் பூதபந்த ஜனூர்த்தனராய் விஷ்ணுவையுந்தொரிசித்து அந்த விஷ்ணு சந்திதானத்திலிருந்து அவரைத் தியானஞ்செய் திருக்கின்றபொழுது பதுவை (தேனை)க் கொடுத்தனர். அதனால் அவர் பாவம் நீங்கினவராய் நூறுபிள்ளைகளைப் பெற்றுச் சுகமாய் வாழ்ந்திருந்தனர். இவ்வண்ணம் பேறிபெற்றவர்கள் பலர்.

பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம் பூதபந்த வரலாறு
முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ காமாக்ஷி தேவ்யை நம:.

பதினான்காம் அத்தியாயம்

சுவர்ண காமாக்ஷி வர்ணனை.

காமகோட்டமென்கிற காமாக்ஷி தேவியினுடைய ஆலயத்துள் ளிருக்கும் பஞ்சதீர்த்த மென்னும் தீர்த்தத்துக்குக் கிழக்கில் திருக்கோயில் கொண்டிருக்கும் பராசத்தியினுடைய நெற்றிக்கண்ணினின்றும் சுர்வனச் சாயையாக ஒரு ஜோதிசொருபமானது தோன்றியது. அத்திருவுருவம், இரண்டு நேத்திரமும், இரண்டு புஜமும், சாமளசிறமும், கிளிதாப்யிருக்கும், வலக்கரமும், தொங்கவிட்டிருக்கும் இடக்கரமும், திரிபங்கியும், குஞ்சிதமாய் நிற்கும் வலம்

பாதமும், தனுராகாரமாய் (விஃபோலும் சிறிதுவளைந்து) தோன்றும் திருமேனியும் அன்றலர்ந்த நாமரைபோன்ற திருக்கண்களும், பொன்போலும் நிறமுள்ள மஞ்சளாடையும், இரத்தனகுண்டலபிதலிய ஆபரணவகைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அழசிய கோலீழும் உடையது.

இவ்வண்ணம் விளங்கும் ஜோதிசொருபத்தைக்கண்டபிரஹ்மா அக் கோலத்தைப்போலும் சுவர்னத்தால் ஓர் விக்ரகஞ்செய்தனர். அந்தப் பிம்பத்தில் மனோன்மணியாயும் சூதலிங்கநாயகியாயு மிருக்கின்ற பராசத்தியானவள் சாந்தித்தியங்கொண்டு பிரசன்னையாயினள்.

வரலாறு.—பூர்வத்தில் சிவபெருமானுடைய நெற்றித் தீப் பொறியால் அனங்கனாய்ப்போன மன்மதன் முன்போல் அங்கம் பெறவேண்டுமென்கிறவருப்பத்தினால்காமகோட்டத்தையடைந்து திரிபுரசுந்தரியாகிய அம்பிகையைவணங்கி இருதயகமலத்தில் தியானித்துப் பூசனைசெய்து மிகவும் உக்கரமான தவத்தையுஞ் செய்து வந்தனன். திரிபுரசுந்தரியாகிய அம்பிகை பிரத்தியக்ஷமாய் வர, கடாக்ஷவீக்ஷண்ணிய மாத்திரத்தில்மன்மதன்மனோகரமாகிய திவ்ய தேகத்தைப்பெற்றுப் பக்தியோடு பிரதக்ஷண நமஸ்கார தோத்திரத்தியானாதிகள் செய்து தேவியைப்பார்த்து யான் உனது கடாக்ஷவீக்ஷண்ணியத்தினால் சரீரமுடையவனாயினேன் இனிச் சரீரம் பெற்றதற்குரிய பிரயோசனத்தை யானடையும்வண்ணம் தேவரீர் அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும். அது என்னையெனின்? சிவபெருமானார்மேல் முன் பார்வதியானுடைய கலியாணத்தை யுத்தேசித்து நான் விட்டபாணங்கள் அவலமாய்ப் போனபடியால் இப்பொழுது அப்பாணங்களை நான் அவர்மேல் பிரயோகஞ்செய்யவும், செய்யக் காலத்தில் எனது சரீரத்துக்கு நாசம்வருமாயின் இப்பொழுது கொடுத்ததுபோல் மீண்டுஞ் சரீரங்கொடுக்கவும், அச்சரீரம் நரை

திரை மூப்பின்று அழிவில்லாமல் வாழவும், நான்விடும் பாணங்
ளாலேயே சிவனார் மோகிதராய்த் தேவி ஏங்கே எங்கே என்று
தேடவும், அப்பொழுது தேவரீர் இடங்கொடாமல் என்னை அவர்
வேண்டும்படியாகவும், பின்னர் ஏன்னுடைய வேண்டுகோளால்
அவருக்குக் காமசாந்தி உண்டாகும் வகையைத் தேவரீர் சொல்ல
வும் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனன்.

அம்பிகை மன்மதனைப்பார்த்து ஓ மன்மதா ! நீ வேண்டிய
படியே வரத்தந்தேன், யான் சிவனருடைய பக்ஷமாயிராமல் மவுனி
யாய் உன் பக்ஷமாகவேயிருந்து உனக்கு வேண்டியவற்றைச் செய்
கிறேன், இனி நீ சிவனாரிடத்துச்சென்று செய்யவேண்டியவற்
றைச் செய்வாயென்று கட்டளையிட, அக்கட்டளையைச் சிரமேற்
கொண்டு நமஸ்கரித்து விடைபெற்று ஸ்ரீ கயிலாயத்தை விரைவி
லடைந்து சிவசந்திதானத்தை நோக்கி நெருப்பைச்சிந்தும் பாணங்
களையெடுத்துக் கருப்பு வில்லிற்பூட்டி விடுத்தனன். அப்பாணங்க
ளாக்கண்ட மஹாதேவர் அநங்கனென்றுணர்ந்து இவன் பராசத்தி
யினுடைய அனுக்கிரகம்பெற்று அவளுடைய பிரேரேபணையால்
வந்தானென்று மகிழ்ந்து தேவியார் தேகஹீனனுக்கூறிய லீலா
னுக்கிரகத்துக்குத் தானும் உடன்பட்டவராய் அந்த லீலையைச்
செய்யவெண்ணி நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்து பார்த்தனர். அந்த
நேத்திராக்கினி முன்போல் அவனை எரிக்காமல் அவனதுமுடியில்
இரத்தம்போற் பிரகாசித்தது. அதனைக்கண்டு சூலாயுத்தத்தை
எரிந்தனர்; அது அவனது வெற்றிக்கொடிபோல் நின்றது. பின்
னர் பாசபதாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ் செய்தனர்; அது அவனது
கண்டத்தில் வெற்றிமலர்மாலையாய் விழுந்தது. அதுகண்ட கிவ
பெருமானார் நமது சத்தியானவன் இந்த மன்மதனை இரகழிக்க
வேண்டுமென்றெண்ணி யிருக்கின்றாராதலால் நாம் விட்ட நேத்தி
ராக்கினி முதலியவற்றிற் கலந்து சுடாமலும், உபத்திரவிக்காமலும்,
கொல்லாமலும் போயினான். இப்பொழுது நம்மை அவனென்

ணியபடி யாட்டுவிக்க அவனிடத்தில் கலந்திருக்கின்றாளாதலால் அவன் சுந்தரமான உருவ முடையவனாயும், நாசமடையாதவனாயும், சுகமுடையவனாயும் காணப்படுகிறான். சத்தியின்வழி நாம் யாவும் செய்வதேயன்றி அவள் வேறாயவழி நாம் யாதுசெய்யவரும். ஆகலான் இனி அவளெண்ணத்துக்கு மாறாக நாம் யாது செய்தபோதிலும் அதுவீனாகமென்றெண்ணி மன்மதன் வழியாய் நின்றியற்றும் காமசத்திக்குள்ளானவராய்க் காமமுடையார்போன்று அந்தக்ஷணத்திற்றானே சிங்காதனத்தை விட்டிழிந்து அந்தப்புரஞ்சென்று கதவை அடைத்துவிட்டு உள்ளேசென்று தேவியைப்பார்க்க அவளங்கில்லாமையைக் கண்டனர்.

தேவி அங்கில்லாமைக்குக் காரணமென்னையெனின்? காஞ்சி புராணசையான திரிபுரம்பிகை கைலாய முதலிய தலங்கள்தோறும் இருக்கின்ற தனது அம்சமான கவுரி அம்சமாயிராநின்ற சத்திகளை யெல்லாம் ஆகரிவித்துக்கொண்டு காமாக்ஷி என்கிற ஏகசத்தி சொருபமாக வீற்றிருந்தனளாதலால் ஸ்ரீ கைலாயத்தில் சிவபெருமானுக்குத் தேவி காணாமற்போயினர்.

பின்னர் பெருமானார் கைலாயத்தை விட்டுத் தமது நிலயமாகிய சேஷத்திரங்கடோறுஞ் சென்று தேவியைப்பார்க்க எங்கும் இல்லாமையைக்காண்டலும் தேவிக்கு இராஜஸ்தானமாகிய காஞ்சிகாமகோடி பீடத்திலும் இல்லாதிருப்பாளோவென்று காஞ்சிக்கு வந்து காமாக்ஷிதேவி அங்கு கவுரியாயிருத்தலைக்கண்டு அதிசயமுற்று இவள் சாஷாந் கவுரியென்று நினேத்துத் தமக்குண்டாயிருக்குஞ் சத்தி காமத்தணிபுமாறு சமீபித்தனர். மகா சிருங்கா மோகினி வடிவுடையவளாயும், தவருபியாயும் அரிய தவத்தைச் செய்பவளாயுமிருக்கின்ற கவுரி பெருமான் சமீபித்து வருதலைக்கண்டு பிணக்குடையார்போன்று அவரைப்பார்த்து, நீ யார் காமா

தூராயிருக்கின்றாய் ? இங்கு நீ யாதுகாரணமாய் வந்தனை ? நீ சங்கரா ? என்றுகேட்க, காமசத்திக்கு ஐக்கியராய்க் காமலீலையை விரும்பியிருக்கின்ற பெருமானார் ஹே கவுரி ! நீ எனக்கு மனோன்மணியாகிய பத்தினியல்லவா நீ எனக்கு இவ்வுடமான சேஷத்திரங்களை யெல்லாம் விட்டு இவ்விடத்தில் பிரஹ்ம விஷ்ணு உருத்திரர்கட்குக் காரணமான ஆதிசத்தி பீடத்தில்மாத்திரம் வந்திருக்கிற காரணமென்னை ? எனது குடும்பினியாயும், பிரியையாயும், எனது இதமான காமங்களுக்கெல்லாம் சமனையாயும் இருக்கின்ற நீ இப்பொழுது என்னிடத்தில் கோபங்கொண்டிருப்பவள்போல வருத்துகின்ற காரணமென்னை ? இவைகட்குக் காரணங்கூறி உன்னாலுண்டாகிய என்னொசையைத் தணிவிப்பாயென்று கூற, திரிபிராம் பிகை சிவபெருமானைப்பார்த்து உமக்கிப்பேர்து உண்டாகிய காமத்தைத் தணிவிக்குங் கவுரி நானன்று, காமசாந்திக்குள்ளே வேண்டுவதைவிட்டு மன்மதனை வேண்டியிராயின் அந்தக் காமசாந்தி அவன் செய்துவைப்பா நென்றபொழுது பெருமானார் தேவி மன்மதனுக் குபகாரார்த்தமாயிருக்கும் மாறாக்கருணையை நினைந்து அவள் கருணையை மறுப்பவர்போன்று மன்மதன்பால் யான் செல்லேன் என்று அம்பிகையினுடைய திருக்கரத்தைப் பற்றிச் செல்லும்பொழுது அவ்வம்பிகை கோடி மன்மதர்களைத் தனது கடாசுஷீஷணியத்தாலுண்டாக்கிப் பெருமான்மேல் ஏவினாள், அவர்கள் அச்சிவபெருமானைச் சூழ்ந்து போர்செய்யத் தொடங்கும்பொழுது அவர் ஒருசுஷணத்துக்குள் கோடி உருத்திரர்களை யுண்டாக்கி அவர்கள்மேற் றூண்டினார். அவர்கள் அந்தக் கோடி மன்மதர்களையும் பஸ்மீகாப்படுத்தினார்கள். அதுகண்ட தேவிமுன் மன்மதன், "இந்தப்போரில் நான் மடியவருமாயின்என்னை மீட்டும் படைக்கவேண்டும்" என்று வேண்டிய வரத்தை எண்ணி மறுபடியும் கோடி மன்மதர்களைப்படைத்தனள். பெருமானும் மீண்டும் கோடி உருத்திரர்

களைப் படைத்தனர். இவ்வண்ணம் பெருமானும் பெருமாட்டியும் உருத்திரகோடிகளையும், மன்மதகோடிகளையும் படைத்து இருவருக்கும் போர்மூட்டித் தாமிருவரும் சாக்ஷியாகவிருந்தனர். பின்னர் அவ்விருகோடியரும் அளவிடற்கரிய போர்புரியும்போது தேவியினுடைய லீலா சங்கற்பத்தால் மன்மதகோடிகள் உருத்திரகோடிகளை வென்றனர். அது கண்ட மன்மதன் சந்தோஷித்தவராய்த்தனது பஞ்ச பாணங்களையும் உருத்திராதியர்மேல் பிரயோகஞ்செய்ய வெண்ணினன், அவனது எண்ணத்தையும் அவனெண்ணத்தை முடிக்க வெண்ணியிருக்கும் தேவியினுடைய திருவுள்ளத்தையும் பெருமான் அறிந்தவராய் இருவரெண்ணம்போல் இசைவாராயினார்.

ஆகவே, மன்மதன் தானெண்ணியபடியே தாமரை அசோகுமா மல்லிகை நீலோற்பலம் என்னும் ஐவகைமலர்களையும் முறையாக ஏவினான். அம்மலர்களைப் பெருமான் அழிக்கவெண்ணாமல் அங்கீகரிக்கவெண்ணித் தாமரையைத்தமக்கு ஆசனமாகவும், அசோகைத்தமது மேனிக்கழகு செய்வதாகவும், மாந்தளிரைப் பீதாம்பரமாகவும், மல்லிகையை மாலையாகவும், நீலோற்பலத்தை நெற்றிக்கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி செய்வதாகவுங்கொண்டு வீற்றிருக்க, மன்மதன் அன்று தாருகாவனத்தில் உம்மைவணங்காத முனிவர்களின் பக்தினிகளிடத்துப்பலிபாத்திர மேந்திச் சென்றபொழுது நீர் பெற்றது என்னை? இன்று அப்பலியேற்று அம்பிகைபாற் செல்வீராயின் நீர் வேண்டியவற்றைப்பெறலாமன்றோ என்று சொல்லவும் பெருமான் மகிழ்ந்து அது யான் இப்பொழுது செய்யத்தக்கதே என்று கூறினயென்று அந்தக்ஷணமே மன்மதனுடன் அம்பிகைபால் பலியேற்கச் சென்றனர். அவரதுகோலத்தைத் திரிபுரம்பிகைபார்த்து மன்மதனபீஷ்டம் நிறைவேற்றிற்றென்று திருவுளமகிழ்ந்து பெருமானே மன்மதனை யுத்தேசித்துச் செய்த நம்பிருவர் லீலையும் முடிந்தன இனித் தேவரீர் கவுரியோடுகூடிக் காமசாந்தி யுடையவராயிருக்க

லாம் என்று செரல்வித்தம்மாலுண்டாக்கப்பட்ட மன்மதர்களையும் அங்கம்பெற்ற மன்மதனையும் தம்முடைய காமகோடி டீடத்துக்கு நேராக ஆகாயத்தில் நஷைத்திரரூபமாக வகிக்கச்செய்து பராசத்தி சொரூபத்தில் மறைந்தனர். பெருமானும் ஒடியாண்டீடத்தில் காமரூபத்தைப்போய்ச் சேர்ந்தனர்.

மன்மதர்கள் நஷைத்திரரூபமாய் ஆகாயத்தில் அவ்விடத்தில் வசிக்கின்றார்களாதலால் சூரியன்முதலிய நவக்கிரகங்களும் அந்த மன்மத மண்டலத்திக்கு நேரக வரும்பொழுது அவ்வழியாய்ப் போகாமல் பிரதக்ஷணமாய்ப் போகின்றனர். அக்காரணத்தால் காஞ்சிமண்டலம் திசைமயக்குடையதென்றும் அம்பிகையினாலுண்டாக்கப்பட்ட மன்மதர்களால்உருத்திரகோடிள் ஜயிக்கப்பட்டார்களாதலால் உருத்திரஜித் த்ஷைத்திரமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது.

இந்தச் செய்திகள் இங்ஙனயிருக்க, ஓர்காலத்தில் பிரஹ்ம தேவன் பூலோகத்திலுள்ள ஸ்ரீகைலாய முதலிய சிவகோடித்திரங்களைத் தெரிசிக்கவெண்ணித் தன்னுலகைவிட்டு பூவுலகை வந்தடைந்து கயிலாய முறலிய சேஷத்திரங்களைத் தரிசிக்கும்பொழுது அம்பிகை ஓரிடத்தும் இல்வாமையைக்கண்டு இது என்னகாரணமென்று தனதுஞானதிருஷ்டியால் எண்ணிப்பார்க்க இதுகாமாஷி தேவிசெய்த்வீலையென்று ஒருவாறுணர்ந்து அந்தக்ஷணமே காஞ்சிமண்டலத்துக்குவந்து சிவகோடித்திரங்கடோறும் சிவபெருமான் சாந்தித்தியமாக யிருப்பதுபோல் அம்பிகையும் சாந்தித்தியமாயிருந்து காஷி கொடுக்கவேண்டுமென்று திரிபுரம்பிகையைப்பிரார்த்தித்து வந்தித்துப் பலவாராகத்துதித்து வழிபட்டு இருதயகமலத்தில் அம்பிகையைத் தியானித்துப்பன்னிரண்டுவருடம் அரிய தவஞ்செய்து வந்தனர். இராஜராஜேஸ்வரி பிரமன்பால் கருணையுடையவராய்ப் பிரசன்னையாய் ஒ பிரமனை! நாம் மன்மதன் வேண்டியவாறே அனுக்கிரகஞ்செய்த அனுக்கிரகத்தைப் பரிபாவிக்கும்பொருட்டுச்

சிவபெருமானாருக்குப் போகசத்தி உருவங் காணுதிருக்கச் சிவாலயங்கடோறும் கவுரியை இல்லாமற் செய்தோம். நீ தெரிசிக்கவேண்டுமாயின் எல்லாசேஷத்திரங்கடோறும் நீயேசென்று கவுரிப்பிரதிஷ்டைசெய்து சிவதெரிசனத்தோடு அம்பிகை தெரிசனமுஞ்செய்து மகிழ்க்கடவாயென்று அனுக்கிரகஞ் செய்தனர்.

பிரமன் தேவியின் திருவாகைக்கேட்டுத்திருவடியில்வீழ்ந்து வணங்கி ஓ ஜகன்மாதாவே ! இப்பொழுது இந்த சேஷத்திரத்தில் சிவாலயங்கடோறும் கவுரியாகிய அம்பிகையைத் தெரிசித்தல்லவோ எனைய சேஷத்திரங்களுக்கும்போய் அம்பிகையைப்பிரதிஷ்டைசெய்து நான் தெரிசித்தல்வேண்டும். இங்கு தெரிசிக்கும்வகை எப்படியென்று விண்ணப்பஞ்செய்யத் தேவி, இந்தசேஷத்திரத்தில் முன்னர் உருத்திரகோடிகட்கும் மன்மத கோடிகட்கும் நேர்ந்தயுத்தத்தில் அவர் இங்குள்ள சூதவிருசேஷத்தடியில் கவுரிசகிதமாய்ச் சிவபெருமானார் ஓடடியாண பீடத்தில் சென்றனராதலால் சோதி லிங்கசொருபராய்வெளிப்படுவர் அப்பொழுது உனக்குக்கவுரியானவள் சூதலிங்கசகிதமாகக் காணப்படுவாள் என்றனர். அதுகேட்ட பிரமன் ஹே அம்பிகே ! வருடந்தோறும் இந்தசேஷத்திரத்தில் சூதநாதருக்குத்திருக்கலியாணமஹோற்சவம்நடத்தவேண்டுமே அதனை எந்த உபாயத்தினால் நடத்துவது என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய மஹாதேவி ஒரு முகூர்த்தநகாலம் ஒன்றுஞ் செல்லாது மவுணமாயிருந்து பின் சொல்லத்தொடங்கினார்.

ஓ வாக்பதியே ! இந்த சேஷத்திரத்திலுள்ள சிவாலயங்கடோறும் இருக்கத்தக்க சத்திகளெல்லாம் என்னிடத்திற் கலந்திருக்கிறபடியால் அச்சத்திகளெல்லாம் ஒரு சத்தியாய் ஒருருவாகி ஏகாய்பிகை என்னும் நாமத்துடன் எனது நெற்றிக்கண்ணினின்றும் ஒருசுண்ணத்துக்குள் சித்தேசுரதி சொருபமாய்த்தோன்றப்போகின்றாள். அந்த அம்பிகை பூர்வத்தில் ஏகாம்பராதரை ஏகாக்ர சித்தத்தோ

டும் தியானிக்கவேண்டிய பாவனையால் அதிலாவண்ய சவுந்தரியத் துடன் தபோரூபியாய்த் தவஞ்செய்து பின்னர் நாயகனைக்கலந்து நித்திய கலியாணியாய் விளங்கினவள். ஆகலான் நீ என்னிடத் திற்றேனும் அந்தச்சோதிசொரூபமாகிய அம்பிகைபோலும் சவ ர்னத்தினுற்செய்து என்னுடைய இந்தஆலயத்தில்ஸ்திரமானவிடத் தில் ஸ்திரமாகத்தாபித்து விவாககாலங்கடோறும் அந்த ஏகாம்பர நாதருக்கு அந்த அம்பிகையை விவாகஞ்செய்து வருவாய். அந்த அம்பிகையைப்போலவே விக்கரகங்கள் நிர்மாணஞ்செய்து அவைக ளில் அந்த ஏகாம்பிகையை ஆவாகித்து இங்குள்ள சிவாலயங்க டோறும் மூலலிங்க சக்திகளாக அமைத்துச்சிவதெரிசனத்தோடு அம்பிகையையும் தெரிசித்து மகிழ்வாய் அந்த விக்கிரகருபமாயிருக் கின்ற அந்த அம்பிகைகளன்றி வேறு மூலசக்திகள் இந்த சேஷத்தி ரத்தில் பிரதிஷ்டை செய்தல் கூடாது.

ஓ கமலாசனே ! சுவர்ன காமாக்ஷியை ஏகாம்பரநாதருக்குக் கலியாணஞ்செய்தல் வேண்டுமென்று சொன்னேனல்லவா ! அந்த முறைமையைக் கேட்பாய் ஏகாம்பரநாதருடைய கலியாண தினத் தில் இந்த ஆலயத்திலிருக்கும் சுவர்னம்பிகையை ஏகாம்பரநாதரு டைய ஆலயத்தில் எழுந்தருளச்செய்து விதிமுறையாக இருவருக் குங் கலியாணம் நடத்தி மறுநாள் சாயங்காலம் உற்சவகோலமாய் வீதியில் வலமாக வரச்செய்யும்போது கலியாண கோலத்துடன் விளங்கும் சுவர்னம்பிகையை என்னுடைய ஆலயத்தில் எழுந்தரு ளச்செய்துவிட்டு அதன்பின்னர் கலியாணமூர்த்தியாகிய ஏகாம்பர நாதரை அவருடைய ஆலயத்தில் எழுந்தருளச் செய்தல்வேண்டும். பின்னர் சுவர்னகாமாக்ஷிதேவிக்கு அவளுடைய ஸ்தானமாகிய த்ருவஸ்தானத்தில் இரண்டுநாள் பூஜை முதலியவைகள் நடவாமற் போனபடியால் அதனுடைய பரிகார நிமித்தமாயுள்ள சாந்தியை யுத்தேசித்து வைதிக தந்திரானுசாரமாய்ச் சீடர்களோடு கூடியிரு க்கும் தூர்வாச மகருஷி முகமாகச் சஹஸ்ர கலசாபிவேதகமுதலிய

பூஜோபசாரங்களை விசேடமாகச் செய்து அதன்பின்னர் நித்திய பூஜையை நடத்தி உனக்குவேண்டிய மனோரதங்களைப் பெறுவாயாக. அதுபோலவே வருடந்தோறும் உற்சவம் நடந்துவரும்படியான மார்க்கத்தையும் தேடினவத்துப் பின்னர் உனது உலகத்தையடைவாய் என்றனுக்கிரகஞ்செய்து பராசத்தி சொரூபத்தில் ஐக்கியமாய்த் தம்பிடத்தில் ஐக்கியமாயிருந்த சகல சேஷத்திர வாசினிகளாகிய சர்வ சத்திகளையும் அந்தந்த சேஷத்திரங்களிலும் எழுந்தருளியிருந்து யாவருக்கும் காக்கிகொடுக்கும்வண்ணம் செய்தனர். அதுபோலவே அந்தச் சத்திகளெல்லாம் அந்தந்த மூலபிம்பங்களிற்கலந்து பிரகாசித்தன.

சுவர்ன காமாசுதி ஆவிர்ப்பவம்.

கவுரிய சிய அம்பிகைக்குச் செய்யவேண்டிய கலியாணச் சடங்கு முதலியவற்றைப் பிரமதேவனுக்குத்திரிபுரம்பிகை கூறிய பின்னர் அவருடைய நெற்றியினின்றும் சிதஸ்வரூபினியாய்க் கவுரி என்னும் அம்பிகை சோதிசொரூபமாய்ப் பிரசன்னையாயினள். அவம்பிகையைப் பிரமதேவன்கண்டு அதிசயித்துப்போற்றி வணங்கி அந்த சேஷணத்திற்குள்ளே திரிபுரம்பிகை ஆளுகை செய்தவண்ணம் சுவர்னத்தினால் அந்த அம்பிகையைப்போலவே விக்ரஹிரிமாணஞ் செய்தனன்.

திருவுருவம்.

அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்போன்ற இரண்டு கண்களை யுடைத்தாயும். இரண்டு புஜங்களை யுடைத்தாயும், அவற்றுள் வலது திருக்கரம் கிளியைத்தாங்கி யிருப்பதாயும், இடது திருக்கரம் தொங்கலிட் டிருப்பதாயும், உதரம் திரிபங்கி (மூன்றுமடி)யோடு கூடினதாயும், தென்பாசிசம் வில்போலும் சாயலுடைத்தாயும், இடைநண்ணியதாயும், ஏனைய உருப்புக்களெல்லாம் தத்தமக்குரிய ஆப

ரண வகைகளால் பிரகாசிப்பனவாயும், பீதாம்பரதரையாயும் விளங்கச் செய்தனன். இந்தக்கோலமாகத்தான் திரிபுரம்பிகையினுடைய நெற்றிக் கண்ணினின்றும் தோன்றிய கவுரி என்னும் அம்பிகையினுடைய கோலமும் விளங்கிற்றென்று அறிதல்வேண்டும்.

ஆவிர்ப்பவித்தகாலம்.

சுவேதவராக கல்பம், ஏழாவதாகிய உச்சியம் என்கிறமன்வர்தரம்; தாமசகாலம், கிருதயுகம், ஹயக்கிரீவர் அவதாரகாலம், ஸ்ரீமுகவருஷம், சூரியன் துலாத்திலிருங்குஞ்சமயம், கார்த்திகை மாதம், கிருஷ்ணபக்ஷம், தசமிதிதி, சுக்கிரவாரவதயம், பூர்வ பல் குனி நக்ஷத்திரம், மத்தியபாதம், சூரியோதயகாலம் இந்தச் சபகிணத்தில் பராசத்தியினுடைய நெற்றிக் கண்ணினின்றும் கவுரி தோன்றினாள்.

பிரதிஷ்டை செய்தவாலாறு.

பிரமன் தணக்குக் காஷ்டிகொடுத்த அம்பிகையைப்போலவே சுகர்னத்தினால் விக்ரஹஞ் செய்தமைத்த பின்னர் அந்த விக்ரஹ மூர்த்தியைப் பிலத்துக்குத் தென்பக்கத்தில் த்ருவஸ்தானம் (நிலையாயுள்ளவிடம்) என்று ஒருபெயரிட்டு அந்தவிடத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து, பிரதிஷ்டைசெய்த அந்தமாதமாகிய ஜப்பசிமாதந்தொடங்கி அந்த மாதத்துக்கு ஆறாவது மாதமாகிய பங்குனிமாதம் வரையில் விசேஷ நியாசபூர்வகமாப் மஹாபிஷேக வைவேத்திய பூஜோபசாரங்களைவிசேடமாகச்செய்துவந்து ஏகாம்பரநாதருடைய கலியாணகிணத்தில் சூதநாதருடைய ஆலயத்தில் எழுந்தருளச்செய்து இந்த அம்பிகைக்கும் அந்த ஏகாம்பரநாதருக்கும் வேதாகமோக்த விதிமுறையாக விவாகம் நடத்தி மறுநாள் கலியாணகோலத்துடன் உத்சவம் நடத்தி ஏகாம்பரநாதரை அவருடைய ஆலயத்தில் எழுந்தருளும்படியாக அவருடையபரிவாரங்களுடன் அவரை அனுப்புவித்து

சுவர்னகாமாஷி ப்ரதிஷ்டை. அட

சுவர்ன காமாஷியை அவருடைய ஆலயமாகிய த்ருவாலயத்தில் எழுந்தருள்செய்து முன்சொல்லியவாறு சாங்கி அபிஷேகாதி உப சாரங்கீநாடத்திப் பின்னர் ஓர் தாமறைமலரை எடுத்து அம்பி கையைத் தியானித்து ஆகாயத்தில் விட்டெறிந்தனன். அந்த மலர் ஆகாயத்திற் பட்டவுடன் சந்திரனுடைய அம்சமாக ஒரு சக்கர வர்த்தி வெளிப்பட்டவந்தனன். அவனிடத்தில் அந்தப் பிரமதேவன் தான்செய்த கலியாணமஹோற்சவம் வருடந்தோறும் நடத்திவரும் வண்ணம் நாசமில்லாததாகிய தனபாத்திரம் ஒன்றைக் கொடுத்து நீ இந்த உற்சவத்தை நடத்தி வரவேண்டிமென்று ஆஞ்ஞைசெய்து ஆகாசபூபாலன் என்கிற நாமத்துடன் இந்த நகரத்தில் வாழக் கடவா யென்று ஆசீர்வதித்து அவ்வரசனை அங்கிருக்கச்செய்து ஸ்ரீகாஞ்சி மண்டலத்திலும் பூமண்டலத்திலுமுள்ள சிவாலயங்க டோறும் சென்று அங்கங்கும் அம்பிகைகளைப் பிரதிஷ்டைசெய்து சிவபெருமானாரோடு அம்பிகைகளைபுந் தெரிசனஞ்செய்து மகிழ்ந்து தன்னுலகம்போய்ச் சேர்ந்தனன்.

இனிப் பிரமனுக்கு அந்தகத்வம்வர அதற்குக் கலைமகள் கூறிய பரிசாரவியல் வருமாறு:—

பிரமதேவன் சத்தியலோகம்போய்ச் சேர்ந்தவுடன் இருகண் களும் ஒளிமழுகிப்போய் அந்தகனாயினான். அதனால் அவன் மன வருத்தமுற்றிருக்கும்பொழுதுகலைமகள் எனது நாயகனே! உமக்கு நேத்திரபங்கம்வந்ததற்குக்காரணம் கூறுகின்றேன்கேளும். என்னை யெனின் காஞ்சி ஷேத்திரத்தில் காமகோடி பீடத்தில்கர்ய த்திரி மண்டபத்துக்கடியில் எதுவரையில் பிலர்காசமோ அதுவரையில் குண்டலினிக்கிரகமென்கிற நாமத்தால் பூர்வத்தில் சிவபெருமா னாரால் நிர்மிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தவிடத்தை நீர் காலால்யிதித்து வந்தமையால் அந்தகத்துவும் வந்தது. இனி நீர் முன்போலவே அவ்விடத்துக்குப்போய் ஸ்ரீசக்கரபூஜையைச் செய்வீராயின் நிவர்த்

தியாய்விடும், இல்லாவிடின் இந்தக் கண்குருடு ஒருநாலும் நீங்காது. இதிற சந்தேகமில்லையென்று கலைமகள் சொல்லியபொழுது பிரமன் இந்தவிதிஉனக்கு எப்படிதெரியவந்ததென்று கேட்டனன். கலைமகள் ஓ சிருட்டிகர்த்தரே! சிவபெருமான் ஸ்ரீசக்கரபிரதிஷ்டை செய்யும்பொழுது இந்த ஸ்ரீசக்கரபூஜையை ருத்திரயாமளமென்னும் தேவி தந்தரத்திற் சொல்லியிருக்கும் முறையாகப் பூஜிக்கவேண்டுமென்றும், இந்தவிடத்தை மிதிப்பவர் கண்குருடாய்ப் போவர்களுள்ளும், அதற்குப் பரிகாரம் மீளவும்வந்து பூஜித்தால்தானென்றும் கூறியிருக்கின்றனர். ஆகலான் நீரும் போய்ச் செய்யுமென்று சொல்லப்பிரமதேவன் மகிழ்ந்தவனாய் அந்தக் கலைமகளுடன் காமகோட்டத்தையடைந்து ஸ்ரீசக்கரபூஜைசெய்து அந்தகத்துவம் நீங்கப்பெற்றுச் சுவர்ண காமாக்ஷியைக் கண்ணூரக்கண்டிக் களிப்படைந்து எவனொருவன் காமகோடி பீடஸ்தானத்தில் காலவைப்பதனாலுண்டாகும் பாவத்தை அடைகின்றானே அவன் இந்தச் சுவர்ண காமாக்ஷி தேவியைத் தெரிசனஞ் செய்தமாதிரித்தில் அந்தப் பாவத்தினின்றும் நீங்குவான். அந்தத்தெரிசனம் கிட்டாமற்போமாயின் ஸ்ரீசக்கரபூஜையை ருத்ரயாமள தந்திரத்திற் கூறியுள்ளபடிச் செய்வானாயின் அந்தப் பாவத்தினின்றும் நீங்குவான் என்று வரங்கொடுத்துத் தன்னுலகம்போய்ச் சேர்ந்தனன்.

இனிப் பிரமதேவன் தன்னோடும் தேவியாகப் பூசித்த சர்வானுக்கிரகமூர்த்தியாய் விளங்கும் சுவானும்பிகைக்கும், தபஸ்காமாக்ஷிக்கும், பராசத்தியாகிய திரிபுரம்பிகைக்கும் காரணப் பெயர்களாயுள்ள பஞ்சநாம் விவரணம் வருமாறு.—

தேவீபேத பஞ்சநாம விவரணம்.

சுவர்ணாங்கி, சுகஹஸ்தை, சூதலிங்கவல்லபை, காமாக்ஷிதேவீ, தர்மதேவீ, இவ்வைந்து நாமங்களும் சுவர்ண காமாக்ஷி தேவியினுடைய நாமங்களாகும்.

விஷ்ணு பஞ்சநாம விவரணம். ௮௫

தபஸ்வீனி, கணஸ்யாமா (நல்லபச்சை சிறமுள்ளவள்) சர்வ
சைவாலயேஸ்வரி, காமாக்ஷி, காளி, இவ்வைந்து நாமங்களும் தபஸ்
காமாக்ஷி தேவியினுடைய நாமங்களாகும்.

திரிபுரை, இராஜராஜேஸ்வரி, மஹா காமேச வல்லபை,
காமாக்ஷி, காமகோடி, இவ்வைந்து நாமங்களும் திரிபுரம்பிகை
யாகிய பராசத்தியினுடைய நாமங்களாகும்.

இதனால் பராசத்தியானவள் மூன்றுவிதமான கோலத்துடன்
ஸ்ரீகாமகோடி பீடமாகிய ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்றாள் என்றறி
தல் வேண்டும்.

இனி அர்த்தப் பராசத்தியாகிய திரிபுரம்பிகையினுடைய
ஆத்மநாதராகிய சோதிசொருபரான சூதலிங்க நாதருக்கும் அவர்
அம்சமாகிய தழுவக்குழைந்த பெருமானாருக்குக் காரணப் பெயர்க
ளாகவுள்ள நாம விவரணம் வருமாறு.

சீவபேத பஞ்சநாம விவரணம்.

சூத ஜ்யோதி, நிர்க்குணத்மா, சிவனார், காமேஸ்வரர், ஏகாம்
பர நாதர். இவ்வைந்து நாமங்களும் சூதலிங்கப் பெருமானாருடைய
நாமங்களாகும்.

இரசால லிங்கம், உருத்திரகோடி, சதாசிவனார், சகுனார்,
ஏகாம்பரநாதர். இவ்வைந்து நாமங்களும் தழுவக்குழைந்த பெரு
மானாருடைய காரணப் பெயர்களாகும்.

இனித் தேவியினுடைய அர்த்தாம்சமாகிய வரதராஜருடைய
காரணப் பெயர்கள் வருமாறு.

விஷ்ணு பஞ்சநாம விவரணம்.

யஜ்ஞோத்பவர், புண்ணியகோடி, கஜேந்திரவரதர், தேவரா
ஜர் அபீஷ்டவரதர் என்பனவாம்.

காஞ்சி ஷேஷத்திரத்தில் பராசத்தியானவள் சத்தி சம்பந்தத் தால் மூன்றுவிதமான சத்தியாகவும், சிவசம்பந்தத்தால் இரண்டு விதமான சிவலிங்க சொரூபமாகவும், விஷ்ணுசம்பந்தத்தால் * ஒரு விதமான விஷ்ணு சொரூபமாகவும் ஆகஆறுவிதமாகத்தன்னுடைய லீலாவினோதத்தால் வீற்றிருக்கின்றனள்.

இனிச் சீவசத்தி ஐக்யபூஜாவித்யின் வாலாறு.

லலிதாதேவியானவள் சிவசத்திஐக்யரூபினியாதலால் அந்தத் தேவியை நிற்க்குண பரமான சிவபாவனையாகவும் சகுணபரமான சத்தி பாவனையாகவும் தியானித்துச் சிவசத்தி யாத்மகமாக அருச் சித்தல்வேண்டும் இவ்வண்ணம் பூஜிப்பதே மேலான சாஸ்திரங்க ளுடைய சம்மதமும், அந்த லலிதாம்பிகைக்கு எப்பொழுதும் பிரி யமாயுள்ளதாமாகும். இவ்வண்மையறிந்து பூசிப்பவர் மங்கலத்தைப் பெறுவர். இவ்வண்மையறியாது சிவசத்திகளைப் பேதபாவனைபண் ணி அந்த லலிதாம்பிகையினிடத்தில் சிவ ஐக்கிய பாவனையை யொழித்து சத்திபாவனை மாத்திரங்கொண்டு பூசிப்பவர் அமங்க லத்தைப் பெறுவர்.

தவ கோலமுடைய ஸ்ரீ காமாக்கிதேவியும் சிவசத்தி ஐக்ய பாவமாயிருக்கின்ற லலிதாதேவியுமாகிய திரிபுராம்பிகையினுடைய சகுண சொரூபமாகலான் அத்தேவியைச் சிவசத்திஐக்கியசொரூப மாகவே பூஜித்தல்வேண்டும். அவ்வண்ணம் பூஜிப்பதே அந்தத் தேவிக்கும் பிரியம். அதனையறிந்து அவ்வம்பிகையை அவ்வண்ண மாகத் தியானித்துப் பூஜிப்பவர் தாங்கள்வேண்டும் இஷ்டசித்தி களைப் பெறுவர்.

இதனால் லலிதாதேவியாகிய திரிபுரம்பிகையையும், அவளிடத்திற்றேன்றிய தபஸ் காமாக்கியையும் சிவசத்தி ஐக்கியபாவனை

* வரதராஜர் சத்திசொரூபமென்பது முதலத்தியாயத்திற்காண்க.

யாகவே தியானித்துப் பூஜித்தல் வேண்டுமென்றும், அங்ஙனம் பூஜிப்போர் சர்வமங்களைத்தையும் சகலமான இஷ்டசித்திகளையும் பெறுவரென்றுத் தெரிவித்தவாராயிற்று.

பிரமதேவனால் நிர்மிக்கப்பட்ட மூன்றாவது திருவுருவமான கவுரியாகிய சுவர்ன காமாக்ஷிதேவி ஏகாம்பராதருடைய பத்தினி யாய்த்தனித்து அவரதுவாமபாகத்தில் உடனிருக்கப்பெற்றவராதலால் இவ்வம்பிகையைச் சிவத்தோடு ஐக்கியமாகவும், அந்தச் சிவரூபத்தை இந்தச் சக்தியோடு ஐக்கியமாகவும் பாலித்து இருவரையும் ஒன்றாகப் பூஜினைசெய்தல் கூடாது. மூன்றர் ஏகாம்பராதரையும் அதன்பின்னர் அம்பிகையும் அருச்சித்தல் வேண்டும். இவ்வுண்மையுணராது கவுரியினிடத்தில் சங்கரருடையபாவனையும், சங்கரரிடத்தில் கவுரிபாவனையும் செய்து பூசிப்பவர் ஜன்மங்கடோறும் நரகத்தை அனுபவிப்பவராவர்; இருவரையுந் தனித்தனி அந்தந்தப் பாவனை யாகவே செய்பவர்; மங்களைப்பிரதத்தை யடைவர்.

இதனால் சுவர்ன காமாக்ஷியாகிய கவுரியை சிவ ஐக்கியமாகப் பாலித்துப் பூஜினைசெய்யாது தனியாகச் சத்திபாவனை மாத்திரஞ் செய்து பூஜித்தல் வேண்டுமென்றும், அங்ஙனம் பூஜிப்பவர் மங்களத்தை யடைவாரென்றும், ஐக்கிய பாவனையாற் பூஜிப்பவர் நரகமடைவாரென்றும் தெரிவித்தவாராயிற்று.

இனி இரண்டி சத்திகளை ஒருவிதமாகவும், ஒருசத்தியை மற்றொரு விதமாகவும் பூஜித்ததற்குக் காரணம் வருமாறு.

பூஜினையாகிய ஆராதனை-நிர்க்குணபரமான ஆராதனை, சகுணபரமான ஆராதனை என இருவகைத்து. நிர்க்குணராதனை சிரேஷ்டமெனவும் சகுணராதனை கவுணமெனவுஞ் சொல்லப்படும். நிர்க்குணமாயுள்ளது சிவமாதலால் அந்தச் சிவபரமாயுள்ள சத்தியைச் சிவசத்தி ஐக்கியமாயாராதித்தல் நிர்க்குண ஆராதனை எனவும்,

சகுணமாயுள்ளது சத்தியாதலால் அச்சத்திபரமாயுள்ள சத்தியையாராதித்தல் சகுண ஆராதனை எனவுஞ் சொல்லப்படும். எங்கனமெனின், லலிதா தேவியாகிய திரிபுரம்பிகை நிற்க்குண சொரூபமாயுள்ள சோதிலிங்கத்தோடு ஐக்கியமாயிருப்பவளாதலாலும், தபஸ் காமாஶ்டியானவள் நிற்க்குண சோதிலிங்க ஐக்கியமாயுள்ள அந்தத் திரிபுரம்பிகையினுடைய நெற்றியிற் றேன்றினவளாதலாலும் அவ்விரு சத்திகளும் நிற்க்குண சோதிலிங்கபரமாயுள்ளவர்கள். அவ்விரண்டு சத்திகளையும் சிவசத்தி ஐக்கியபாவனையாகிய நிற்க்குண ஆராதனையால் பூஜித்தல்வேண்டும். சுவர்னகாமாஶ்டி லீலாகவுற்சுவத்திற்கு அருகமாக லலிதாதேவியாகிய நிற்க்குணசத்தியினின்றும் தோன்றிய சகுணரூபியாகிய தபஸ்காமாஶ்டியே சுவர்னகாமாஶ்டியாக வந்தனளாதலால் அந்தக் காமாஶ்டியைச் சகுண ஆராதனையால் பூஜித்தல்வேண்டும்.

இதனால் காஞ்சிகாமகோடி பீடத்துக்கீசையாய் வீற்றிருக்குத் தேவியார் இருவினைப்பட்டிழலும் ஆன்மகோடிகள் வேண்டும் போகக்களைக்கொடுத்து அவர்கட்கு அவ்விருவினை உப்புவருவித்தற்குப்போக மூர்த்தியாகிய சுவர்ன காமாஶ்டியாகியும், இருவினையொப்புவாய்த் த ஆன்மாக்கள் வேண்டும் தவநெறிகளைக் கொடுத்து அவர்கட்கு மலபரிபாகம் வருவித்தற்கு யோகமூர்த்தியாகிய தபஸ்காமாஶ்டியாகியும், மலபரிபாகம்வந்த ஆன்மாக்கள்வேண்டும்மெய்ஞ்ஞான முறைகளைக்கொடுத்து அவர்கட்குச் சத்திநிபாதம் வருவித்தற்கு ஞானமூர்த்தியாகிய லலிதாதேவியாகியதிரிபுரம்பிகையாகியும் இவ்வண்ணம் ஆன்மாக்கட்கு உண்டாகவேண்டிய இருவினையொப்பு மலபரிபாகம் சத்திநிபாதம் என்னு மூன்றும் சிருட்டிக்கப்பட்டிள்ள எல்லா ஆன்மாக்கட்கும் ஏசகாலத்தில் உண்டாவதன்றாகலான், இருவினை யொப்புவருவதற் கேதுவான ஆன்மாக்கள் சிலவாயும், மலபரிபாகம்வருவதற் கேதுவான ஆன்மாக்கள் சிலவாயும்,

சத்திரிபாதம் வருவதற்கேதுவான ஆன்மாக்கள் சிலவாயும் இருப்பன. ஆகவே எவ்வான்மாக்கள் எவ்வக்காலங்களின் எவ்வெவற்றை வேண்டுகின்றார்களோ அவ்வவற்றை அவ்வவர்களுக்கு அருளிக்கொண்டேவரப் போகமூர்த்தியாயும், யோகமூர்த்தியாயும், ஞானமூர்த்தியாயும் விளங்குகின்றனென்றும், இந்த மூன்றனுள் யோகமும் ஞானமும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமாய் நிற்பவாகலானும், போகம் இவற்றின்வேறாய் நிற்பதாகலானும், இம்மூன்றும் நிற்குமுறை போலவே யோகப்பிரதமாகிய தபஸ்காமாஸ்யம், ஞானப்பிரதமாகிய திரிபுராய்பிகையும் ஒரு சம்பந்தமாயுள்ளனென்றும், போகப்பிரதமாகிய சுவர்ணகாமாஸ்ய வேறாய்த் தனித்துநிற்பவென்றும், இதுபோலவே சிவமும் யோகஞானபரமான சத்திகளிடத்தில் வேறுகாமற் கலந்தும், போகபரமான சத்தியினிடத்தில் கலவாது வேறாயும் இருப்பதென்றும், உணர்த்தி அக்காரணத்தால் யோகஞான சத்திகளைச் சிவசத்தி ஐக்கியபரமான சிர்க்குணவாராதனையால் பூஜித்தல் வேண்டிமென்றும். போகசத்தியைச் சிவசத்தி பேதபரமான சகுண வாராதனையால் பூஜித்தல் வேண்டிமென்றும் விதித்ததெனக் கொள்க.

அதனால் வேதவித்துக்களா யுள்ளவர்போக யோக ஞானப் பிரதமான மூலிதசத்திபிம்பங்களையும் இதுகாறுவக நிறுவந்தமுறைப்படி அந்தந்தப் பேதமாகவே பூசிப்பவர்களே யல்லாமல் எல்லாம் ஒரு சத்திதானென்று எல்லாப் பிம்பங்களையும் சிர்க்குணபரமான ஆராதனையாலாவது, சகுண பரமான ஆராதனையாலாவது செய்யார்.

இதுவுமன்றி பிம்பபேதம்போலவே யந்திரபேதங்களுமுண்டு. ஆகலான் இவைகளை அந்தந்தப்பிம்பங்களுக்கும் யந்திரங்களுக்கும் உரிமையாய் விதித்திருக்கும் மந்திரபேதங்களையும் தந்திரபேதங்களையும் நன்றாயுணர்ந்து பூசனை யாவது உற்சவங்களையாவது

செய்தல் வேண்டும். அங்ஙனம் செய்வாராயின் அவைஅவர்களுக்கு மங்களத்தையே செய்யும்.

மந்திரபேதங்களையும், தந்திரபேதங்களையும் அறிந்து செய்ய வேண்டுமென்பது ஏன்? பராசத்தியானவள் காஞ்சி சேஷத்திரத்தில் ஆறுவிதமான சத்திபேதமாகவும், இரண்டுவிதமான சிவபேதமாகவும், ஒருவிதமான விஷ்ணு பேதமாகவும், காணப்படும் ஆறுவிதமான பிம்பபேதங்களில் ஆறுவிதமான பேதங்களாகவே கலந்திருக்கின்றனாதலால் அருச்சுனை செய்யுங்கால் அந்தப் பேதங்களையறிந்து மந்திரதந்திரங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று விதித்ததென்க.

ஆறுவிதமான.—திரிபுரம்பிகையில் சோதிசொரூபமாயிருக்கின்ற பூர்ண சத்திஸ்வரூபமாகவும், தபோரூபினியாகிய காமாக்ஷியினிடத்தில் கலாரூபமாகவும், கலியாண கவுரியினிடத்தில் கலியாண கோலத்துக்குரிய அங்க ஸ்வரூபினியாகவும், நிர்க்குண சூத சோதிவிங்கத்தில் நிர்க்குணையாய் நிர்க்குண சிவசொரூபினியாகவும் தழுவக்குழைந்த பெருமானாய்வந்த சகுணலிங்கத்தில் சகுணையாய்ச் சகுண சொரூபினியாகவும், பிம்ப்சத்தி வடிவத்தினுடைய அர்த்தாம்ச கொரூபமாயிருக்கின்ற வரதராஜ மூர்த்தியினிடத்தில் புருஷரூபமாகவும் பராசத்தியானவள் விளங்குகின்றாள்.

இந்த ஆறுவிதமான மூர்த்திபேதங்களிடத்தில் ஆறுவிதமான அம்சங்களாக வீருக்கும் பூரணம்சமான பராசத்தி வீற்றிருக்கும் காமராஜ பீடமாகிய காமகோடி பீடத்தை எவன் தெரிசிக்காமற்போகின்றானோ அவன் வியர்த்தனய் நரகாஸ்ரயனாகின்றான். எவன் தெரிசிக்கின்றானோ அவன் தன்பனாய்ச் சீவன் முக்தனாகின்றான். இதற் சந்தேகமில்லை.

மந்திர தந்திர பேதங்களையறிந்து மூர்த்திபேதங்களை ஆராதனைசெய்ய அகத்தனாகிறபகூத்தில் கவுளாகமத்திற்சொல்லியபடி

திரிகோணாகாரமாயிருக்கிற ஸ்ரீசக்ரத்தில்பூர்வகோணத்தினுடைய அக்ரத்தில் குரு, பரமகுரு, பரமேஷ்டகுரு, பராத்பரகுரு என்கிற மானவென்காளாகிய ஆசார்யர்களைப் பாவித்துப் பூஜினைச் செய்தும், மஹா காமேஸ்வரி கூடத்தில் ஸ்ரீவித்தையைநினைத்து அஷ்டோத்தர சஹஸ்ரநாம முதலிய அர்ச்சனைப்பேதங்களால் அர்ச்சனைகளைச் செய்தும், வாக்க்பவகூடத்தில் ஸ்ரீவித்தியா மந்திரத்தை ஜபித்தலையுஞ் செய்வானாயின் அவன் அந்தத் தருமநெறிகளால் அன்னபானாதிகளுக்கு யாதொருகுறைவின்றிச் சந்தோஷசித்தையவாழ்வான். இந்தவிதமாய் ஸ்ரீசக்ரபூஜையுஞ் செய்யக்கூடாதவன் அந்தரங்க பக்தியுடன் ஸ்ரீகாமாக்ஷி தேவியினுடைய சரணகமலங்களைத் தியானஞ் செய்யக்கடவன்.

இங்ஙனம் சொல்லிவந்தமுறைமையில் ஒருவன் சன்மமெடுத்து மரணமடைவதற்குள் யாதானும் ஒருமுறையில் ஸ்ரீகாஞ்சியில் காமகோடி பீடத்தில் தேவியை வழிபடல்வேண்டும். வழிபடுவானாயின் அவனுக்குப் புனர் ஜன்மும் மரணாவஸ்தையும் உண்டாகா. அவ்வழிபாடில்லாதவன் ஒரு பிரமகற்ப பரியந்தம் கிருமியாகவே பிறப்பான். ஆகலான் தனத்திற் சிறந்த அரசன் முதலாயினார் ஸ்ரீவித்தையினுடைய அருச்சுனையை அவசியஞ்செய்தல்வேண்டும். அங்ஙனஞ் செய்வோர்க்கு வேண்டியவை கொடுக்கவே ஸ்ரீகாமாக்ஷி தேவியானவள் காஞ்சி ஷேத்திரத்தில் காமகோடி பீடத்தில் பிரசன்னையா யிருக்கின்றாள்.

பூர்வத்தில் மஹாலக்ஷுமி, ஹயக்கிரீவ முனிவர், மதுச்சக்ரவர்த்தி, தசரதச் சக்ரவர்த்தி, துண்டரமஹாராசன், காந்தாரமஹாராசன், சோழமஹாராசன், உருத்திரர் அனந்தன் முதலாயினோர் தேவியினுடைய பூஜை அருச்சுனை ஜபங்களைக் கர்த்தவ்யமாகக் கொண்டு செய்திருக்கின்றனர்.

ஆராதனை செய்தவர் வரலாறு.

இலக்கணம்.

பூர்வம் அமிர்தங் கடைந்தகாலத்தில் வெண்ணிறமாயிருந்த விஷ்ணுமூர்த்தி விஷ்ணுண்டான பின்னர் நீலநிறமுடையராயினர். அப்பொழுது அவர் மார்பிலிருந்த இலக்கணமே தேவி அவருடைய கருமை நிறத்தைப்பார்த்தும் பொண்ணிறமாயிருக்கின்ற எனக்குக் கருமை நிறமடைந்திருக்கும் நீர் இனிப் பிரியமாகமாட்டீர் என்று பரிசாசமாகச்சொல்ல, அவர்கோபங்கொண்டவராய், ஹேலக்கணம்! நீ மிக அழகியோ! சுகப்பியோ! இனி நீ நான் வெறுக்கத்தக்க கரப்பியாயும், கிழவியாயும் போகக்கடவாய் என்று சபிக்க, லக்கணமி அந்தச்சாப மேற்றவளாய்க் காஞ்சியில் காமகோடிபீடத்தையடைந்து மகாலக்கணமியாகியமஹாதேவிக்கெதிராகவந்துபணிந்துரின்றனள். அந்த லக்கணமியைத் தேவிபார்த்து உனக்கு இந்த நிறமும் கிழத்தனமும் எங்கிருந்து வந்தது? நீ விஷ்ணுவினுடைய இருதயத்திலிருந்து பூஜிக்கப்பட்டதுபோல் இனி எனக்கு அங்கமாயிருக்கிற இந்தக் காயத்திரி மண்டபத்தில் வடதுபக்கத்தில் சாந்தியமாயிருந்து பக்தாபீஷ்டப் பிரதாயினியாக் விருப்பாய். அன்றியும் எனக்குப் பிரிவையாயிருக்கிற உன்னை யாரொருவர் பாதமுதல் உச்சிவரையில் தொட்டுந் தியானித்துந் தெரிசித்துஞ்செல்கின்றீர்களோ அவர்களுக்கு நீ அஷ்டடைஸ்வரியமும் கொடுத்துவருவாய் என்று ஆஞ்சுறுசெய்ய அந்த ஆஞ்சுறுயைப்பெற்று எப்பொழுதும் அவ்விடத்திலேயே இருப்பவளாக அந்தலக்கணமீதேவியாயினாள்.

ஹயக்கிரீவர்.

பூர்வத்தில் ஹயக்கிரீவமுனிவர் விஷ்ணுருபத்தை அடைய வேண்டிக்காமகோட்டத்தையடைந்து காமகணீதேவியைப்பூஜித்து இருதயத்தில் தியானித்துத்தவம்புரிந்துவந்தனர். அந்தச்சமயத்தில்

பதுமநாபனென்னும் இராஜசன் அங்குவர அவன் அவரைக் குதிரை என்று நினைத்துத் தனக்கு வாசனமாகக் கொள்ளவெண்ணிப் பாதலத்துக்குக் கொண்டுபோயினன். அவனை அம்பிகை கொண்டு அவர் வேண்டியவண்ணம் விஷ்ணுமுகத்தைக் கொடுத்தனள். பின்னர் ஹயக்கிரீவர் பாதாளத்திலிருந்த இராஜசர்களை யெல்லாங்கொண்டு சக்கிராசாரியரால் நிரமிக்கப்பட்டிருந்த குறைவுபடாத அயிர்தகலசத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டு, உடனே காமகோட்டத்துக்கு வந்து திரிபுரம்பிகைக்கு அபிஷேகஞ்செய்து ஆராதித்து அம்பிகைக்குத் தஷணபாகத்தில் இருந்துவிட்டனர்.

மதுவீர்.

பூர்வத்தில் எட்டாவதாகிய மது, சூரியபகவானால் கொடுக்கப்பட்ட பூவுலகைப்பெற்று அரசுபுரிவதற்கு அறியவேண்டிவனவாகிய புண்ணிய பாவங்களை முன்னர் நன்குணர வேண்டுமென்றெண்ணி இராஜ்யத்தைச் சமந்திரனென்கிற மந்திரியினிடத்தில் ஒப்புவித்து வசிட்ட முனிவரிடத்தில் விடைபெற்று, காமகோட்டத்தையடைந்து அங்கிருந்த தூர்வாச முனிவரிடத்தில் தேவி மந்திரோபதேசம்பெற்று அந்த மந்திரமுறைப்படியே தேவியினுடைய ஆராதனமும் தியானமுஞ் செய்தலாகிய அரியதவத்தை இயற்றி வந்தனன். ஒருநாள் காமாக்ஷிதேவி கலைமகளுருவங்கொண்டு ஓர் கும்பத்தில் உலகாணி தீர்த்தமாகிய பஞ்சீர்த்தத்தை நிறைத்து அந்த மதுவுக்கெதிரில் பிரசன்னையாய் அந்தத் தீர்த்தத்தை அவன் சிரசின்மேல் அபிஷேகஞ்செய்து சகலகலைகளும் உணரும்வண்ணம் அனுக்கிரகஞ்செய்து அந்தர்த்தான மாயினர். பின்னர் மதுச்சக்ரவர்த்தி கலைமகளுக்குச் சமானமாகச் சர்வசால் திர பராங்கதனாய்த் தன்னகரம் போய்ச்சேர்ந்து நீதிவழியே செங்கோல்செலுத்தி வாழ்ந்திருந்தனன்.

த்சரதச் சக்ரவர்த்தி.

த்சரதச் சக்ரவர்த்தியானவர் புத்திரப்பேறுவேண்டி வசிட்டருடைய ஆஞ்சையின்பிரகாரம் தீர்த்தயாத்திரையை விதிமுறை

யாகநடத்திக் காமகோடி டீடத்துக்குவந்து திரிபுரம்பிகையைத் தரிசித்துப்போற்றி வணங்கிப் பூசித்துவந்தனன். ஓர்நாள் ஆகாச வாணியானவள், ஓ அரசனே! உனக்கு இன்னும் ஒருவருஷத்தில் கன்மக்கட்பேறுண்டாகும் என்றுகூற அதனை அரசன்கேட்டு மகிழ்ந்து தந்நகரம்போய்ச்சேர்ந்து மக்கட்பேறு பெற்றனன்.

துண்டா மகாராஜன்.

பூர்வத்தில் பிரமதேவனால் ஆகாயத்தினின்றும் சந்திராம்சமாக வருவித்த ஆகாயபூபதியான வனதருமத்துக்காக நியமித்திருந்த திரவியங்களை அபகரித்துக்கொண்டு புத்தமதத்திற் புகுந்து தெய்வபக்தி யிழந்துபோயினன். அந்தப் பாவத்தால் புத்திரப் பேற்றற்றவனாயினான்.

பின்னர் பூர்வபுண்ணிய விசேடத்தால் கோரசனும் சித்தரையடையப்பெற்று வேதபாஹ்யமாகிய புத்ததருமங்களைக் கைவிட்டு வேதத்துக்கு அந்தரங்கமாகிய தருமங்களை யுபதேசஞ்செய்யப் பெற்றுப் பின்னர் புத்தக்கூட்டங்களையும் அவர்களுக்குக் குருக்கண்மாரா யுள்ளவர்களையும் தனது நாட்டிலிராவண்ணம் ஒட்டி நீதிவழியே செங்கோல்செலுத்தி அம்பிகையின் மந்திரோபதேசமும் பெற்றுக் காஞ்சி மண்டலத்திலுள்ள சகல சோழத்திரவங்களையும் ஜீர்ணைத்தாரணஞ்செய்து தேவியினிடத்தில் மிகுந்த அன்பும் ஆராதினையு முடையவளாய் அந்தத் தேவிபரமாகவே தனது வாழ்நாளேச்செலுத்தி அந்தத் தேவியினுடைய சகல தருமங்களையும் மிகச்சிறப்பாக நடத்திவந்தனன். மஹாதேவியாகிய காமாக்ஷி தேவியானவள் அந்த அரசனுடைய தருமபரிபாலனத்துக்கு மகிழ்ந்தவளாய்த் தனது மூத்தபிள்ளையாகிய கணேசமூர்த்தியைப் பார்த்து, எனது அன்பனாகிய ஆகாயபூபதி அபுத்திரவான் என்கிற வசையைப் பெற்றுள்ளானாகையால் அவ்வசை லீங்குமாறு நீ அவனுக்குப் புத்திரனாகப் போவாயென்று கட்டளையிட, கணேசமூர்த்தி யான் உலகில் யாவராலும் பிள்ளையார் - பிள்ளையார்

ஆராதனை செய்தவர் வரலாறு. கூடு

என்றே துதிக்கப்பட்டவரையுள்ளேன். அப்பேரை யுடையவனு யிருக்கின்ற யான் உனக்கன்பரையிருக்கின்ற அவனிடத்துப் பிள்ளை யாய்ப் போயிருத்தலடாதா? யான் போகின்றேனென்று விடை பெற்று, அவன்பால்வந்து, ஓ அரசனே! ஸ்ரீகாமாஶி தேவிய னுடைய கிருபையினால் நான் உனக்குப் புத்திரனாகவிருக்க வந் துள்ளேனென்று சொல்ல, அரசன் அம்மதூரமொழியைக்கேட்டு அடங்காப் பேரின்பமுற்றுத் தன்மனையாள்பால் நடந்த செய்தி யைக்கூற அவள் ஈன்றவளினும் பெரிதுவந்து அணைத்து மார்போ டணைக்கும்போழுது கணைசப்பெருமான் அன்றுபிறந்த பிள்ளை போலாயினர். அரசன் அக்குழந்தைக்குச் செய்யவேண்டிய சடங் குகளைத்துஞ் செய்யவெண்ணி அன்றுமுதலாக நடத்திவந்து பன்னிரண்டாநாள் சாதகன்மாதிகளை நடத்தவேண்டித் தம்பதி சமேதரைய ஸ்நானாதி கருமங்களை முடித்துக்கொண்டு தேவீ சந்தி தானத்துக்குச்சென்று அவ்விடத்தில் முன் நடத்தவேண்டிய பூஜை அர்ச்சனை ஓமம் முதலிய யாவும் விதிமுறையாகவும் அதிக சிறப்பாகவும் நடத்திப் பின்னர் பிராஹ்மணன் உண்டு மகிழும் வண்ணம் உச்சிப்பொழுதில் சமாராதனை நடத்திவரும்பொழுது அகஸ்மாத்தாய்ப் பொன்மாரி ஒரு முகூர்த்தகாலம் பொழிந்தது. அந்த அதிசயத்தைக்கண்ட அரசன் அதன்காரணம் இன்னதென அறியவேண்டி அங்குவந்திருந்த ஸ்ரீவத்ஸர் என்கிற முனிவர் முத லாயினாரைப்பணிந்து இது என்ன அதிசயம் என்றுகேட்க, அம் முனிவர்கள் அதன் காரணத்தைச் சொல்லமுடியாமல் மயக்கிக் கொண்டு இருக்கும்பொழுது மஞ்சத்தில் பன்னிரண்டுநாள் குழந் தையாகவிருந்த கணைசமூர்த்தி மஞ்சத்தைவிட்டுக் கீழே தவழ்ந்து போஜனைச் செய்துகொண்டிருக்கும் பிராஹ்மண ஸ்திரீக ளுடைய மத்தியிற்போய்த் தன்பிதாவாகிய அரசனுடைய முகத் தைப்பார்த்து ஓ தந்தையே! இதன் காரணத்தை யான் சொல்லுகிறேன். பிராஹ்மண போஜனத்துக்காக உன்னால் (பார) அள

வாக வைக்கப்பட்டிருந்த பயரில் உனது சொத்தாயுள்ள பொன்னில் ஒருபயரளவுபொன் கலந்துவிட்டது. சமையல்காரர் அதனையறியாமல் பயருடன் அந்தப் பொன்னையுஞ்சமைத்து மோதகமாகச்செய்து பிராஹ்மணபந்தியிற் படைத்தார்கள். உன்னுடைய இஷ்டதெய்வமாகிய இராஜராஜேஸ்வரி என்னும் காமாக்ஷி தேவி யானவள் ஸ்திரீகளுடைய பந்தியில் தானும் ஒருஸ்திரீயைப்போல் உருவங்கொண்டு புசித்துவரும்பொழுது அவளுடைய உதரத்தில் பொன்கலந்திருந்த மோதகமொன்று போயிற்று. அந்த மகிமையினால் உன்னுடைய இராஜ்யமாகிய இந்தக் காஞ்சிக்கோத்திரத்தில் பொன்மாரி பொழிந்தது. அந்தத்தேவியும் பந்தியில் போஜனஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறாள். நீயும் பார்க்கலாம் என்றனர். அரசன் அகமகிழ்ந்து ஆனந்தபரவசமைய்க் குழந்தையுருவாயிருக்குங் கணேசமூர்த்தியை அழைத்துக்கொண்டு ஸ்திரீகளுடைய பந்தியிற்போய்த் தேவியினுடைய சமீபத்தினின்றபொழுது அம்பிகை அரசனைப்பார்த்தவுடன் மறைந்துவிட்டனர். கணேசமூர்த்தி அம்பிகையுண்டருளிய பரிகலத்திலிருந்த சேடங்களை யுண்டு சர்வசாஸ்திர பாரங்கதராய்ப் பிரகாசிக்க, ஏனைய அந்தணரும் அரசரும் அம்பிகையினுடைய சேடமேயல்லாமல் கணேசருடைய சேடமுங்கலந்திருந்த அந்தச்சேடத்தையுண்டு சகலகலாவல்லியினுடைய கிருபைக்குப் பாத்திரராய்ச் சகலகலாவல்லபராயினர்.

அதன்பின்னர் யாவரும் தேவியினுடைய கடாக்ஷம் பெற்றிருக்கிற ஆகாயபூபதியினுடைய குமாராகிய கணேசரிடத்திற்குருபாவனை யுடையவராய் அவருக்குத் “துண்டிராப்பிரபு” என்கிற திவ்ய நாமகரணஞ்செய்து. அதன்பின்னர் செய்யவேண்டிய சடங்குகளைச் செய்துமுடித்து அந்தப்பொழுதே இனி இந்தத் துண்டிராமகாராஜாவுக்கு இராஜ்ய பட்டாபிஷேகமுஞ் செய்யவேண்டுமென்றெண்ணி காமாக்ஷி வீற்றிருக்கும் சந்திரானத்தில்

பஸ்ஸிமாபி (மேற்கு) முசுமாகக் கணேசமூர்த்தியாகிய துண்டரரை ஏழுந்தருள்வித்து இராஜ்ய பட்டாபிஷேகஞ்செய்து காஞ்சி மண்டலத்தை அவர்வசமாக்கினர்.

இனித் துண்டரருடைய சந்திதானத்துக் கெதிரில் போகும் போது மவுனமாய்ப் போகவேண்டிய வரலாறு,—

காஞ்சி மண்டலாதிபதியாய் அரசாளவந்த கணேசமூர்த்தி துண்டரனென்னும் இராஜகோலத்துடன் தேவியினுடைய ஆலயத்தில் இரண்டாவது ஆவரணத்தில் தேவியினுடைய தரிசன விசேஷமாகச் சந்திதானத்தில் வீற்றிருந்து கிருதபுகத்தில் சாஷாத் கணேசமூர்த்தியாகவே இருந்தும், திரேதாயுகத்தில் தேவயோனி சம்பந்தமான அம்சத்திற் கலந்தும். துவாபரபுகத்தில் மறுக்களுடைய அம்சத்திற் கலந்தும், இராஜ்யபரிபாலனஞ் செய்துவந்து கலியுகத்தில் விக்கிரகரூபமாய்ப் பிரதிஷ்டை செய்திருக்குந் தனது பிம்பத்தில் யாவர்கண்ணுக்குந் தோன்றாத தேஜோரூபமாகக் கலந்து தேவியைத் தியானித்துக்கொண் டிருக்கின்றராதலால் அந்த இரண்டாவது ஆவரணத்தில் அவருக்கெதிரிற் போகும் போது அவரது தவத்துக்கு விரோதமில்லாமல் இராஜசமூகத்திற் போகும்போது மவுனமாய்ப் பயந்துபோவதுபோல் மவுனமாய்ப் போதல்வேண்டும். மவுனமாய்ப் போகாமல் வசனித்துக்கொண்டு போவாராயின் காமாக்ஷி தேவியைத் தெரிசனஞ்செய்த பலனை இழந்தவராவர். மவுனமாய்ப் போவாராயின் அந்தத் தெரிசன பலத்தையும், அரசாங்கத்தாற்சுகமும் பெறுவர்.

சோழராஜர்.

பூர்வம் சோழநாட்டில் காவேரிதீரத்தில் அரசாண்டிருந்த வீருஷ்வம்சத்தில் உற்பவித்த வீரசோழ மகாராஜ குமாரசுகிய விக்கிரமசோழனவன் சல்லியாபிதன் என்கிற சகோதரன் தன்னுடைய இராஜ்யத்தை அபகரித்துக்கொள்ளத் துக்கமடைந்தவ

யை இராஜ்யம் ஆளுவதில் துன்பமுற்று அரசாட்சியை வெறுத்துத் தன்பத்தினியை யழைத்துக்கொண்டு தேச சஞ்சாரியாய் வரும் பொழுது தெய்வகதியாய்க் காமகோட்டம் வந்துசேர்ந்து நந்தன வணங்கல்வைத்து விர்த்திசெய்து நாடோறுந் தவராமல் மலர்களைக்கொய்து யானைதுசிக்கபோலும் மாலைகளைக் கட்டிக் காமாட்சி தேவிக்குச் சமர்ப்பித்துத் தியானித்து வழிபட்டுவந்தனன். தேவியினுடைய கிருபைபால் பெண்குழந்தையொன்று பிறந்து நானொருமேனியாய் வளர்ந்து அங்கங்களுல்லாம் அழகுநிறையப் பெற்றிருக்குநாளில் பாண்டிநாடாரும் குலசேகரபாண்டியன் தன் மகனுக்குரிய பெண்வேண்டுமென்று எல்லாவரசர்கட்குத் தெரிவித்தனன். ஒருநாள் அவனுடைய கனவில் காமாட்சி தேவியானவள் சென்று, ஓ அரசனே! என்னுடைய காஞ்சிநகரத்தில் விக்கிரமசோழனென்கிற அரசன் தன் இராஜ்யத்தைவிட்டுத் தன் பத்தினியுடன் தேசசஞ்சாரியாயிருந்து பின்னர் காமகோட்டத்தையடைந்து என்னிடத்தில் மிக்கவன்புடன் வந்தனைவழி பாடுகள் செய்துவருகின்றனன். அவனுக்கு என்னுடைய கிருபையினால் ஒரு புத்திரி யுண்டாயிருக்கின்றாள். அவளுடைய ரூபலாவணய சுந்தரங்களை நானிப்பொழுது சொல்லவேண்டியதில்லை நீயே காணப்போகிராய். ஆகையால் அந்தப்பெண்ணை உன்மகனுக்குக் கலியாணஞ் செய்துவைப்பாய். அதுவுமன்றி அந்த விக்கிரமசோழனை அவனுடைய இராஜ்யத்துக் கழைத்துக்கொண்டு போய்ப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துவைப்பாயென்று கட்டளையிட்டுப்போயினன். இந்தக் கனவைக்கண்ட அரசன் மகிழ்ந்தவனாய்த் தனது பரிவாரங்களுடன் காஞ்சி நகரத்துக்குவந்து விக்கிரமசோழமகாராசனைக்கண்டு இவன் சாஹ்யாத் தேவியினுடைய அருள் பெற்றிருப்பவனாதலால் இவன் நம்மால் பணியத்தக்கவனென்று சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து தேவியினுடைய கட்டளையைத் தெரிவித்து, அதன்பின் தேவிக்குச் செய்யவேண்டிய பூஜைபசாரங்களைவிசேடமாகச் செய்து வணங்கிப்போற்றி விடைபெற்று

அந்தச்சோழனை அழைத்துக்கொண்டு அவனுடைய இராஜ்யத் துக்குப்போய், அவனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்து, அதன்பின் அவன்மகளைத் தன் மகனுக்கு விவாகஞ்செய்து முடித்துத் தன் நகரம்போய்ச் சேர்ந்தனன். விக்கிரமசோழ மகாராசன் குலசேகர பாண்டியன் சென்றபின்னர் தனது இராஜ்யத்தைத் தன்மகனிடத்து ஒப்புவித்து முன்போல் காஞ்சிநகரத்துக்கு வந்தனன். அப்பொழுது அந்தக் காஞ்சிநகரம் காடாகவிருத்தலைக்கயண்டு அக் காட்டையழித்து முன்போல் எங்கும் புஷ்பவனங்களுண்டாக்கித் தேவி ஆலய ஜீர்னோத்தாரணஞ்செய்து பசுக்கள், பூமிகள், வேண்டியதனங்கள், ஆபரணவகைகள், பொன்னடைகள்முதலிய எல்லாச்செல்வங்களையும் தேவிக்கு அர்ப்பணஞ்செய்து வைராக்கிய சீலமாய் அரிய தவங்களைச்செய்துவந்து யாவராலும் * கார்தாரச்சோழனென்று அழைக்கப்பட்டவனாய்த் தேகாந்தத்தில் தேவியினுடைய பதத்தை யடைந்தனன்.

† குணருத்திரரும், ஆதிசேஷனும், கலியுகத்தில் தேவியை விதிமுறையாகப்பூஜித்து முடிவில் முடிவில்லாத முத்திபதத்தை யடைந்தனர்.

இவ்வண்ணம் புகங்கடோறும் தேவர்களேயன்றிச் சோமசூரியாக்கினிகளென்கிற மூன்றுவம்சத்தரசர்களும் ஸ்ரீகாமாஶிதேவியை வழிபட்டுப் போக மோஶ்டங்களை யடைந்துள்ளார்.

இங்ஙனம் எக்காலத்துங் காஞ்சியில் காமகோடிபீடவாசினியாய் வீற்றிருக்கின்ற சுவர்ணகாமாஶியை ஒருதரம் தெரிசிக்கப் பெற்றவர்கள் யாரோ அவர்கள் கோடி கோதானபலனை யடைவார்கள்.

* காடுவெட்டிய சோழன், † பிரம் விஷ்ணுக்காளாகிய இருவரோடு ஒருவராயுள்ள உருத்திரமூர்த்தி.

நூற்ப்பள்.

இந்தக் காமாக்ஷி லீலா ப்ரபாவத்தைப் படிப்போருங் கேட் போருஞ் சுவர்னகாமாக்ஷியைத் தெரிசனஞ்செய்யும் பலனை அடைவார்கள். அன்றியும் இதனைப் பங்குனிமாதம் திருக்கலியாணம் கோற்சுவதினமாகிய உத்திரநக்ஷத்திர தினத்திலும், காமாக்ஷி தேவியினுடைய ஆவர்ப்பவதினமாகிய ஐப்பிசிமாதம் பூரநக்ஷத்திரத்திலும், காமாக்ஷி ஸ்வரூபரர்ய்விளங்கும் வரதராஜமூர்த்தியினுடைய அவதாரதினமாகிய சித்திரைமாதம் அஸ்தநக்ஷத்திரத்திலும் ஆசார்ய முகமாய்க் கேட்டுவந்து முடிவுசெய்வார்களாயின் அவர்களடையும் பலனைச் சொல்லிமுடியாது. அன்றையதினங் காமாக்ஷிப்ரபாவத்தைச் சொல்லிவந்தவராகிய அவரைச் சாக்ஷாத் வியாசராக்ஷினைத்து அவருக்கு வஸ்திராபரண சந்தனபூஷ்பா ஷ்டதை பூமாலை முதலியவைசாத்தி தூபதீபங்காட்டி திவ்யமான ஆகாராதிகளால் திருப்திசெய்வித்துப் பின்னர் தாம்பூலம் மங்களார்த்தி முதலியனடைத்தி வேதபாராயணைதி கோவுங்களுடன் சகல வாத்தியங்களுங் கோஷிக்க அவருடைய கிருகத்தை யடைவித்து அவரைச் சிறந்த ஆசனத்திலிருத்தி நமஸ்காரஞ்செய்து அவரிடத்தில் ஆசீர்வாத அக்ஷதைபெற்று சிரசிற்றரித்துத் தங்க விடம்போய்ச் சேரக்கடவர் என்று சுரதமகாராஜனுக்கு மார்க்கண்டேயமுனிவர் சொல்ல, அவன் அவரைப் பிரதக்ஷண நமஸ்காரஞ்செய்து துதித்துறிந்ப, மார்க்கண்டேயமுனிவர் அரசனை ஆலிங்கனஞ் செய்துக்கொண்டு, ஸ்ரீகாமாக்ஷிதேவியானவர் தமது இளந்தளிர் போன்ற மாணிக்கக் கங்கணமணிந்த சுவர்ணத்திருக்கரமாகிய அகப்பையால் சகல செளபாக்கியங்களையு முகந்து முகந்து கொடுத்தருளல்வேண்டும்; ॥ 16 ॥ சத்ருஹினனாயும், அகண்டசாம்பிராஜ்ய முடையவனாயும், தீர்க்கமான ஆயுளைப்படைத்தவனாயும், புத்திர பௌத்திர விருத்தியையுடையவனாயும், சர்வகாம சமந்த தியுடையவனாயும், இம்மையில் வாழ்ந்து, இம்மையில் அனந்தகுண கண்மணியாய் தேஜோமணியாய் விளங்கும் ஸ்ரீதேவியினுடைய சரணாவந்தரிழலில் வாழக்கடவாயென்று ஆசிபுகன்றனர்.

ஸ்ரீ காமாக்ஷி லீலா ப்ரபாவம்.

மு ன் றி ன் று.

